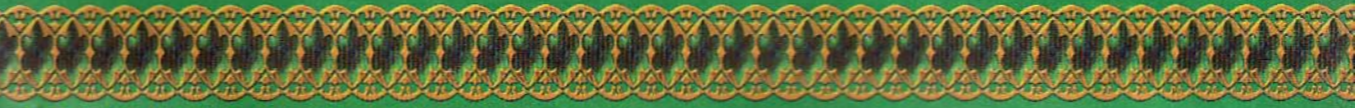

မင်္ဂလာမောင်မယ်

ရုပ်စုံ

အတွဲ - ၂၆၊ အမှတ် - ၃၊ ၂၀၁၄ - ခုနှစ်၊ မတ်လ

တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်တို့မှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အမှတ်အမှားဆုံးဆုရ
တိုင်းရင်းသား ကျောင်းသားကျောင်းသူ ၈-ဦး (၂၀၁၃)

သွေးချင်းတို့မြေ

အရှေ့ရိုးမ တောင်တန်းပြာ
သွေးချင်းတို့မြေပါ။

နှင်းဖြူလွှာဆိုင်း တောင်တံတိုင်း
မှုန်ရိပြာလို့မှိုင်း။

စားသိုင်းကလို့ ရှမ်းရိုးရာ
မောင်းအိုးစည်လည်းပါ။

ကိန္နရာက ဆန်းကြယ်လှ
ရှုမြင်အံ့ဖွယ်ပ။

ဈေးနေ လေးက စည်လှသည်
သားချင်းစုံစုံညီ။

ရာသီအ သိုက် သီးနှံများ
လတ်ဆက်ဖွံ့ဖွံ့ထွား။

အင်းသားနေ ပလောင်ပါ
ရှမ်းပအိုဝ်းလည်းပါ။

ငှက်လည်ကြပါ ဖိတ်ချင်သား
ချယ်ရီလက်ဆောင်ပါး။

မန်းတင့်မော်

မာတိကာ

မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်၊ ၁၉၈၉-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှ စတင်ထုတ်ဝေသည်။

ယဉ်ကျေးမွေနှစ် အားသစ်ဆောင်သယ် မင်္ဂလာမောင်မယ်

မင်္ဂလာမောင်မယ်၊ အတွဲ-၂၆၊ အမှတ်-၃၊ ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ

ကဗျာ

သွေးချင်းတို့မြေ ...မန်းတင့်မော် ၁
တိုင်းရင်းသားတို့တစ်တွေ ...မောင်နန်းထက် ၃၀

သုတ၊ ရသ

ဖွဲ့လုံ့လသန် အောင်ပန်းပန်သူ ...ညွန့်ဝင်း ၆
မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ ...ဉာဏ်ဝင်း ၇
၂၇-ကြိမ်မြောက် ...အောင်ထက် ၁၀
အရှေ့တောင်အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲ ...အောင်ထက် ၁၀
အခြေခံပညာကျောင်းများအတွက်
အစွမ်းထက်စာစောင် ...မြေပြန့်မောင်သန့် ၁၅
မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ ...ဦးထိန်ဝင်း(ထွေ/အုပ်) ၁၆
အစားမတော် တစ်တုံး ...ဝဏ္ဏသီရိ ၁၇
တာဝန်ကျေသူ ...မင်းယုဝေ ၁၉
လယ်သမားနှင့်မြည်း ...မိုးသန့်စင် ၂၃
မေးလိုရာရာ မြန်မာစာ ...မောင်ခင်မင်(ခန့်ဖြူ) ၂၄
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ...မြင့်သန်း ၂၆
ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း ဆုရရှိသူများ ... ၂၇
ဉာဏ်နှင့်ခွန်အား ...ဆရာအေး(ကျွဲပျော်) ၃၁
တစ်ကျပ်တန် ...စွန်မိုးဦး ၃၅
သမိုင်းစဟူသုတဆိုရာ မေးလိုရာရာ
...သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း) ၃၉
သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး ...သန်းမင်းထွဋ် ၄၅
အသက်တယ်သော ဗိုလ်မှူးချုပ် (၂၉) ...မင်းယုဝေ ၅၇

ထူးထူးခြားခြား

သင်သိပါစေ ...ရှိန်မင်းကို ၃၇
အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင် ...အောင်ဟိန်းထက် ၄၂
အပီးတစ်ရာကျော် ငှက်ပျော့ခိုင် ...ညွန့်ဝင်း ၄၈

ကျန်းမာရေး

သင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး
...ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင် ၂၈

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

လူငယ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ် ...မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း ၃၃

အင်္ဂလိပ်ဘာသာ သိမှတ်စရာ

လွယ်ရှင်းရေးသား စာစီစာကုံးများ ...အုန်းဝမ် ၄၉
လွယ်ရှင်းရေးသား ပေးစာများ ...အုန်းဝမ် ၅၁
အင်္ဂလိပ်စကားပြော ...အုန်းဝမ် ၅၃

ပုံပြင်

ထူးခြားသောမျက်ခုံးပိုင်ရှင် ...ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း ၅၅

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

...မင်းဝင်း ၇၅

ဝတ္ထု

မင်္ဂလာလက်ဆောင် ...ဝီမိုးနင်း ၆၁

ယခုလမျက်နှာပိုး

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အမှတ်အများဆုံးရရှိသော
တိုင်းရင်းသားကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၈-ဦး...နန္ဒာမိုးမြေ ၃
အတွင်းရုပ်ပြ

ရော်ဘင်ဆန်ကဏ္ဍဆိုး ...မင်းယုဝေ၊ ကိုဟန်ရွှေ ၆၅

ပန်းချီ ...ဦးစန်းလှိုင်၊ ကိုဟန်ရွှေ

ပညာရှိကြီးများ၏ အဆိုအမိန့်များ
...၂၆၊ ၃၈၊ ၅၂၊ ၅၄

အယ်ဒီတာချုပ် ဦးဝင်းမောင်(မင်းယုဝေ)

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ ဦးဌေးဝင်း(မောင်ရွှန်းသစ်)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ ဦးအောင်ဝင်း(B.A)

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ ကိုကျော်လှသန်းဦး(နန္ဒာမိုးမြေ)

အယ်ဒီတာ ကိုအောင်ထက်

ဖြန့်ချိရေးမှူး ဒေါ်ယဉ်အိ

ယခုလမျက်နှာဖုံး

၂၀၁၃-ခုနှစ် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အမှတ်အများဆုံးရရှိသော
တိုင်းရင်းသား ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၈-ဦး

နန္ဒာမိုးမြ

ယခုလ မင်္ဂလာမောင်မယ်မျက်နှာဖုံးတွင် ဖော်ပြထားသောဓာတ်ပုံမှာ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဘေဂျင်းမြို့၌ကျင်းပသော ပထမအကြိမ် တရုတ်အာဆီယံလူငယ်ယဉ်ကျေးမှုဖလှယ်ရေးပွဲတော်သို့ လေ့လာရေးခရီးသွားရောက်ခဲ့ရသော တိုင်းရင်းသားကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၈-ဦး၏ပုံ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့ ၈-ဦးသည် တိုင်းဒေသကြီးနှင့် ပြည်နယ်တို့တွင် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို အမှတ်အများဆုံးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏အမည်များမှာ (ဝဲမှယာ)မောင်ဉာဏ်လင်းထွန်း၊ မောင်မြတ်မင်းဟိန်း၊ မောင်သန့်နေဆု၊ မောင်စိုးထက်၊ မမဇင်မျိုးအောင်၊ မဆုမြတ်သူ၊ မနင်းဝတ်ရည်ကျော်နှင့် မခိုင်စန္ဒီလင်းတို့ ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံအတွင်းရှိ တိုင်းဒေသကြီးတစ်ခုစီနှင့် ပြည်နယ်တစ်ခုစီမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းကို အမှတ်အများဆုံးဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ကြသော ကျောင်းသားတစ်ဦးစီ (၁၅-ဦး)ကို နိုင်ငံတော်က ရွေးချယ်သည်။ ထိုအထဲမှ ကျောင်းသား ၈-ဦးကို နောက်ဆုံးအဆင့်အနေဖြင့် ရွေးချယ်သည်။ ထို ၈-ဦးကို နိုင်ငံတော်က ဖော်ပြပါအတိုင်း စေလွှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်း ၈-ဦးနှင့်အတူ ဆရာမ ဒေါ်ထက်ထက်ထွန်း (ထပြ၊ အ-ထ-က-၁၊ ကြည့်မြင်တိုင်)က ဦးဆောင်သူအနေဖြင့် တရုတ်နိုင်ငံသို့ လိုက်ပါခဲ့ရသည်။ မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့ အတုယူ

BURMESE CLASSIC

↑ ရွေ့တန်း(ဝဲမှယာ) မမဇင်မျိုးအောင်၊ မခိုင်စန္ဒီလင်း၊ မနင်းဝတ်ရည်ကျော်၊ မဆုမြတ်သူ၊ နောက်တန်း (ဝဲမှယာ) မောင်ဉာဏ်လင်းထွန်း၊ မောင်မြတ်မင်းဟိန်း၊ မောင်စိုးထက်၊ မောင်သန့်နေဆု

အားကျနိုင်ရန် ကျောင်းသား ၈-ဦး၏အကြောင်းကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မောင်သန့်နေဆု

မောင်သန့်နေဆု၏ ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၁-မှတ်၊ သင်္ချာ ၁၀၀-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ ဂုဏ်ပေါင်း ၅၅၄-မှတ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတစ်

နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း အမှတ်အများဆုံးဖြစ် သည်။ ဦးခင်မောင်ရွှေ (ဗိုလ်မှူး-ငြိမ်း)နှင့် ဒေါ်နီနီ အေး (နည်းပညာကောလိပ်၊ မန္တလေး၊ ကထိက- ငြိမ်း)တို့၏ သားဖြစ်သည်။ CAE ကိုယ်ပိုင်အထက် တန်းကျောင်း(မန္တလေး)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်း အုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်နှင်းနှင်းမော်ဖြစ်သည်။ မောင် သန့်နေဆူသည် မန္တလေး ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက် ရောက်ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရသည်။

မောင်စိုးထက်

မောင်စိုးထက်၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၀-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၉-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၉-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၅၃-မှတ်ဖြစ်သည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ဒုတိယဆုရရှိသူ ဖြစ်သည်။ ဦးလေဟုန်နှင့် ဒေါ်ခင်လှစိုးတို့၏ သားဖြစ်သည်။ ဗိုလ် တထောင်မြို့နယ်၊ အ-ထ-က(၅)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ဌေးဝင်း ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်ရီ ဖြစ်သည်။ မောင် စိုးထက်သည် အင်ဂျင်နီယာပညာကို သင်ယူလျက်ရှိ သည်။

မောင်မြတ်မင်းဟိန်း

မောင်မြတ်မင်းဟိန်း၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၈၃-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၅-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၈-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၆-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၄-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၁၀၀-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၄၆-မှတ်ဖြစ်သည်။ ရောဂတ် တိုင်းဒေသကြီး အမှတ်အများဆုံးဆုရသူဖြစ်သည်။ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း သတ္တမဆု ရရှိသူလည်းဖြစ်သည်။ ဦးဇော်မင်းနိုင်နှင့် ဒေါ်ဆွေဆွေ အေးတို့၏ သားဖြစ်သည်။ ဟင်္သာတမြို့၊ အ-ထ- က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဦးမြင့်သူ ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ခိုင် ယဉ်ဝင်း ဖြစ်သည်။ မောင်မြတ်မင်းဟိန်းသည် ရန်ကုန်

ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူ လျက်ရှိသည်။

မောင်ညွှတ်လင်းထွန်း

မောင်ညွှတ်လင်းထွန်း၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၈-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၈-မှတ်၊ သင်္ချာ ၁၀၀- မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၆-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၉၄-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၄၄-မှတ်ဖြစ်သည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး အမှတ်အများဆုံးဆုရသူဖြစ် သည်။ ဒေါက်တာမင်းမင်းထွန်းနှင့် ဒေါ်မေမျိုးအောင် တို့၏ သားဖြစ်သည်။ ရွှေဘိုမြို့၊ အ-ထ-က(၃)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဦးအောင် ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်စန်းဖြစ် သည်။ မောင်ညွှတ်လင်းထွန်းသည် မကွေးဆေးတက္က သိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။

မမေဇင်မျိုးအောင်

မမေဇင်မျိုးအောင်၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၂- မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၆-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၂-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၅-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၈-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၁၈-မှတ်ဖြစ်သည်။ ကရင် ပြည်နယ် အမှတ်အများဆုံးဆုရသူ ဖြစ်သည်။ ဦးမျိုး အောင်(တရားလွှတ်တော်ရှေ့နေ)နှင့် ဒေါ်သန့်ဇင်မြင့် (လယ်ပြ)တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ ဘားအံမြို့၊ အ- ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာ မကြီးမှာ ဒေါ်နော်ထရပ်ရှာဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင် ဆရာမမှာ ဒေါ်မြင့်မြင့်ဝင်းဖြစ်သည်။ မမေဇင်မျိုး အောင်သည် ရန်ကုန်၊ ဆေးတက္ကသိုလ်-၂ တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။

မခိုင်စန္ဒီလင်း

မခိုင်စန္ဒီလင်း၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၆၉-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၇၆-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၂-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၄-မှတ်၊ ဖိစပ်ဗေဒ ၉၃-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၀၁-မှတ်ဖြစ်သည်။ ရခိုင်ပြည်နယ်တွင်

ဆရာမ ဒေါ်ထက်ထက်ထွန်း(ထိုင်လျက်)နှင့် တိုင်းရင်းသား ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ ၈-ဦး

ကျောင်းသူများထဲ၌ အမှတ်အများဆုံးဖြစ်သည်။ ဦးအောင်စိုး(အင်ဂျင်နီယာ)နှင့် ဒေါ်ဝင်းဝင်းကျော်(ရွှေဆိုင်)တို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ စစ်တွေမြို့၊ အ-ထ-က(၄)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ခင်ခင်အောင် ဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်သန်းစိန် ဖြစ်သည်။ မခိုင်စန္ဒီလင်းသည် သွားဘက်ဆိုင်ရာ ဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူမည်ဟု သိရပါသည်။

မဆုမြတ်သူ

မဆုမြတ်သူ၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၈၀-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၀-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၈-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၉၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၃၉-မှတ်ဖြစ်သည်။ မွန်ပြည်နယ်တွင် အမှတ်အများဆုံးဖြစ်သည်။ ဦးအောင်သူနှင့် ဒေါ်အေးမြတ်မြတ်မိုးတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ မုဒုံမြို့၊ အ-ထ-က(၁)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဦးလှဝင်းဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်ခင်ဆွေဦး

ဖြစ်သည်။ မဆုမြတ်သူသည် ရန်ကုန်ဆေးတက္ကသိုလ် ၂-တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။

မနှင်းဝတ်ရည်ကျော်

မနှင်းဝတ်ရည်ကျော်၏ရမှတ်များမှာ မြန်မာစာ ၇၇-မှတ်၊ အင်္ဂလိပ်စာ ၈၄-မှတ်၊ သင်္ချာ ၉၅-မှတ်၊ ဓာတုဗေဒ ၈၇-မှတ်၊ ရူပဗေဒ ၈၉-မှတ်၊ ဇီဝဗေဒ ၉၅-မှတ်၊ စုစုပေါင်း ၅၂၆-မှတ်ဖြစ်သည်။ ရှမ်းပြည်နယ်တွင် ကျောင်းသူများထဲ၌ အမှတ်အများဆုံးဆုရသူ ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်ကျော်(အိမ်တွင်းမူလုပ်ငန်း)နှင့် ဒေါ်သန်းသန်းဝင်းတို့၏ သမီးဖြစ်သည်။ မနှင်းဝတ်ရည်ကျော်သည် အင်း-ဗမာတိုင်းရင်းသူကလေး ဖြစ်သည်။ အောင်ပန်းမြို့၊ အ-ထ-က(၃)မှ အောင်မြင်သည်။ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီးမှာ ဒေါ်ခင်မြဝင်းဖြစ်သည်။ အတန်းပိုင်ဆရာမမှာ ဒေါ်တင်အေးလှိုင်ဖြစ်သည်။ မနှင်းဝတ်ရည်ကျော်သည် မကွေးဆေးတက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူလျက်ရှိသည်။

နန္ဒာမိုးမြ

ဇွဲလုံလသန် အောင်ပန်းပန်သူ

ညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)

စာရေးသူသည် ၂၀၁၃-၂၀၁၄ ပညာသင်နှစ်တွင် ပဉ္စမတန်းအတန်းပိုင် တာဝန်ယူရပါသည်။ စာရေးသူ တို့ ကျောင်းကြီး အခြေခံပညာအလယ်တန်းကျောင်း ခွဲသို့ အနီးဝန်းကျင်ကျေးရွာ မူလတန်းကျောင်းများမှ မူလတန်းအောင်မြင်ပြီးသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်း သူများ တက်ရောက်ပညာဆည်းပူးကြသည်။ ထိုအထဲ မှ မပန်းဖြူဖြူမောင်ဟူသော ပဉ္စမတန်းကျောင်းသူ တစ်ဦးကို သတိပြုမိပါသည်။ မပန်းဖြူဖြူမောင်ကို သတိပြုမိခြင်းမှာ သူ၏ ထူးခြားသောသွင်ပြင်ကြောင့် ဖြစ်သည်။

မပန်းဖြူဖြူမောင် စာရေးနေစဉ်။

မပန်းဖြူဖြူမောင်ကို နတ်တလင်းမြို့နယ်၊ သရက် တပင်ကျေးရွာနေ ဦးဝင်းနိုင်၊ ဒေါ်ဆွေဆွေမြင့်တို့က မွေးဖွားခဲ့သည်။ မပန်းဖြူဖြူမောင်၏ လက်နှစ်ဖက် သည် မသန်စွမ်းပါ။ သို့သော် ရိုးသားကြိုးစားပြီး စာတော်သော ကျောင်းသူတစ်ဦးဖြစ်၍ ချီးကျူးမိ၏။ သူသည် စာအုပ်များကို ရှိရှိသေသေ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲ တတ်သည်အပြင် လက်ရေးလက်သားများလည်း ကောင်းမွန်သပ်ရပ်သည်ကို တွေ့ရသည်။

မပန်းဖြူဖြူမောင် မွေးဖွားစဉ်က လက်နှစ်ဖက်လုံး သန်စွမ်းကောင်းမွန်ပါသည်။ သုံးနှစ်သမီးအရွယ်၌ သူ့ မိခင်နှင့်အတူ စက်ဘီးစီး၍ ပြန်လာစဉ် ထော်လာဂျီ နှင့်ချိတ်မိပြီး လက်နှစ်ဖက် ဒဏ်ရာအပြင်းအထန်ရခဲ့ သည်။ မိခင်ဖြစ်သူမှာ ဒဏ်ရာကြီးကြီးမားမားမရခဲ့ သော်လည်း မပန်းဖြူဖြူမောင်မှာ လက်နှစ်ဖက်ကျိုး၍ ခွေလိမ်သွားခဲ့သည်။ ဆေးကုသမှု ခံယူခဲ့သော်လည်း လက်နှစ်ဖက်သည် မူလအတိုင်း ပြန်မကောင်းတော့ဘဲ သေးသိမ်ခွေလိမ်ကာ မသန်စွမ်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူသည် လက်နှစ်ဖက်မသန်စွမ်းသော်လည်း စိတ် တတ်မကျွမ်းပေ။ ကျောင်းနေချိန်တွင် ခွေလိမ်နေသော ညာဘက်လက်ဖြင့် ကြိုးစား၍ စာရေးလေ့ကျင့်သည်။ မိဘနှစ်ပါးနှင့် ငယ်ဆရာမ ဒေါ်ဝင်းဝင်းရီတို့က စိတ် ရှည်စွာ အားပေးသင်ကြားခဲ့ပြီး သူကလည်း ဇွဲလုံလ ထား ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူအားလုံးထဲတွင် လက်ရေးအလှဆုံးနှင့် စာ အတော်ဆုံးကျောင်းသူ ဖြစ်လာသည်။ အတန်းတိုင်း နှစ်စဉ် ပထမဆုချည်း ဆွတ်ခူးနိုင်ခဲ့သည်။ ကျောင်း

ဗုဒ္ဓဗျာဓိဗုဒ္ဓရာ

ဉာဏ်ဝင်း

မိမိကိုယ်ကို အရင်ဆုံးမ

သူတစ်ပါးကို ဆုံးမသည့်အတိုင်း မိမိကိုယ်တိုင် လိုက်နာပြုကျင့်ရာ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးပြီးမှသာ သူတစ်ပါးကို ဆုံးမရာ၏။ မိမိကိုယ်တိုင် ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်းသည် ခဲယဉ်းစွာတကား။

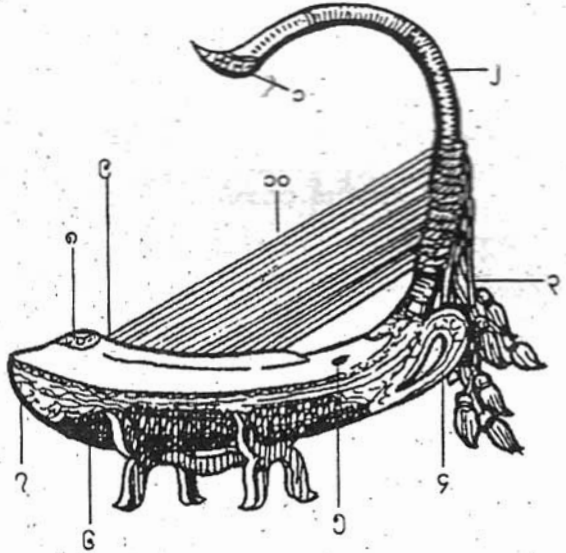
(ဓမ္မပဒ၊ အတ္ထဝဂ်)

* * *

စောင်းကောက်

စောင်းကောက်ဆိုသည်မှာ ကြိုးတပ်တူရိယာတစ်မျိုးဖြစ်သည်။

(၁) ညောင်ရွက်၊ (၂) လက်ရုံး၊ (၃) ဖွဲ့ကြိုး၊ (၄) ပါးပျဉ်း၊ (၅) နတ်သမီးပေါက်၊ (၆) စောင်းအိုး၊

(၇) ဖလား၊ (၈) မျောက်ခေါင်း၊ (၉) ခင်တံ(မှင်ရိုး)၊

(၁၀) စောင်းကြိုး။

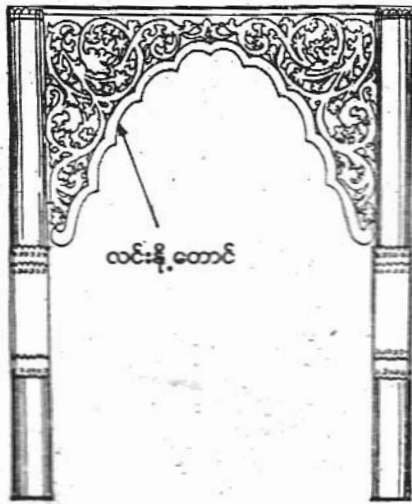
အကိုး ။ ။ မြန်မာ့အနုပညာအဘိဓာန်

အုပ်ဆရာကြီး ဦးလှဌေး၏ဂုဏ်ပြုဆုကို ရယူနိုင်ခဲ့သည်။

ယခု ပဉ္စမတန်းသို့ ရောက်လာချိန်တွင်လည်း စာမေးပွဲဖြေတိုင်း အတန်းထဲ၌ အဆင့်-၅ အတွင်း သူ အမြဲပါဝင်သည်။ ကျောင်း၏ အသင်းတာဝန်များ နှင့် ဆရာ၊ ဆရာမ ဝေယျာဝစ္စများကို အများနည်းတူ သယ်ပိုးလုပ်ကိုင်သည်။ ဆရာ၊ ဆရာမစကားကို လေးစားလိုက်နာ၍ လိမ္မာရေးခြားရှိသည်။ အမြဲတမ်း ရွှင်လန်းတက်ကြွ၍ ဘဝကို အရှုံးမပေးဘဲ ဆက်လက် ကြိုးစားသွားမည်ဟု သန့်ဋ္ဌာန်ချထားသူဖြစ်သည်။

စာရေးသူက သူ၏ရည်ရွယ်ချက်ကို မေးကြည့်ရာ “ထူးချွန်ထက်မြက်သည့် ကျောင်းဆရာမတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမည်ဖြစ်ကြောင်း” သိရပါသည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ အားမာန်အပြည့်၊ ဇွဲရှိရှိဖြင့် ကြိုးစားနေသူလေးဖြစ်၍ ဘဝလမ်းတစ်လျှောက်တွင် အောင်ပန်းများ ပန်ဆင်နိုင်သူဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါသည်။

ညွန့်ဝင်း (နတ်တလင်း)

လင်းနီတောင်

မဏ္ဍပ်၊ တန်ဆောင်၊ စသည်တို့တွင် နဖူးစည်းနှင့် တိုင်းကြားထောင့်၌ မွှေးမံကပ်ဆင်သော အဆင်တန်ဆာကို လင်းနီတောင် ဟုခေါ်သည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာအဘိဓာန်

သီဒါခုနစ်တန်

မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရစ်ခွေနေသော တောင်စဉ်ခုနစ်ထပ်တို့အကြား တည်ရှိသော သမုဒ္ဒရာခုနစ်ခုကို သီဒါခုနစ်တန်ဟုခေါ်သည်။ ယင်း သီဒါခုနစ်တန်မှာ -

(၁) မြင်းမိုရ်တောင်ကို ရစ်ခွေနေသော မြင်းမိုရ်သီဒါ၊ (၂) ယုဂန္ဓါရ်တောင်ကို ရစ်ခွေနေသော ယုဂနီသီဒါ၊ (၃) ဣသန္ဒရတောင်ကို ရစ်ခွေနေသော ဣသန္ဒရသီဒါ၊ (၄) ကရဝိကတောင်ကို ရစ်ခွေနေသော ကရဝိကသီဒါ၊ (၅) နေမိန္ဒရတောင်ကို ရစ်ခွေနေသော နေမိန္ဒရသီဒါ၊ (၆) ဝိနတ္တကတောင်ကို ရစ်ခွေနေသော ဝိနတ္တကသီဒါ၊ (၇) အဿကဏ္ဍတောင်ကို ရစ်ခွေနေသော အဿကဏ္ဍသီဒါ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာသီချင်းကြီးတစ်ဆယ့်ငါးပုဒ်အဖွင့်မှ (ဆရာကြီးဦးဂုဏ်ဘလံနှင့် နန်းညွန့်ဆွေ)

မပေါင်းအပ်သူ

မျက်ကွယ်၌ ကျေးဇူးကို ချေဖျက်တတ်သော၊ မျက်မှောက်၌ ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ပြောဆိုတတ်သော မိတ်ဆွေမျိုးကို အဆိပ်အိုး၌ ကျရောက်သော ပျားရည်ကို မသုံးဆောင်ဘဲ ရှောင်ကြဉ်ရသကဲ့သို့ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

(လောကနီတိ)

ကောင်းမှုအကျိုး

(လောက၌) ကောင်းမှုပြုသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း ကောင်းမှုအကျိုးမပေးသေးသရွေ့၊ မကောင်းသောအာရုံကို တွေ့မြင်နိုင်သေး၏။ ကောင်းမှုအကျိုးပေးသောအခါ၌မူကား ထိုသူသည် ကောင်းကျိုးတို့ကိုသာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

(ဓမ္မပဒ၊ ပါပဝဂ်၊ အနာထပိတ္တိကသောဠိဝတ္ထု)

ပဉ္စရူပ

အကောင်ငါးမျိုး၏ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းများပါသော အရုပ်ကို ပဉ္စရူပ ဟုခေါ်သည်။

အကိုး ။ ။ မြန်မာအဘိဓာန်

စေတီလေးရပ်

(၁) ဓာတုစေတီ = ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်
မွေတော်များကို ဌာပနာထားသောစေတီ။

(၂) မွေစေတီ = ပိဋကတ်သုံးပုံကျမ်းစာများကို
ဌာပနာထားသောစေတီ။

(၃) ပရိဘောဂစေတီ = ဗုဒ္ဓ၏ အဆောက်အဦ
နှင့် အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ဌာပနာထားသော
စေတီ။

(၄) ဥဒ္ဓိဿစေတီ = ရည်မှန်း၍ ရှိခိုးပူဇော်အပ်
သော ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ဘုရားဓာတ်ပုံကားချပ်များ
ကို ဌာပနာထားသောစေတီ။

(အထွေထွေဗဟုသုတမာတိကာကျမ်း)
* * *

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း ၃-မျိုး

(၁) အာဝါဟမင်္ဂလာ = သတို့သားအိမ်၌ ထိမ်း
မြားမင်္ဂလာပြုခြင်း။

(၂) ဝိဝါဟမင်္ဂလာ = သတို့သမီးအိမ်၌ ထိမ်း
မြားမင်္ဂလာပြုခြင်း။

(၃) စရမင်္ဂလာ = မိမိနေရာအိမ်မှတစ်ပါး ကြီး
ကျယ်ခမ်းနားသောနေရာ၌ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုခြင်း။

(သုတေသနသရုပ်ပြအဘိဓာန်)
* * *

ငါးမည်ရ ပြည်ရွှေဘုံ ၅-မြို့

(၁) ရန်ကြီးအောင်မြို့၊

(၂) ကုန်းဘောင်မြို့၊

(၃) ရတနာသိင်္ခမြို့၊

(၄) မုဆိုးဘိုမြို့၊

(၅) ရွှေဘိုမြို့။

(အထွေထွေဗဟုသုတမာတိကာကျမ်း)
* * *

ကျွန်း ၄-ကျွန်း

(၁) ဇမ္ဗူဒီပ = ဇမ္ဗူဒိပ်(တောင်)ကျွန်း၊

(၂) အပရဂေါယာန = အနောက်ကျွန်း၊

(၃) ဥတ္တရကုရု = မြောက်ကျွန်း၊

(၄) ပုဗ္ဗဝိဒေဟ = အရှေ့ကျွန်း၊

(သုတ္တနိပါတ်)

(ပိဋကတ်သုံးပုံသရုပ်ပြအဘိဓာန်)
* * *

ကြာမျိုး ၅-ပါး

(၁) ကြာဖြူ၊

(၂) ကြာနီ၊

(၃) ကြာညို၊

(ထိုကြာ ၃-မျိုးတို့ကို ဥပ္ပလကြာမျိုးဟု ခေါ်
သည်။)

(၄) ကြာတံဆိပ်၊

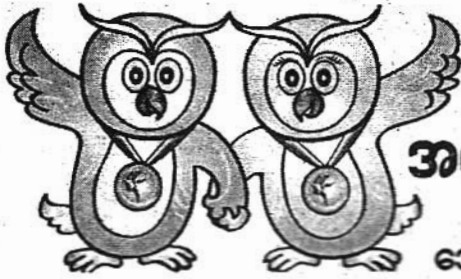
(ထိုကြာကို ပုဏ္ဏရိက်ကြာမျိုးဟုခေါ်သည်။)

(၅) ကြာခေါင်းလောင်း၊

(ထိုကြာကို ပဒုမ္မာကြာမျိုးဟုခေါ်သည်။)

(သုတေသနသရုပ်ပြအဘိဓာန်)

ဉာဏ်ဝင်း

၂၇-ကြိမ်မြောက်

အရှေ့တောင်အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲ

အောင်ထက်

၂၇-ကြိမ်မြောက်၊ အရှေ့တောင်အာရှ အားကစား
ပြိုင်ပွဲ [The Southeast Asian (SEA) Games] ကို
၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၄-ရက်နေ့မှ ၂၂-ရက်နေ့
အထိ မြန်မာနိုင်ငံက အိမ်ရှင်အဖြစ် လက်ခံကျင်းပခဲ့
သည်။ ယခင်က ၁၉၆၁-ခုနှစ်နှင့် ၁၉၆၉-ခုနှစ်တို့
တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အရှေ့တောင်အာရှကျွန်းဆွယ် အား
ကစားပြိုင်ပွဲ (SEAP Games) ကို ကျင်းပခဲ့ဖူးသည်။
ယင်းနောက် ယခု ၄၄-နှစ်အကြာတွင် ၂၇-ကြိမ်
မြောက် အရှေ့တောင်အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲကို အိမ်
ရှင်အဖြစ် လက်ခံကျင်းပနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခုနှစ် ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲကို နေပြည်တော်၊ ရန်ကုန်၊
မန္တလေး၊ ငွေဆောင်တို့၌ ကျင်းပခဲ့သည်။ နေပြည်
တော် ဝဏ္ဏသိဒ္ဓိအားကစားကွင်း၌ ၁၁-၁၂-၂၀၁၃-
နေ့တွင် ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားနှင့် ၂၂-၁၂-၂၀၁၃-နေ့
တွင် ပိတ်ပွဲအခမ်းအနားတို့ကို ပြုလုပ်ခဲ့သည်။ လူအင်
အား ၁၂၀၀၀-ကျော် အသုံးပြုကာ တေးသရုပ်ဖော်
အစီအစဉ်များ၊ ဖျော်ဖြေရေးအစီအစဉ်များ အစရှိသည့်
အစီစဉ်ပေါင်းများစွာဖြင့် ဖွင့်ပွဲ၊ ပိတ်ပွဲကို ခမ်းနားစွာ
ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

၂၇-ကြိမ်မြောက် ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲတွင် အားကစား
နည်း ၃၃-မျိုးကို ထည့်သွင်းယှဉ်ပြိုင်သည်။ အရှေ့
တောင်အာရှနိုင်ငံ ၁၁-နိုင်ငံမှ အားကစားသမား ကျား
၂၈၄၂-ဦး၊ မ ၁၈၈၈-ဦး၊ စုစုပေါင်း ၄၇၃၀-ဦးတို့
ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် အိမ်ရှင်မြန်မာ

ရွှေတံဆိပ်ဆုရင် အမျိုးသမီးလက်ဝှေ့ကျော်
နွယ်နီဦးကိုတွေ့ရစဉ်။

ရွှေတံဆိပ်ဆုရင် အမျိုးသမီးခြင်းလုံးအဖွဲ့

နိုင်ငံမှ အားကစားသမား ကျား ၅၇၉-ဦး၊ မ ၄၁၁-ဦး၊ စုစုပေါင်း ၉၉၀-ဦးတို့ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြသည်။

အားကစားနည်း ၃၃-မျိုးအတွက် ရွှေတံဆိပ် ၄၆၀၊ ငွေတံဆိပ် ၄၆၀၊ ကြေး ၆၃၇-ဆု၊ စုစုပေါင်း ၁၅၅၇-ဆု ချီးမြှင့်ခဲ့သည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်နိုင်ငံများအနက် ထိုင်းနိုင်ငံအားကစားအသင်းက ရွှေ ၁၀၇-ဆု၊ ငွေ ၉၄-ဆု၊ ကြေး ၈၁-ဆု၊ စုစုပေါင်း ၂၈၂-ဆုဖြင့် ပထမနေရာမှ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ အိမ်ရှင်မြန်မာအားကစားအသင်းက ရွှေ ၈၆-ဆု၊ ငွေ ၆၂-ဆု၊ ကြေး ၈၅-ဆု၊ စုစုပေါင်း ၂၃၃-ဆုဖြင့် ဒုတိယနေရာမှ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ ဘဂ္ဂနိုင်ငံနိုင်ငံ အားကစားအသင်းမှာ ရွှေ ၁-ဆု၊ ငွေ ၁-ဆု၊ ကြေး ၆-ဆု၊ စုစုပေါင်း ၈-ဆုဖြင့် နောက်ဆုံးနေရာ၌ ရပ်တည်ခဲ့သည်။

မွေလက်စုပွဲတွင် အင်ဒိုနီးရှားအားကစားသမားကို အလဲထိုးအနိုင်ယူခဲ့သော ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင် တွန်းတွန်းမင်း

မြန်မာအားကစားအသင်းမှ ယခုနှစ်ပြိုင်ပွဲတွင် ရိုးရာလှေအားကစားနည်းမှာ အအောင်မြင်ဆုံး အားကစားဖြစ်ခဲ့သည်။ ရွှေ ၁၄-ဆု၊ ငွေ ၁-ဆု၊ ကြေး ၂-ဆုတို့ကို ဆွတ်ခူးပေးနိုင်ခဲ့သည်။ အခြားအောင်မြင်သော အားကစားနည်းများမှာ ဗိုလ်ချုပ်၊ ခြင်းလုံး၊ ဂူရှူး၊ ကနူးလော၊ ဂျူဒို၊ ပိုက်ကျော်ခြင်း၊ မွေနှင့် တိုက်ကွမ်ဒိုတို့ဖြစ်ကြသည်။

မြန်မာအားကစားအသင်း ယခုနှစ်ပြိုင်ပွဲတွင် ဆုရရှိမှုသည် ၄၄-နှစ်တာကာလအတွင်း နိုင်ငံအလိုက် အဆင့်မြင့်ဆုံးအဖြစ် ဒုတိယနေရာတွင် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ၅၄-နှစ်တာ ပြိုင်ပွဲတစ်လျှောက်တွင် မြန်မာအားကစားအသင်းသည် ယခုပြိုင်ပွဲ၌ ရွှေ၊ ငွေ၊ ကြေးတံဆိပ် ဆုအများဆုံးရရှိကာ ဆုတံဆိပ်စံချိန် ဘင်နိုင်ခဲ့သည်။

အောက်တွင် ၂၇-ကြိမ်မြောက် ဆီးဂိမ်းပြိုင်ပွဲ၌ ရွှေတံဆိပ်ဆု ဆွတ်ခူးပေးခဲ့ကြသော မြန်မာအားကစားအသင်းမှ အားကစားမောင်မယ်များကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

၇၇၈-ပြိုင်ပွဲများတွင် ရွှေတံဆိပ်များ ဆွတ်ခူးခဲ့သော ဝေဖြိုးအောင်

ရွှေတံဆိပ်ဆုရှင်
လှေလှော်အဖွဲ့

၂၇-ကြိမ်မြောက် ဆီးဂိမ်းရွှေတံဆိပ်ဆုရှင်
မြန်မာအားကစားမောင်မယ်များ

- ၁။ အမျိုးသမီးရိုးရာခြင်းလုံးအသင်း အခြေခံအဆင့် အတွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၂။ အမျိုးသားရိုးရာ ခြင်းလုံးအသင်း အခြေခံအဆင့် အတွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၃။ အမျိုးသမီးရိုးရာခြင်းလုံးအသင်း အခြေခံအဆင့် မျိုးကွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၄။ အမျိုးသားရိုးရာခြင်းလုံးအသင်း အခြေခံအဆင့် မျိုးကွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၅။ အမျိုးသမီးရိုးရာခြင်းလုံးအသင်း ဒုတိယအဆင့် မျိုးကွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၆။ အမျိုးသားရိုးရာခြင်းလုံးအသင်း ဒုတိယအဆင့် မျိုးကွဲပြိုင်ပွဲ၊
- ၇။ ဝေပွီးအောင်၊ ကျော်စင်သစ် (ဂူရှူးနှစ်ယောက်တွဲ အတိုက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၈။ အောင်စည်သူ (ဂူရှူးချန်းချစ်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၉။ ထက်ဟန်ကျော်၊ စိန်သီဟအောင် (ဂူရှူးနှစ်ယောက် တွဲအတိုက် လက်နက်မဲ့ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၀။ ဝေပွီးအောင် (ဂူရှူးနန်းချစ်ပြိုင်ပွဲ)၊

- ၁၁။ ဝေပွီးအောင် (ဂူရှူးနန်းတောင်းပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၂။ မြင့်စင် (နပန်းပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၃။ မေသဇင်ဖူး (နပန်းပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၄။ ဇော်မိုးအောင် (နပန်းအမျိုးသား ၉၆-ကီလို)
- ၁၅။ အမျိုးသမီးကွင်းသွင်းခြင်းခတ်
- ၁၆။ ဝင်းထိုက် (မီတာ ၁၀၀၀-တစ်ဦးချင်း ကနူးလှေ လှော်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၇။ မြင့်မြင့်သန်း၊ သင်းသင်းကြူ၊ နော်အားလယ်လားရိုး၊ အေးမိခိုင် (မီတာ ၁၀၀၀-လေးယောက်တွဲ ကယက် လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၈။ ဝင်းထိုက်၊ စိုင်းမင်းဝေ (မီတာ ၁၀၀၀-နှစ်ယောက် တွဲ ကနူးလှေလှော်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၉။ သူသူကျော် (မီတာ-၅၀ ဝမ်းလျားမှောက် ရိုင်ဖယ် သေနတ်ပစ်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၂၀။ မြင့်မြင့်သန်း၊ မျိုးသန္တာထွန်း၊ နော်အားလယ်လားရိုး၊ အေးမိခိုင် (မီတာ ၅၀၀ အမျိုးသမီးလေးယောက်တွဲ ကယက်လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၂၁။ ဝင်းဇော်ထွန်း (ရိုးရာစစ်တုရင်အမြန်ရွှေ)၊
- ၂၂။ ဖြူသီဦး၊ မျိုးသန္တာထွန်း၊ နော်အားလယ်လားရိုး၊ အေးမိခိုင် (မီတာ ၂၀၀ အမျိုးသမီးလေးယောက်တွဲ ကယက်လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ)၊

၂၃။ မြင့်မြင့်သန်း၊ သင်းသင်းကြူ၊ နော်အားလယ်လားရိုး၊
အေးမိခိုင် (မိတာ ၁၀၀၀ အမျိုးသမီးလေးယောက်တွဲ
ကသက်လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ)။

၂၄။ ကရာတေးဒို အမျိုးသမီးအသင်းလိုက် ခတပြိုင်ပွဲ။

၂၅။ ခဲမောင်မောင်၊ သူရဇိုး (ပန်ကြပ်ဆီလတ် နှစ်ယောက်
တွဲ အလှပြိုင်ပွဲ)။

၂၆။ အိချောသူ (ပီတန်းတစ်ဦးချင်းပြိုင်ပွဲ)။

၂၇။ မေဆုလွင်၊ မေဆက်လွင်၊ မေဆုသွယ်၊ စုစုလှိုင် (အမျိုး
သမီးအသင်းလိုက် စစ်တုရင်အမြန်ရွှေ့ပြိုင်ပွဲ)။

၂၈။ အေးချမ်းနိုင် (အမျိုးသားတစ်ဦးချင်း ကရာတေးဒို
ကုမိတွဲ ၇၅-ကီလို)။

၂၉။ အေးသန္တာလွင် (အလေးမ ၅၃-ကီလိုပြိုင်ပွဲ)။

၃၀။ နွယ်နီဦး (၅၄-၅၇ ဖယ်သာဝိတ်တန်း လက်စွဲပြိုင်ပွဲ)။

၃၁။ အောင်ခိုင်ဝင်း (၆၀-ကီလို ကာယဗလပြိုင်ပွဲ)။

၃၂။ ဝေလင်းအောင် (၇၅-ကီလို လက်စွဲပြိုင်ပွဲ)။

၃၃။ စောမာလာနွယ် (ကီလို ၂၀-လမ်းလျှောက်ပြိုင်ပွဲ)။

၃၄။ ကျော်နိုင်ထွန်း (ပန်ကြပ်ဆီလတ် ၆၀-၆၅ ကီလိုပြိုင်ပွဲ)။

၃၅။ ဇေယျာ (ပန်ကြပ်ဆီလတ် ၄၅-၅၀ ကီလိုပြိုင်ပွဲ)။
၃၆။ ဝင်းဇော်ထွန်း (ရိုးရာစစ်တုရင် လျှပ်တစ်ပြက်တစ်ဦး
ချင်းပြိုင်ပွဲ)။

၃၇။ သန်းဇော်ဦး (ပီတန်းအမျိုးသားတစ်ဦးချင်းပြိုင်ပွဲ)။

၃၈။ မင်းဇော်ဦး (ကီလို ၈၀-ကာယဗလပြိုင်ပွဲ)။

၃၉။ နေသွေးဦး၊ အောင်ဌေး၊ မင်းစည်သူထွန်း (ဘီလီယက်
အသင်းလိုက်ပြိုင်ပွဲ)။

၄၀။ အောင်ငိုင်း (အမျိုးသမီးတစ်ဦးချင်း Compound
ပြိုင်ပွဲ)။

၄၁။ ခြုံဝါသက် (မိတာ ၅၀၀၀ အပြေးပြိုင်ပွဲ)။

၄၂။ ချော့၊ အေးသူစာ၊ သန်းသန်းနွယ်၊ နီလာဝင်း (မိတာ
၂၀၀၀ လေးတက်လှော် အနောက်တိုင်းလှေပြိုင်ပွဲ)။

၄၃။ စိုးမိုးလွင်၊ သန်းတိုးအောင်၊ တင်ဝင်းထွန်း၊ ဇော်ထက်
နိုင် (ကမ်ပိုလေးယောက်တွဲ အလှပြိုင်ပွဲ)။

၄၄။ အောင်နိုင်ထွန်း၊ အိဖြူမောင် (နှစ်ယောက်တွဲ သရုပ်ပြ
ကမ်ပိုပြိုင်ပွဲ)။

၄၅။ အမျိုးသား ၁၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀ အသင်း
လိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ။

ကံခေသဖြင့် ရွှေတံဆိပ်ဆုနှင့် လွဲခဲ့ရသော်လည်း ခြေစွမ်းပြနိုင်၍ မြန်မာ့ပရိသတ်တို့ အထူးအားပေးခြင်းခံရသော
ကြေးတံဆိပ်ဆုရ မြန်မာအမျိုးသမီးဘောလုံးအသင်း

- ၄၆။ အမျိုးသမီး ၁၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀ အသင်း
လိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ၊
- ၄၇။ အမျိုးသား ၂၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀ အသင်း
လိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ၊
- ၄၈။ အမျိုးသမီး ၂၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀ အသင်း
လိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ၊
- ၄၉။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ၁၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀
အသင်းလိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ၊
- ၅၀။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ၂၀-တက်လှော် မိတာ ၁၀၀၀
အသင်းလိုက် ရိုးရာလှေပြိုင်ပွဲ၊
- ၅၁။ သော်ဇင်ဟန် (တိုက်ကွမ်ဒိုအမျိုးသားတစ်ဦးချင်း
ကကွက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၂။ ယမင်းကေခိုင် (တိုက်ကွမ်ဒိုအမျိုးသမီးတစ်ဦးချင်း
ကကွက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၃။ ဆဲလ်ဝီး (၇၂၆ ၄၅ ကီလိုပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၄။ သက်ဝေအောင်၊ ယမင်းအေး (ပိတန်းနှစ်ယောက်တွဲ
ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၅။ ဝင်းထွန်းလင်း (တိုက်ကွမ်ဒို ၇၄-၈၀ ကီလိုပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၆။ စည်သူအောင်၊ ဖုန်းကျော်အောင် (ရွက်လှေ Half Rater
Class ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၇။ နင်းသီတာ (ဗိုလ်ချုပ်တစ်ဦးချင်း တေးကွက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၈။ ချူးသဉ္စာစိုး+ပပဝင်း (ဗိုလ်ချုပ်နှစ်ယောက်တွဲ အပြု
ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၅၉။ မိတာ ၅၀၀ အမျိုးသမီး ၂၀ တက် လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၆၀။ မိတာ ၅၀၀ အမျိုးသမီး ၁၀ တက် လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၆၁။ မိတာ ၅၀၀ အမျိုးသား ၁၀ တက် လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၆၂။ နိုင်ဇေဝင်း၊ စုလွဲဖြိုး (ဗိုလ်ချုပ်အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး
နှစ်ယောက်တွဲအပြုပြိုင်ပွဲ)၊
- ၆၃။ အမျိုးသားနှစ်ယောက်တွဲ ပိုက်ကျော်ခြင်း အသင်း
လိုက်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၆၄။ သန်းဝင်း (၅၀ ကီလို ကမ်ပိုအတိုက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၆၅။ ကျော်လင်းဦး (၆၀ ကီလို ကမ်ပိုအတိုက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၁၄ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

၂၇-ကြိမ်မြောက် ဆီးဂိမ်း နိုင်ငံအလိုက်
ဆုတံဆိပ်အဆင့်ရပ်တည်မှု

အဆင့်	နိုင်ငံ	ရွှေ	ငွေ	ကြေး	စုစုပေါင်း
၁။	ထိုင်း	၁၀၇	၉၄	၈၁	၂၈၂
၂။	မြန်မာ	၈၆	၆၂	၈၅	၂၃၃
၃။	ဗီယက်နမ်	၇၃	၈၆	၈၆	၂၄၅
၄။	အင်ဒိုနီးရှား	၆၅	၈၄	၁၁၁	၂၆၀
၅။	မလေးရှား	၄၃	၃၈	၇၇	၁၅၈
၆။	စင်ကာပူ	၃၄	၂၉	၄၅	၁၀၈
၇။	ဖိလစ်ပိုင်	၂၉	၃၄	၃၈	၁၀၁
၈။	လာအို	၁၃	၁၇	၄၉	၇၉
၉။	ကမ္ဘောဒီးယား	၈	၁၁	၂၈	၄၇
၁၀။	တီမော	၂	၃	၅	၁၀
၁၁။	ဘရူနိုင်း	၁	၁	၆	၈

- ၆၆။ ခိုင်ဝါဖူး (ဗိုလ်ချုပ်/နဂါးသိုင်း အမျိုးသမီးသရုပ်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၆၇။ လွှမ်းအောင်၊ သန်းထိုက် (ဗိုလ်ချုပ် အမျိုးသားနှစ်ဦး
လက်နက်ပါအတိုက်ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၆၈။ ဆက်နိုင်အောင် (RS One Boy ရွက်လှေပြိုင်ပွဲ)၊
- ၆၉။ အမျိုးသား၊ အသင်းလိုက်ရိုးရာလှေလှော် ၅-တက်
မိတာ ၅၀၀ ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၇၀။ အမျိုးသမီး၊ အသင်းလိုက်ရိုးရာလှေလှော် ၅-တက်
မိတာ ၅၀၀ ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၇၁။ ထွန်းထွန်းမင်း (၇၁-ကီလို အမျိုးသားမွေလက်စု၊
ပြိုင်ပွဲ)၊
- ၇၂။ အမျိုးသမီးအသင်းလိုက် မိတာ ၂၀၀၀၊ ၂၀ တက်
လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၇၃။ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးအသင်းလိုက် မိတာ ၂၀၀၀၊
၂၀ တက် လှေလှော်ပြိုင်ပွဲ၊
- ၇၄။ မောင်ထူး (၆၇ ကီလို အမျိုးသားမွေလက်စုပြိုင်ပွဲ)၊
- ၇၅။ စောဒါပို (မိုက်ရှိုင်း) (၅၄-ကီလို အမျိုးသား မွေလက်
စုပြိုင်ပွဲ)၊

အခြေခံပညာကျောင်းများအတွက် အခွမ်းထက်စာစောင်

မြေပြန့်-မောင်သန့်

ကျွန်တော်သည် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်ကို ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်နေခဲ့သည်မှာ ၁၉၉၃-ခုနှစ်ကတည်းက ဖြစ်သည်။ နှစ် ၂၀-ရှိခဲ့ပြီဟု ဆိုရပါမည်။ ကိုယ်တိုင် စာမူရေးသားပေးပို့ခြင်း မရှိသော်လည်း လစဉ်မပျက် ဝယ်ယူဖတ်ရှုနေသူဖြစ်ပါသည်။

၂၀၁၂-ခုနှစ်ထဲတွင် စာမူရေးသားပေးပို့ခြင်းကိုပါ လက်တည့်စမ်းကြည့်ခဲ့သည်။ ကြုံကြားကြုံကြား အသုံးပြု ဖော်ပြခံခဲ့ရပါသည်။

၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလမှစ၍ အခြေခံပညာကျောင်းများဖြစ်သည့် မူလတန်း၊ အလယ်တန်း၊ အထက်တန်းကျောင်းများတွင် စာနယ်ဇင်း ၅-မျိုး လစဉ် ဝယ်ယူဖတ်ရှုရမည်၊ ကျောင်းစာကြည့်တိုက်မှာ ထားရှိရမည်ဟု မြို့နယ်ပညာရေးမှူးက လမ်းညွှန်ခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် စာရေးသူလည်းဖြစ်၊ စာဖတ်ဝါသနာကြီးသူလည်း ဖြစ်နေရာ လစဉ်စာအုပ်မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင် ၅-မျိုးကို ဝယ်ယူဖတ်ရှုနေသူဖြစ်သည်။ မြို့နယ်ပညာရေးမှူးရုံးကလည်း ပညာတန်ဆောင်မဂ္ဂဇင်း ဖြန့်ချိမှုကို လစဉ်တာဝန်ယူနေရသည်။ ပြန်/ဆက်ကလည်း ဒို့ကျေးရွာကုန်နယ်ကို အခြေခံပညာကျောင်းများအား ဖြန့်ချိရန် တာဝန်ပေးထားသည်။ ကျွန်တော်သည် စာအုပ်၊ မဂ္ဂဇင်း တာဝန်ယူဖြန့်ချိနေသူဖြစ်၍ အခြေခံပညာကျောင်းများရှိ ကျောင်းအုပ်ကြီးများက ကျွန်တော့်ထံ အကြံဉာဏ်များ တောင်းလာခဲ့ကြသည်။

စာနယ်ဇင်း ၅-မျိုး လစဉ်ဝယ်ယူဖတ်ရှုနိုင်ရေး စီစဉ်ဆောင်ရွက်ပေးရန် ပြောလာကြသည်။ အခြေခံပညာကျောင်းများအတွက် အခွမ်းထက်၊ အကျိုးများစေမည့် စာစောင်မဂ္ဂဇင်းကိုလည်း လမ်းညွှန်ခိုင်းလာသည်။

၇၆။ လှယဉ်မေ (၄၈-ကီလို အမျိုးသမီး မွေလက်ဝှေ့ ပြိုင်ပွဲ)၊

၇၇။ နွေးနွေး (တိုက်ကွမ်ဒိုတစ်ဦးချင်းအတိုက်ပြိုင်ပွဲ)၊

၇၈။ ရန်နိုင်စိုး (၁၀၀-ကီလိုတန်း အမျိုးသားဂျူဒိုပြိုင်ပွဲ)၊

၇၉။ ဇင်လင်းအောင် (၉၀-ကီလို အမျိုးသားဂျူဒိုပြိုင်ပွဲ)၊

၈၀။ အေးအေးအောင် (၇၈-ကီလို အမျိုးသမီးဂျူဒိုပြိုင်ပွဲ)၊

၈၁။ ချယ်ရီဖော (၅၄-ကီလို အမျိုးသမီးကမ်ပိုပြိုင်ပွဲ)၊

၈၂။ စိုင်းသားထက်အောင်၊ ယဉ်မြင့်ဦး (အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တွဲ ကမ်ပိုအပြိုင်ပွဲ)၊

၈၃။ အမျိုးသမီးအသင်းအလိုက် အာဆီယံစစ်တူရင်အပြန်ရွှေပြိုင်ပွဲ၊

၈၄။ အောင်ဇော်သက် (အမျိုးသားတစ်ဦးချင်း သရုပ်ပြ ပြိုင်ပွဲ)၊

၈၅။ ကြူကြူသင်း၊ ဖြူဖြူသန်း (အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်တွဲ ပိုက်ကျော်ခြင်းပြိုင်ပွဲ)၊

၈၆။ စည်သူလင်း၊ ဇော်ဇော်အောင် (အမျိုးသားနှစ်ယောက်တွဲ ပိုက်ကျော်ခြင်း)။

အောင်တက်

အကိုး ။ ။ အင်တာနက် (Wikipedia.com)

မှတ်သားဖွယ် စကားပုံများ

- ၁။ The rotten apple injures its neighbours.
ပုပ်သောပန်းသီးသည် အနီးရှိ အခြားပန်းသီးများကိုပါ ဒုက္ခပေးသည်။
- ၂။ April showers bring forth May flowers.
ဧပြီလတွင် ရွာသောမိုးသည် မေလတွင် ပန်းများကို ပွင့်စေသည်။
- ၃။ In every art it is good to have master.
အတတ်ပညာတိုင်း၌ ဆရာရှိလျှင်ကောင်းသည်။
(ဆရာမပြ နည်းမကျ။)
- ၄။ A king without learning is but a crowned ass.
ပညာမရှိသော ဘုရင်သည် သရဖူဆောင်းထားသော မြည်းတစ်ကောင်သာ ဖြစ်သည်။
- ၅။ The ass of many owners is eaten by wolves.
ပိုင်ရှင်များသောမြည်းသည် ဝံပုလွေများ၏စားခြင်းကို ခံရသည်။

- ၆။ An ass endures his burden, but not more than his burden.
မြည်းတစ်ကောင်သည် သူထမ်းနိုင်သလောက် ထမ်းသော်လည်း ထိုထက်ပို၍ မထမ်းနိုင်။
- ၇။ Better ride an ass that carries me than a horse that throw me.
ကျွန်ုပ်ကို ခါချသောမြည်းထက် မြည်းတစ်ကောင်ကို စီးရသည်က ပိုကောင်းသည်။
- ၈။ Things attained with hardship are longer retained.
ခက်ခက်ခဲခဲရထားသော အရာများသည် ကြာရှည်ခိုင်မြဲသည်။
- ၉။ A danger foreseen is half avoided.
အန္တရာယ်ကို ကြိုမြင်ခြင်းသည် တစ်ဝက်ရှောင်ရှားပြီးခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဦးထိန်ဝင်း (ထွေ/အုပ်)

အကိုး ။ ။ 3000 Proverbs by Sam Phillips

ကျွန်တော်က ဆရာမင်းယုဝေစီစဉ်သည့် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်သည် အခြေခံပညာကျောင်းများအတွက် အစွမ်းထက်ဆုံးသော စာစောင်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပင် လစဉ်ဝယ်ယူဖတ်ရှုအားပေးနေကြောင်း စာအုပ်ကိုပါ ယူပြသေးခဲ့သည်။ အခြေခံပညာကျောင်း အတော်များများ ကြိုက်နှစ်သက်သဘောကျသွားကြသည်။ အစပထမ ကျွန်တော်၊ ထို့နောက်ပိုင်း ကျောင်း ၅-ကျောင်း၊ ထို့နောက် ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလတွင် ကျောင်း ၃၀-အထိ တိုးပွားများပြားလာခဲ့သည်။

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလထုတ်မှစ၍ ကျောင်း ၃၀-ထပ်တိုးကာ မှာကြားနိုင်လိမ့်မည်ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်တွင် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများအတွက် အတုယူစရာ ဘာသာစုံထူးချွန်

ပြီး ဂုဏ်ထူးရသူများအကြောင်း၊ အင်္ဂလိပ်စာသင်ခန်းစာဆိုငါးရာ စာစီစာကုံးများ၊ ဝေါဟာရများ၊ ပေးစာပြန်စာရေးနည်းများအပြင် အင်္ဂလိပ်စာစီစာကုံးကို မြန်မာဘာသာပါ ပြန်ဆိုထားခြင်းများဖြင့် လေ့လာဖတ်ချင်စဖွယ်ပင်။ ထို့ပြင် မြန်မာစာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ၊ မြန်မာစာအကြောင်းသိကောင်းစရာများလည်းပါဝင်သည်။ အများအကျိုးဆောင်သူများ၊ ရိုးသားသူများ၊ ကြိုးစားသူများ၊ ထူးထူးခြားခြားကဏ္ဍများကိုပါ စုံလင်စွာဖတ်ရှုရပါသည်။

သို့ပါ၍ အခြေခံပညာကျောင်းများအတွက် အစွမ်းထက်သော စာစောင်မှာ ဆရာမင်းယုဝေ စီစဉ်ထုတ်ဝေသည့် မင်္ဂလာမောင်မယ်ရုပ်စုံစာစောင်သာ ဖြစ်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါး ရေးသားရပါသည်။

မြေပြန့် - မောင်သန့်

အစားမတော် တစ်လှူ

ဝတ္ထုသိရှိ

ထိုအချိန်တုန်းက ဗာရာဏသီမြို့သူမြို့သားတို့သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုသောသဘောဖြင့် မိမိတို့ အိမ်မှာဖြစ်စေ၊ အိမ်ဝင်းထဲက သစ်ပင်များမှာဖြစ်စေ ငှက်အမျိုးမျိုး နားနေစရာ တောင်းများ ချိတ်ဆွဲ၍ပေးထားကြ၏။ ထိုမြို့က သူဌေးကြီးတစ်ယောက်၏ ထမင်းချက်လုပ်သားကလည်း အများနည်းတူ စားဖိုရုံ၏အပြင်ဘက် ခေါင်မိုးအောက်၌ တောင်းတစ်လုံးချိတ်ဆွဲထား၏။ ထိုဘဝတုန်းက ဘုရားအလောင်းတော်သည် ခိုတစ်ကောင်ဖြစ်၍ ထိုထမင်းချက်သမား၏ တောင်းထဲမှာ အေးချမ်းစွာ နေလာခဲ့လေသည်။

အလောင်းတော်ခိုသည် မိမိတို့၏ မျိုးရိုးအစဉ်အလာအရလည်းကောင်း၊ ဘဝဘဝက အလေ့အထ ပါလာခဲ့သော ဆင်ခြင်တုံတရားအရလည်းကောင်း စားဖိုရုံရှိ အစားအစာများကို လုံးဝ မမက်မောပေ။ သို့ဖြစ်၍ နံနက်စောစော တောင်းထဲကထွက်ကာ လွတ်ရာတွင်ရာတွင် လူတို့ကြိုက်ပေးထားသည့် အသီး

အနံ့များကို ရှာဖွေစားသောက်၏။ ညနေစောင်း၍ အစာဝလာသောအခါ တောင်းထဲသို့ ပြန်လာ၍ အနားယူအိပ်စက်လေသည်။

ဤသို့ တစ်ကောင်တည်း အေးချမ်းစွာနေလာခဲ့ရာ တစ်နေ့တွင်မူ ကျီးတစ်ကောင်က သူယုံရာနောက်သို့ တကောက်ကောက် လိုက်ပါ၍ မိတ်ဖွဲ့လာ၏။ ဤတွင် အလောင်းတော်ခိုက -

“အို အဆွေကိုး၊ ဘယ်လိုအကြောင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်ထံ မိတ်ဖွဲ့လာပါသလဲ” ဟု မေးသဖြင့် -

“အို သခင်၊ သခင်ရဲ့ နေတာ၊ ထိုင်တာ၊ သွားလာကျက်စားတာတွေကို သိပ်ပြီး သဘောကျပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင်ထံပါးမှာ တပည့်ခံပြီး နေချင်လို့ပါ။”

“ဖြစ်ပါ့မလား အဆွေကိုးရယ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ စားတဲ့ အစားအစာကတစ်မျိုး၊ အဆွေကိုးတို့ စားတာက တစ်မျိုး။ မျိုးရိုးကလည်းမတူ၊ အစားအစာကလည်း ကွဲပြားနေလေတော့ အတူနေလို့ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။”

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ အစာရှာထွက်တဲ့အခါ ကိုယ့်
စားကျက်မှာ ကိုယ့်ဘာသာ ကျက်စားကြတာပေါ့။ စား
ကျက်က ပြန်လာတော့မှ တောင်းထဲမှာ ပြန်ဆုံကြတာ
ပေါ့။”

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုဆိုလည်း တောင်းထဲမှာ
အတူနေကြတာပေါ့။”

ဤသို့ဖြင့် ညနေအိပ်တန်းအပြန်၌ ခို၏နောက်မှ
ကျီးတစ်ကောင် ပါလာခဲ့ရာ ထမင်းချက်ကလည်း ခို၏
မိတ်ဆွေဖြစ်မည်ဟု သဘောထား၍ ကြည်ဖြူစွာ ခွင့်ပြု
ထားလေသည်။

တကယ်တော့ဖြင့် ကျီးသည် အကြံအစည်ဖြင့်
ရောက်လာခြင်းဖြစ်၏။ ခိုကို ခုတုံးလုပ်ကာ စားဖိုရုံ
သို့ ချဉ်းကပ်လာခြင်းသာဖြစ်၏။ လွန်ခဲ့သည့် တစ်ရက်
နှစ်ရက်လောက်တုန်းက ကျီးသည် စားဖိုရုံပေါ်မှ ပျံ
လာခဲ့ရာ စားဖိုရုံထဲက အမဲသားငါးဟင်းလျာတို့၏
အနံ့ကို ရှူရှိုက်ခဲ့ရ၏။ အနံ့ကို ခံစားရာမှတစ်ဆင့်
ထိုအမဲသားငါးဟင်းတုံးများကို စားချင်လှ၏။ သို့ရာ
တွင် မိမိတစ်ကောင်တည်းဆိုပါက ထမင်းချက်က
စားဖိုရုံနားသို့ အကပ်ခံမည်ပင် မဟုတ်ပေ။ သို့ဖြစ်၍
ယုံကြည်စိတ်ချစွာ နေခွင့်ရထားပြီးသောခိုကို မိတ်ဖွဲ့
ကာ ချဉ်းကပ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

နောက်တစ်နေ့တွင် သူဌေးကြီးအိမ်သို့ လက်
အောက်ငယ်သားများက ငါးနှင့် အသားတွဲများ လက်
ဆောင်ပေးလာကြ၏။ ထမင်းချက်သည် ထိုပစ္စည်းများ
ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ခုတ်ထစ်လှီးဖြတ်ကာ ဟင်းခတ်
အမွှေးအကြိုင်များဖြင့်နယ်၍ ချက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် စားကျက်သို့ ထွက်ခွာချိန် ကျလာ
သဖြင့် ခိုက ကျီးကို ခါတိုင်းလို အတူထွက်ကြရန် နှိုး
ဆော်၏။ ဤတွင် အကြံသမားကျီးက “အစာမကြေ
ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရလို့ ဒီတစ်နေ့တော့ မလိုက်ပါ
ရစေနဲ့” ဟု ရှုံ့ရှုံ့မဲ့မဲ့ ပြောဆို၏။

တကယ်တော့ဖြင့် ကျီးဆိုသည့် ငှက်မျိုးများမှာ
အစာမကြေဟူ၍ မရှိပါချေ။ နေ့ခင်းမှာ ဘယ်လောက်
ပဲစားထားထား၊ ညဉ့်သုံးယံတွင် တစ်ယံယံမှာတော့
ကြေသွားနိုင်သည်သာ။ သို့ဖြစ်၍ ခိုသည် ကျီး၏
မူယာမာယာကို သဘောပေါက်၏။ သို့ရာတွင် မိတ်
ဆွေတို့၏ ကျင့်ဝတ်က ရှိနေသေး၍ “ကိုယ့်နဲ့မထိုက်
ဝံ့နဲ့တဲ့ အစားအစာကို မမက်မောနဲ့ အဆွေကျီးရယ်”
ဟု ဆုံးမစကားပြောကြားကာ တစ်ကောင်တည်း ထွက်
လာခဲ့ရလေသည်။

အချိန်တန်၍ တောင်းရှိရာသို့ ခိုပြန်လာသောအခါ
တောင်းထဲမရောက်ခင်ကပင် ကျီး၏ငိုညည်းသံကို
ကြားလိုက်ရ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် တောင်းနှုတ်ခမ်း၌
နား၍ကြည့်လိုက်သောအခါ ကျီး၏တစ်ကိုယ်လုံးတွင်
အမွှေးအတောင်များ လုံးဝ မရှိတော့ပါ။ သူ့တစ်ကိုယ်
လုံးမှာ ဆီ၊ ဆား၊ နနွင်း စသည်တို့ဖြင့် နယ်ထား
သောကြောင့် ဆတ်ဆတ်တုန်မျှ နာကျင်လှသော
ဝေဒနာများကို ခံစားနေရပေသည်။ ကျီးသည် ထမင်း
ချက်၏ အမဲဟင်းလျာကို ခိုးစားရာ ထမင်းချက်က
ဖမ်းမိသွားသဖြင့် ယခုကဲ့သို့ ဒဏ်ခတ်လိုက်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။

ဤတွင် အလောင်းတော်ခိုသည် ကျီး၏အဖြစ်ကို
ကြည့်ရှုကာ သံဝေဂပွားသောအားဖြင့် ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
ရွတ်ဆိုလေသည်။ ထိုဂါထာ၏ သဘောအဓိပ္ပါယ်မှာ-

“ကျီးသည် မိမိအကျိုးကိုလိုလား၍၊ အစီးအပွား
ဖြစ်စေလို၍ ဆုံးမတာကို မနာခံပေ။ အကျိုးလိုလား
သည့် ငါခို၏ ဆုံးမစကားကို မလိုက်နာသည့်အတွက်
သူသည် ရန်သူ့လက်သို့ ကျရောက်ပြီး မရှုမလှ သေရ
တော့မှာပါကလား” ဟူ၍ ဖြစ်၏။

အလောင်းတော်ခိုသည် ဤဂါထာကို ရွတ်ဆိုပြီး
လျှင် ထိုနေရာမှ ထွက်ခွာခဲ့လေတော့သည်။

(ငါးရာ့ငါးဆယ်၊ ကေကနိပါတ်၊ ကဇာသဇာတ်)

ဝဏ္ဏသီရိ

သူလိုလူများ

တဝန်ကျေသူ

မင်းယုဝေ

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ၁၉၄၃-ခု၊ ဩဂုတ်လ ညတစ်ညတွင်ဖြစ်သည်။

အမေရိကန်ရေတပ်မှ ပီတီ ၁၀၉-အမှတ်အသား ရှိသော စစ်သင်္ဘောငယ်တစ်စင်းသည် ဆော်လမွန် ကျွန်းစုအနီးရှိ ပစ်ဖိတ်သမုဒ္ဒရာအတွင်း၌ တိုက်ကင်း လှည့်လျက်ရှိသည်။ ထိုနေရာတစ်ဝိုက်မှာ ဂျပန်စစ် သင်္ဘောများ လှုပ်ရှားသွားလာရာဒေသဖြစ်သဖြင့် ဂျပန် စစ်သင်္ဘောများကို ထောက်လှမ်းရှာဖွေနေခြင်းဖြစ် သည်။

စစ်သင်္ဘောငယ်ကလေးဖြစ်၍ ရေတပ်သား ၁၀- ဦးနှင့် အရာရှိသုံးဦးသာ ပါရှိသည်။ သူတို့ကို အသက် ၂၆-နှစ်အရွယ်ရှိ လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးက အုပ် ချုပ်သည်။

အရာရှိတစ်ဦးသည် မှန်ပြောင်းဖြင့် ရန်သူစစ် သင်္ဘောများကို ရှာဖွေကြည့်ရှုလျက်ရှိသည်။

ညမှာ မည်းမှောင်နေသည်။ လရောင်လည်း မရှိ။ ကြယ်ရောင်လည်းမရှိ။ ထိုအခိုက် ဂျပန်ဖျက်သင်္ဘော တစ်စင်းသည် ဘေးမှ ရုတ်တရက် ပေါ်လာပြီး အမေ ရိကန်စစ်သင်္ဘောငယ်ကို တော်ပီဒိုဖြင့် ပစ်ထည့်လိုက် သည်။ ထို့နောက် မှောင်ထဲတွင် ရုတ်တရက် ပျောက် ကွယ်သွားလေသည်။

အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောငယ်မှာ အလစ်တွင် ခံထိုက်ရသဖြင့် အထိနာသွားသည်။ သင်္ဘောသည် နှစ်ပိုင်းပြတ်ထွက်သွားသည်။ သင်္ဘောသားနှစ်ဦးမှာ

လည်း ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးသွားသည်။ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေသော ဓာတ်ဆီများမှာ ရေပေါ်တွင် ပြန့်ကျဲနေလေသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို နောက်ပိုင်းမှ ရောက်လာသည့် အခြားအမေရိကန် စစ်သင်္ဘောငယ်နှစ်စင်းသည် အဝေး မှ လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် ဒုက္ခ ရောက်သူများကို ကယ်ဆယ်ရန်ရှာဖွေကြသည်။ သို့ရာတွင် မှောင်နှင့်မည်းမည်းဖြစ်၍ ဘာမျှမတွေ့ရ။ ထုံးစံအတိုင်းပင် သင်္ဘောငယ်နှင့်အတူ ကံဆိုးရှာသော သင်္ဘောသားများမှာ ရေအောက်သို့ ရောက်သွားကြ ပြီဟု ယူဆကြသည်။ သို့ဖြင့် သက်ဆိုင်ရာသို့ ပီတီ ၁၀၉-နှစ်မြုပ်သွားကြောင်း၊ သင်္ဘောသားအားလုံး အစပျောက်သွားကြောင်း သတင်းပို့ကာ ထွက်ခွာသွား ကြလေသည်။

ကံကြမ္မာကား ထူးဆန်းလှသည်။

ကွဲပြတ်သွားသော သင်္ဘောငယ်တွင် ပဲ့ပိုင်းသည်သာ ရေထဲသို့

စုံစုံမြုပ်သွားသည်။

ဦးပိုင်းမှာ ရုတ်တရက် မမြုပ်သေး။

ရေပေါ်တွင် ပေါလောပေါ်လျက်ပင် ရှိသေးသည်။

ပို၍ထူးဆန်းသည်ကား

သို့ရာတွင် ကံကြမ္မာကား ထူးဆန်းလှသည်။ ကွဲပြားသွားသော သဘောငယ်တွင် ပွဲပိုင်းသည်သာ ရေထဲသို့ ဖုံးဖုံးမြုပ်သွားသည်။ ဦးပိုင်းမှာ ရုတ်တရက် မမြုပ်သေး။ ရေပေါ်တွင် ပေါလောပေါ်လျက်ပင် ရှိသေးသည်။ ပို၍ထူးဆန်းသည်ကား ထိုပေါလောပေါ်လျက်ရှိသော သဘောဦးပိုင်းတွင် သဘောကိုအုပ်ချုပ်သူ လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးနှင့် အဖော်လေးယောက်တို့မှာ အသက်မသေဘဲ ကျန်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

လှိုင်းဒဏ်၊ လေဒဏ်ကလည်း ပြင်းထန်သည်။ မှောင်နှင့်မည်းမည်းလည်း ဖြစ်နေသည်။ ထို့ကြောင့် သူတို့ကို သဘောနှစ်စင်းက မတွေ့မမြင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးသည် မိမိနှင့် အဖော်လေးဦး အသက်ရှင်ကျန်ရစ်သော်လည်း ဝမ်းမသာနိုင်။ ကျန်ရှိသော အဖော်ရှစ်ဦးအတွက် ပူဇော်သောက ဖြစ်မိသည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် သဘောပျက်ပေါ်မှ နေ၍ မှောင်ထဲသို့ မီးဖြင့် ထိုးကြည့်သည်။ အသံကုန်ဟစ်အော်ခေါ်သည်။

ရှေးဦးစွာ အသက်ပျောက်နေသော သဘောသားနှစ်ယောက်၏အလောင်းကို တွေ့ရသည်။ သူတို့မှာ အသက်ကယ်ဘော့အင်္ကျီကိုယ်စီ ဝတ်ထားသဖြင့် ရေပြင်၌ ပေါလောပေါ်နေသည်။ ထို့နောက် လှိုင်းကြားထဲ၌ ယှဉ်ချပ်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် ဗိုလ်ကလေးအဖော်လေးဦးကို တွေ့ရသည်။ အဖော်နှစ်ဦးမှာမူ ရေစီးနောက်သို့ ယက်ကန်ယက်ကန်ဖြင့် ပါသွားနေသည်။ ကိုက်တစ်ရာခန့် အကွာအဝေးသို့ပင် ရောက်နေပြီ။

ထိုအခြင်းအရာကို တွေ့မြင်သော လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးသည် သူ၏အသက်ကို ပဓာနမထား။ သဘောပျက်ပေါ်မှ ရေထဲသို့ ခိုင်းထိုးချလိုက်သည်။ ထို့နောက် ရေစီးနောက်သို့ မျောပါနေသူအဖော်နှစ်ဦးကို လိုက်လံကယ်တင်လေသည်။ အဖော်နှစ်ဦးတွင်

တစ်ဦးမှာ မီးလောင်သောဒဏ်ရာများ ရထားသဖြင့် လုံးဝမကူးခပ်နိုင်။ အသက်ကယ်ဘော့အင်္ကျီကြောင့်သာ ရေပေါ်၌ပေါ်နေသည်။ ဤတွင် လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးသည် ထိုအဖော်ကို ကိုယ်ပေါ်တွင် ခိုတင်၍ ကူးခပ်လာရသည်။ ကျန်အဖော်တစ်ဦးမှာ ဒဏ်ရာအနာတရ မရသော်လည်း စိတ်အားငယ်နေရာ ထိုသူကို တစ်ဖက်မှ အားပေးရင်းလည်း ခေါ်ဆောင်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးဦးဆောင်သော သဘောသား ၁၁-ယောက်မှာ အသက်မသေဘဲ သဘောဦးပိုင်းပျက်၌ စုရုံးမိကြသည်။

သူတို့သည် သဘောဦးပိုင်းပျက်ပေါ်၌ တစ်ညလုံး တွယ်ကပ်နေကြသည်။ နံနက်လင်းသောအခါမှ ကမ်းသို့ ကူးခပ်သွားကြရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ သဘောဦးပိုင်းမှာ နစ်မြုပ်စပြုနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကြာကြာတွယ်ကပ်နေ၍လည်း မဖြစ်နိုင်တော့ပေ။

သို့ရာတွင် အနီးဆုံးကမ်းစပ်မှာ ရန်သူဂျပန်တပ်များ စခန်းချရာ ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ ကမ်းစပ်ဖြစ်နေသည်။ ဂျပန်စစ်သားများကို အဝေးမှ လှမ်း၍ပင် မြင်နေရသည်။ သို့ဖြင့် သူတို့သည် သုံးမိုင်ခန့်အကွာ အဝေးရှိသော ဘေးကင်းရာကျွန်းသို့ ကူးခပ်သွားကြရန် စီစဉ်ကြရသည်။

သူတို့အားလုံးပင် အသက်ကယ်ဘော့အင်္ကျီများ ဝတ်ထားသဖြင့် မှန်မှန်ကူးခပ်သွားပါက ကျွန်းသို့ ဘေးကင်းစွာ ရောက်ရှိနိုင်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မီးလောင်ဒဏ်ရာများ ရနေသော သဘောသားများမှာမူ လုံးဝကူးခပ်ခြင်းမပြုနိုင် ဖြစ်နေသည်။

ဤတွင် လက်ဖတင်နှင့်ဗိုလ်ကလေးသည် ထိုသူအား ကယ်တင်ရပြန်လေသည်။ သူသည် ထိုသူ၏ အသက်ကယ်ဘော့မှ သားရေကြိုးပြားကို ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ဆွဲလျက် တဖြည်းဖြည်း ကူးသွားရသည်။

အလွန်ခက်ခဲ၍ အလွန်ပင်ပန်းလှသည်။ သူသည် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ နားလိုက်၊ ကူးလိုက်နှင့် အသေအလဲ ကြိုးစားရသည်။ ငါးနာရီကျော်မျှ မလျှော့သောခွဲလုံ့လ ဖြင့် ကြိုးစားခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ကမ်းသို့ရောက်သွား သည်။ သူ့နည်းတူ ကျန်သင်္ဘောသားများသည်လည်း ကမ်းသို့ ချောမောစွာ ရောက်ကြသည်။

သင်္ဘောပျက်စဉ်က လက်ဖက်တင်နင်ဗိုလ်ကလေး သည် အရှိန်ဖြင့် လွင့်ကျခဲ့သဖြင့် သူ့ကျောမှာ နာနေ သည်။ သူသည် လွန်ခဲ့သော လေးငါးနှစ်ခန့်က ဘော လုံးကစားစဉ် ကျောမှာ ထိခိုက်အထိရာရူးသည်။ ယခု ထိုအနာဟောင်းကို ထိမိသဖြင့် ထိခိုက်နာကျင်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် လက်ဖက်တင်နင်ဗိုလ်ကလေး သည် ထိုအနာကို ဂရုမပြု။ အံ့ကြိတ်ခံသည်။ ခေါင်း ဆောင်ပီသစွာဖြင့် အဖော်များ အသက်ချမ်းသာရာရ ရေးကို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်သည်။

သူတို့ရောက်ရှိနေသော ကျွန်းငယ်မှာ အလွန် သေးငယ်လှသည်။ ရေချိုမရှိ။ အုန်းပင် အနည်းငယ်

သာရှိသည်။ ဤတွင် လက်ဖက်တင်နင်ဗိုလ်ကလေး သည် ထိုကျွန်းငယ်မှ အခြားကျွန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်ပြန်သည်။ အခြားကျွန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့မှလည်း ရေချိုရမည်။

ထို့ပြင် သူတို့အား အမေရိကန်စစ်သင်္ဘောတစ် စင်းစင်းက ကယ်တင်နိုင်ရန်အတွက် အချက်ပြဆက် သွယ်ရပေမည်။ ထို့ကြောင့် သူသည် ကျောနာနေသည် ကိုလည်း ဂရုမပြု။ မောပန်းနွမ်းနယ်နေသည်ကိုလည်း ဂရုမပြု။ ခေတ္တခဏသာ အနားယူပြီးလျှင် တစ်နေ့လုံး တစ်ညလုံး ပင်လယ်ပြင်၌ ကူးခပ်လျက် သင့်လျော် ရာကျွန်းကို ရှာဖွေရပြန်သည်။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် သင့်လျော်သော ကျွန်းတစ် ကျွန်းကို တွေ့သဖြင့် အဖော်များကို ပြန်ခေါ်သည်။ သူသည် ပင်ပန်းနွမ်းနယ်လှသဖြင့် သဲပေါ်သို့ ဒူး ထောက်လဲကျသွားသည်။ သို့ရာတွင် အားတင်းလျက် ကြိုးပမ်းရပြန်သည်။ အဖော်များကိုခေါ်လျက် ထိုကျွန်း ကြီးသို့ ကူးခပ်သွားကြသည်။ ဤအကြိမ်တွင်လည်း

သူ့ခမျာ မီးလောင်အထိရာရနေသူ သင်္ဘောသားအဖော်
ကို သယ်ဆောင်ကူးခပ်ရပြန်လေသည်။

သူတို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သော ကျွန်းမှာ ယခင်
ကျွန်းနှင့် နှိုင်းစာလျှင် သင့်တင့်လျောက်ပတ်မှုရှိသည်။
အုန်းပင်များလည်း ရှိသည်။ စားစရာ ချေများလည်း
ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရေချိုကားမရှိ။ ထို့ကြောင့်
မိုးရွာသောအခါတွင် ဖက်များဖြင့် မိုးရေများကို ခံ၍
သောက်ရလေသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ၊ လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်ကလေး
သည် အဖော်များ စိတ်ဓာတ်ကျအောင် အားပေးသည်။
ထိန်းပေးသည်။ လိုအပ်သော အကူအညီများကို
အစွမ်းကုန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ပေးသည်။

မကြာမီ သူသည် အဖော်အရာရှိတစ်ဦးနှင့် ပူးတွဲ
လျက် ပိုမိုကောင်းမွန်သော နေရာသစ်ရရှိရန် ရှာကြ
ပြန်သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည် ဟိုဟိုသည်သည် ကူးခပ်
ရှာဖွေကြရာ အခြား ကျွန်းတစ်ကျွန်းကို သွားတွေ့ကြ
ပြန်သည်။

ထိုကျွန်းမှာ ဂျပန်စစ်သားတစ်စု စခန်းချပြီး မကြာ
မီသောကာလက စွန့်ခွာသွားသော ကျွန်းဖြစ်သည်။
ထိုကျွန်း၌ ဂျပန်စစ်သားတို့ အသုံးပြုသွားသော တံ
တစ်လုံးကိုလည်း တွေ့သည်။ ဘီစကွတ်မုန့်တစ်
သေတ္တာကိုလည်း တွေ့သည်။ ရေချိုတစ်စည်ကိုလည်း
တွေ့သည်။ ထို့ပြင် ကနူးလှေငယ်ကလေးတစ်စင်းကို
လည်း တွေ့သည်။

လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်ကလေးနှင့် အဖော်အရာရှိတို့
သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်သွားကြသည်။ သူတို့
သည် ကျန်ရစ်သူအဖော်များအတွက် ကနူးလှေပေါ်
တွင် ခေနှင့် ဘီစကွတ်မုန့်များ တင်ဆောင်ပြီး လှော်
ခတ်ပြန်လာကြသည်။

သို့ရာတွင် လမ်းခရီး၌ ရုတ်တရက် မုန့်တိုင်းကျ
သဖြင့် လှေမှောက်ကာ ဒုက္ခရောက်ကြပြန်သည်။ ကံ

ကောင်းထောက်မသဖြင့် အနီးအနားကျွန်းများ၌ နေထိုင်
သူ တိုင်းရင်းသားများ စီးလာသောလှေက တွေ့ရှိ
ကယ်တင်သောကြောင့် အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရခဲ့
ကြသည်။

နောက်ဆုံး၌ လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်ကလေးနှင့် သူ့
အဖော်များကို အမေရိကန်စေတပ်က တွေ့ရှိကယ်တင်
ခဲ့ပေသည်။

ထုံးစံအတိုင်း သင်္ဘောပျက်သော ရေတပ်သားများ
မှာ အမေရိကန်နိုင်ငံသို့ပြန်၍ အနားယူရသည်။ အား
သစ်မွေးရသည်။ ထို့ကြောင့် လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်
ကလေး၏ အဖော်များသည် အမေရိကန်သို့ပြန်၍
အနားယူကြသည်။ သို့ရာတွင် လက်ဖတင်နင်ဗိုလ်
ကလေးကား အနားမယူ။ ကျော၌ အနာရသည်ကို
လည်း ဖွင့်မပြော။ သူ့တာဝန်ပြီးဆုံးအောင် ပစ်ဖိတ်
သမုဒ္ဒရာတွင်း၌ လှည့်လည်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပေသည်။

စစ်ကြီးပြီးသောအခါ ထိုစစ်ဗိုလ်ကလေးမှာ သူရ
သတ္တိအရာတွင် ပြောင်မြောက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊
ခေါင်းဆောင်မှုအရာတွင် ထူးချွန်သဖြင့်လည်းကောင်း
ဆုတံဆိပ်များ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသည်။

ဤသို့ဖြစ်ပျက်ပြီး ၁၇-နှစ်အကြာတွင် သူသည်
အမေရိကန်ပြည်၏ သမ္မတဖြစ်လာသည်။ အမေရိကန်
သမ္မတများထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံး ဖြစ်သည်။ သို့
ရာတွင် သူ့ခမျာ သုံးနှစ်ခန့်အကြာ၊ ၁၉၆၃-ခုတွင်
လူသွမ်းတစ်ဦး၏ လုပ်ကြံမှုကိုခံရကာ ကွယ်လွန်အနိစ္စ
ရောက်သွားခဲ့ရသည်။

သူကား ဂျွန်ဖစ်(စ)ဂျရယ် ကနေဒီပင် ဖြစ်ပေ
သတည်း။

မင်းယုဝေ

(မင်းယုဝေ၏ 'သူလိုလူများ' စာအုပ်မှ ပြန်လည်ဖော်ပြပါ
သည်။)

လယ်သမားနှင့် မြည်း

တစ်နေ့တွင် လယ်သမားတစ်ယောက်၏မြည်းသည် ရေတွင်းတစ်တွင်းထဲသို့ ကျသွားသည်။ ထိုမြည်းသည် အချိန်အတော်ကြာပင် သနားစဖွယ် အော်မြည်နေသည်။ လယ်သမားသည် မည်သို့ကယ်ဆယ်ရမည်ကို ကြိုးပမ်းရှာဖွေနေပါသည်။ နောက်ဆုံးတွင် သူသည် မြည်းမှာ အိုမင်းနေသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ရေတွင်းကိုလည်း မြေဖို့ရန် လိုအပ်နေသည်ကတစ်ကြောင်း မြည်းကို ပြန်လည်ကယ်ဆယ်ခြင်းမပြုတော့ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လယ်သမားသည် သူ၏အိမ်နီးချင်းများကို လာရောက်ပြီး အကူအညီပေးရန် ဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

အိမ်နီးချင်းများသည် ဂေါ်ပြားများ ယူဆောင်ကာ ရေတွင်းကိုဖို့ရန် ရေတွင်းထဲသို့ မြေစာများ စတင်ပစ်ထည့်ပါတော့သည်။ ထိုယာထဲရှိ အခြားတိရစ္ဆာန်အားလုံးမှာ အဖော်ဖြစ်သူမြည်း၏ဖြစ်အင်ကို တွေ့မြင်ရသောအခါ အလွန်ဝမ်းနည်းပူဆွေးသွားကြသည်။ သို့ရာတွင် သူတို့သည် မြည်းကိုကူညီရန် မတတ်နိုင်ကြပေ။ အစပိုင်းတွင် မြည်းသည် အခြေအနေကို သိမြင်သောအခါ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်စွာ အော်ငိုပါသည်။ ထို့နောက် မြည်းမှာ အင်အားရှိပြီး ငြိမ်သက်သွားသဖြင့် သူတို့အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြသည်။

ဂေါ်ပြားများဖြင့် မြေစာအနည်းငယ် ထည့်ပြီးသောအခါ လယ်သမားသည် ရေတွင်းထဲသို့ ငုံ့ကြည့်လိုက်

ရာ အံ့သြသွားပါသည်။ မြည်းသည် သူ၏ကျောပေါ်သို့ ကျရောက်လာသော မြေစာများကို ခါထုတ်ရင်း မြေစာများ စုပုံလာချိန်တွင် ၎င်း၏အပေါ်သို့ ခြေတစ်လှမ်း တက်လှမ်းလိုက်ပါသည်။ လယ်သမား၏ အိမ်နီးချင်းများသည် မြေစာများ ဆက်လက်ပစ်ထည့်နေစဉ် မြည်းသည် ကျောပေါ်မှ မြေစာများကို ခါချရင်း တစ်လှမ်းချင်း နင်းတက်လာခဲ့ပါသည်။ မကြာမီပင် မြည်းသည် ရေတွင်းနုတ်ခမ်းဝန်းသို့ ရောက်လာပြီး ရေတွင်းအပြင် မြေပြင်ပေါ်သို့ ခြေချလိုက်ချိန်တွင် သူတို့အားလုံး အံ့အားသင့်သွားကြပါသည်။

ဤပုံပြင်လေးအရ ဘဝတွင် လျှောက်လှမ်းကြရာ၌ ဒုက္ခတည်းဟူသော မြေစာမျိုးစုံဖြင့် သင့်အပေါ် ပစ်ပေါက်နေပါလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် ဒုက္ခအသီးသီးသည် သင်တက်နင်းရန် ကျောက်တုံးတစ်တုံး ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ သင်တွေ့ကြုံနေရသမျှ အရာရာတိုင်းသည် သင်၏တုံ့ပြန်မှုလောက် အရေးပါမှု မရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် စွန့်လွှတ်အရှုံးမပေးလျှင် အနက်ရှိုင်းဆုံး ရေတွင်းများထဲကပင် ပြန်လည်တက်ရောက်လာနိုင်ပါသည်။

သင်၏ဘဝတွင် တွေ့ကြုံလာရသော မည်သည့်အခက်အခဲ၊ မည်သည့်ပြဿနာကိုမဆို မကြောက်ရွံ့ပါနှင့်။ ဘယ်တော့မှ စွန့်လွှတ်အရှုံးမပေးပါနှင့်။ ဖြေရှင်းဖို့သာ ကြိုးပမ်းရှာဖွေလိုက်ပါ။ အခက်အခဲများကို ခါထုတ်ရင်း ခြေတစ်လှမ်းချင်း တက်နင်းလိုက်ပါ။

မိုးသန့်စင်

အကိုး ။ ။ အင်တာနက်

မေးလိုရာရာ ဖြန်မာစာ

မောင်ခင်မင် (ခေဖြူ)

ရေသည်ယောက်ျား ပြေးလွှားခဲ့သည့် အကွာအဝေး

မေး ။ ။ ဆရာကြီးခင်ဗျား၊

(၁) ရေသည်ပြဇာတ်တွင် ရေသည်ယောက်ျား ပြေးလွှားခဲ့သော ဗာရာဏသီမြို့ မြောက်မျက်နှာမှ နန်းတော်အထိ အကွာအဝေး ၆-ယူဇနာသည် ၁၂-၇၂×၆ = ၇၆-၃၂-ပိုင် ဖြစ်နေပါသည်။ ဗာရာဏသီမြို့အပြေးပွဲထက် ၂-ဆကျော် ထေးပါသည်။ အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ မည်သို့ နားလည်မှတ်ယူရပါမည်လဲခင်ဗျား။

ဆန္ဒနိဆင်မင်း၏ အစွယ်အတိုင်းအတာ

(၂) ဆန္ဒနိဆင်မင်းစကားပြေမှ ဆန္ဒနိဆင်မင်း၏ အစွယ်အတိုင်းအတာကို သိလိုပါသည်။ ဤသို့ ကြီးမားလေးလံလှသည့် ဆင်စွယ်ကို စုစုပေါင်းဖုရားက ယပ်တောင်ကလေးဖြင့် ခံယူပုံကိုလည်း အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ မည်သို့ နားလည်မှတ်ယူရပါမည်လဲခင်ဗျား။

မောင်စည်သူလင်းထက်ဝင်း၊

ဈေးရပ်၊ မကွေးမြို့။

ဖြေ ။ ။ (၁) သားရဲမေးခွန်းမှာ အဓိကအချက်က 'ယူဇနာ' အတိုင်းအတာပဲ။ တစ်ယူဇနာဆိုတာ ဘယ်လောက်အတိုင်းအတာရှိသလဲဆိုတာပေါ့။ 'ယူဇနာ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ပါဠိ 'ယောဇနာ' ကို မြန်မာမှုပြုပြီး မွေးစားထားတဲ့ စကားလုံးပါ။ သိထားရမှာက 'ယူဇနာ' ယူပုံ အမျိုးမျိုးကွဲပြားတယ်ဆိုတာပဲ။ မြင်းပို၍ တောင်ကိုတိုင်းတဲ့ ယူဇနာက ၄ ဂါဝတ် = ၁ ယူဇနာ

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ရေသည်ယောက်ျား ပြေးလွှားခဲ့သည့်အကွာအဝေး
- ◆ ဆန္ဒနိဆင်မင်း၏ အစွယ်အတိုင်းအတာ တို့ ပါဝင်သည်။

ရှိတယ်။ ဝေဿန္တရာဇာတ်မှာ မဒ္ဒိမိဖုရား တစ်ညလုံး သွားတဲ့ အကွာအဝေးက ၇ တောင် = ၁ တာ၊ တာ ၁၀၀၀ = ၁ ယူဇနာတဲ့။ တာပေါင်း ၇၀၀၀ ရှိတယ်ပေါ့။ နေကဇာတ်မှာတော့ လှည်းထမ်းပိုးတစ်ပြန်ကို တစ်ယူဇနာရှိတယ်လို့ပြတယ်။ အိန္ဒိယပြည်၊ မဇ္ဈိမဒေသမှာ မြို့တစ်မြို့နဲ့တစ်မြို့ အကွာအဝေးကိုပြရာမှာတော့ ၄ ကောသ = ၁ ယူဇနာတဲ့။ ဆရာကြီး ဦးထွန်းမြင့်ရဲ့ ပါဠိသက်ဝေါဟာရအဘိဓာန်မှာ 'တစ်ကောသမှာ နှစ်ပိုင်ခန့် ရှိသဖြင့် တစ်ယူဇနာမှာ ယခုခေတ် ၇-ပိုင်ခွဲ၊ ၈-ပိုင်ခန့် ရှိသည်' ဆိုတဲ့ တောင်ပေါက်ဆရာတော်ရဲ့ ဗုဒ္ဓသာသနိက ပထဝီဝင်ကျမ်းကြီးကို ကိုးကားပြီးပြထားတယ်။

အင်း...ရေသည်ယောက်ျားပြေးတာ ၆-ယူဇနာဆိုတော့ ပိုင် ၄၀-ကျော်ရှိတာပေါ့။ တစ်ယူဇနာမှာ လှည်းထမ်းပိုး တစ်ပြန်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ တိုင်းတာပုံအရ ဆိုရင်တော့ လှည်းထမ်းပိုးခြောက်ပြန်ပဲ ရှိမှာပေါ့။ ဆရာကြီးဦးဟုတ်စိန်ရဲ့ ပါဠိမြန်မာအဘိဓာန်မှာလည်း ယောဇနာကို ရထားထမ်းပိုးလိုပြီး 'ခြောက်တိုင်နှင့် တာလေးရာရှိသော ယူဇနာ' လို့ ပြသယ်။

ငါးစားကြည့်ရင် ရေသည်ယောက်ျားဟာ ရေသည် မိန်းမနဲ့ ပေါင်းဖက်ရတော့မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ဇောထက် သန်နေတာမို့ မောရမန်းရမန်းမသိဘဲ ပြေးလွှားနိုင်တဲ့ အကွာအဝေးလို့ပဲ နားလည်နိုင်ပါတယ်။ ပုံမှန်ပြေးတဲ့ အကွာအဝေးထက်တော့ အများကြီး ရှည်လျားမယ်လို့ လည်း နားလည်နိုင်ပါတယ်။ ရေသည်ယောက်ျားရဲ့ စိတ်ဇောအဟုန်ထက်သန်ပုံကို ပြတဲ့အဖွဲ့ပါပဲ။ ‘ယူဇနာ’ ယူပုံ အမျိုးမျိုးရှိတာမို့ ဖြစ်နိုင်တာကို ချင်ချိန်ပြီး ယူဖို့ ပါပဲ။

(၂) ဆဒွန်ဆင်မင်းရဲ့ အစွယ်အတိုင်းအတာ ဘယ် လောက်ဆိုတာ ပြမထားတာမို့ မသိနိုင်ပါဘူး။ သိဖို့ လည်း မလိုအပ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ ဦးညသရဲ့ ဆဒွန်ဆင်မင်း ဝတ္ထုရဲ့ မူရင်းဖြစ်တဲ့ ငါးရာငါးဆယ်နိပါတ် ဆဒွန္တ ဇာတ်မှာ စူဠသုဘဒ္ဒါက ဆင်မင်းရဲ့အစွယ်ကို ပေါင် ပေါ်တင်ကြည့်တယ်လို့ ပါတယ်။ ဦးညသဝတ္ထုမှာတော့ ‘မဏိခြယ်စီ၊ သီရိရိုးညောက်၊ အံ့လောက်ဆန်းပြား၊ ရွှေယပ်များနင်း၊ သနားစိတ်ဝင်၊ ခံယူတင်ပြီးလျှင်၊ ရင်ခွင်တော်၌၊ စွယ်တော်ကို ပိုက်ပြန်၍’ လို့ ဖွဲ့ထား တာပါ။ ဆင်စွယ်ကို ရွှေယပ်ကြီးပေါ်မှာ ခမ်းခမ်းနား နားတင်ပြီးမှ ယူပြီး ရင်ခွင်မှာ ပိုက်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ ပါ။ မင်းပြောသလို ‘ယပ်တောင်ကလေးနဲ့ ခံယူတယ်’ လို့ မဆိုပါဘူး။ နားလည်ပုံ လွဲနေပါတယ်။

ကြုံတုန်းပြောချင်တာက ရသစာပေအရေးအဖွဲ့ တွေကို အဓိပ္ပါယ်ကောက်ရာမှာ သိပ္ပံလို အချက်အလက် ကို ရှေ့တန်းမတင်မိဖို့ပဲ။ အချက်အလက် ရှေ့တန်း တင်ရင် ရသစာပေရဲ့အလှကို မဖမ်းမိဘဲ အလှပျက် သွားတတ်တယ်။ အမှန်တရားရှာရာမှာ သိပ္ပံပညာရှင် နဲ့ စာပေအနုပညာရှင်နဲ့ ရှာပုံရှာနည်းချင်း မတူဘူး။ သိပ္ပံပညာရှင်က အချက်အလက် အတိုင်းအတာယဏ္ဍာ တို့ အဓိကထားပြီးရှာတယ်။ စာပေအနုပညာရှင်က လူသဘာဝ၊ လောကသဘာဝကို ရှုမြင်ခံစားပြီး အမှန် တရားရှာတယ်။ သိပ္ပံလို အချက်အလက်အဓိကမထား

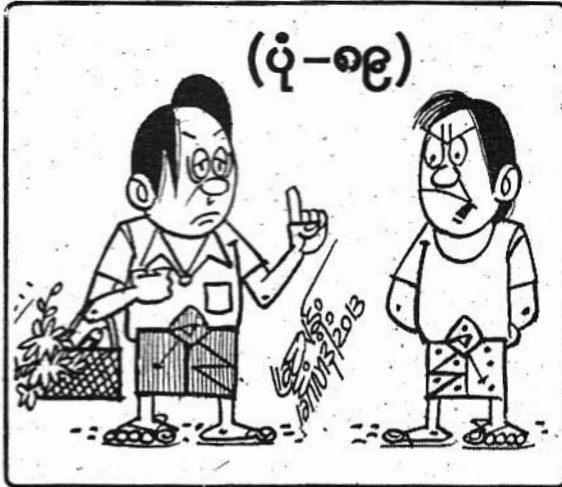
ဘဲ ခံစားမှုကို အဓိကထားတယ်။ ထင်စားပြီးပြောပုံ မျိုးနဲ့ အမှန်တရားကို ပြတတ်တယ်။ ဒါကြောင့် သဘာဝကျမှုကို စွန့်တဲ့အခါ စွန့်ရတယ်။ ဆိုပါစို့။ စာတွေထဲမှာ တင်စားရေးဖွဲ့တဲ့ ‘မြင်းပိုရ်တောင်’ ကို ကမ္ဘာ့မြေပုံပေါ်မှာ လိုက်ရှာလို့ ဘယ်တွေ့မသဲ။ အဲဒီလို မတွေ့တာနဲ့ပဲ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူးလို့ ပြောမလား။ သား တို့ကို ပြဋ္ဌာန်းထားတဲ့ ‘ဆေးလိပ်လက်ဆောင်’ ကဗျာ ကလေးမှာ ချစ်သူမောင်အတွက် ကိုယ်တိုင် ဆေးလိပ် ကလေးလိပ်ပြီး လက်ဆောင်ပေးပုံကို လှလှပပဖွဲ့ထား တာ မေတ္တာသရုပ်ကိုပြတာ အဓိကပဲ။ အဲဒါကို ဆရာဝန် ပေါက်စကလေးတစ်ယောက်က ဒီကဗျာဟာ ကလေးတွေ ဆေးလိပ်သောက်ချင်အောင် အားပေး ရာရောက်လို့ မပြဋ္ဌာန်းသင့်ပါဘူးဆိုပြီး မအူမလည်နဲ့ တိုင်စာရေးဖူးတယ်။ စာရဲ့အရသာကို သူ မခံစားတတ် လို့ မယောင်ရာဆီလူးတာပဲ။

သားရဲ့မေးခွန်းတွေမှာ ‘အဓိပ္ပါယ်ရှိရှိ ဘယ်လိုနား လည်ရမလဲ’ လို့ မေးထားတော့ ဒီစာတွေကို သားက အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူးလို့ ထင်ပုံရတယ်။ ရှေးက နိုင်ငံကျော် ဇာတ်မင်းသားကြီး ဦးဘိုးစိန်ဟာ ကာကဝလ္လိယ သူဆင်းရဲဇာတ်ကို ကပြရာမှာ သူဆင်းရဲပုံကို ဖွဲ့နွဲ့ပြီး ပြောဆိုနေတော့ ပရိသတ်က သူ့ကို သနားလွန်းလို့ မျက်ရည်ကျကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ လွမ်းရင်းငိုရင်း သူ့ မျက်နှာကို လက်နဲ့အုပ်လိုက်ရာမှာ လက်မှာဝတ်ထားတဲ့ စိန်လက်စွပ်ကြီး တဖျပ်ဖျပ်လက်နေတာကို ဘယ်သူမှ သတိမထားမိကြဘူး။ သူဆင်းရဲကြီးဆိုပြီး စိန်လက်စွပ် ကြီးဝတ်ထားတာ အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူးလို့လည်း ဘယ်သူမှ မပြောဘူး။ အချုပ်က စာပေအနုပညာကို ဖတ်ရှုလေ့ လာရာမှာ သိပ္ပံမျက်စိနဲ့ပဲကြည့်ပြီး အချက်အလက်ကို ရှေ့တန်းတင်လွန်းရင် လမ်းလွဲသွားနိုင်တယ်ဆိုတာ သတိပြုဖို့ပါပဲ။

မောင်ခင်မင် (ခန့်ခြံ)

မင်္ဂလာမောင်မယ်

ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာဖတ်ပရိသတ်များ စိတ်ဉာဏ်ရွှင်လန်းကွန်မြူးနိုင်စေရန် ပန်းချီ၊ ကာတွန်းဆရာများ ရေးဆွဲသည့် သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို သက်ဆိုင်ရာ သရုပ်ဖော်ပုံစာနှင့်အတူ လစဉ် ထည့်သွင်းဖော်ပြပါမည်။

မည်သူမဆို ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသည့် သရုပ်ဖော်ပုံစာမှအပ ဖော်ပြပါပုံနှင့် ဆီလျော်သော ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ရှိသလို ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ အယ်ဒီတာများက စစ်ဆေးရွေးချယ်ပြီးလျှင် အကောင်းဆုံး သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်၌ ဖော်ပြပါမည်။ ဖော်ပြရာ၌ ပေးပို့သူ၏အမည်၊ နေရပ်လိပ်စာတို့ကိုပါ တိကျစွာဖော်ပြပါမည်။ ထို့ပြင် ရွေးချယ်ခံရသူများထံသို့လည်း ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါမည်။

သရုပ်ဖော်စာကို အယ်ဒီတာအဖွဲ့ကရွေးချယ်ရာ၌ (၁) ဟာသပါဝင်မှု၊ (၂) သရုပ်ဖော်ပုံနှင့် ဆီလျော်သော အကြောင်းအရာပါဝင်မှု၊ (၃) စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာ ရေးသားနိုင်မှုတို့ကို အဓိက

ထား၍ ရွေးချယ်ပါမည်။ အကြောင်းအရာချင်း တူညီနေလျှင် စကားအသုံးအနှုန်း ထိမိစွာရေးနိုင်သူကို ဦးစားပေးပါမည်။

ယခုလ သရုပ်ဖော်ပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာ ပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

(ပုံ-စေ့) “ယောက်ျားတို့တတ်အပ်တဲ့ အဋ္ဌာရသတစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ထဲမှာ ဈေးဝယ်တဲ့အတတ်ရောပါလားဟင်။”

(၁) ပုံ(စေ့)အတွက် သရုပ်ဖော်ပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရပါမည်။ ဆုရဟာသပုံစာများကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။

(၂) စာအိတ်ပေါ်တွင် “မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်(ဟာသသရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း)၊ တိုက်(၁/၄)၊ ပ-ထပ်(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊(၆-မိုင်ခွဲအနီး)၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်” ဟု လိပ်စာတပ်၍ ပေးပို့ရပါမည်။

(၃) ပေးပို့ရာ၌ မိမိယှဉ်ပြိုင်သည့် ပုံနှိပ်တိုက်ထည့်ရေး၍ တစ်ဦးလျှင် ပုံစာတစ်မျိုးစီသာ ပေးပို့ရပါမည်။

(၄) စာစောင်၌ပါသော ပုံကို ဖြတ်တောက်ပူးတွဲ ပေးပို့ရန်မလိုပါ။

(၅) စာအိတ်ပေါ်တွင် တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ ကပ်၍ ပေးပို့ပါ။ တံဆိပ်ခေါင်းပြည့်စုံစွာ မကပ်ဘဲ ရောက်ရှိလာသော ဟာသဉာဏ်စမ်းများကို လုံးဝလက်ခံစဉ်းစားမည် မဟုတ်ပါ။

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

နယ်မှ စာမူရှင်များသို့

နယ်မှ စာမူရှင်များအတွက် စာအုပ်လက်အုပ်အစား စာအုပ်ဖိုး ၅၀၀-ကျပ်ကို စာမူနှင့်အတူ ပေးပို့ပါသည်။

အယ်ဒီတာ

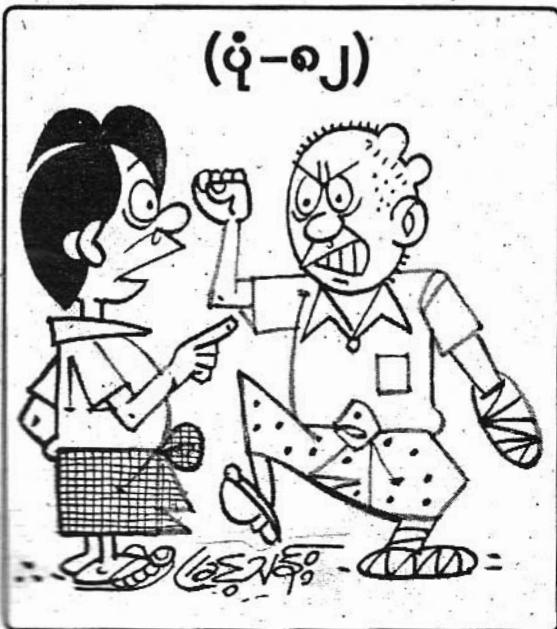
ဟာသ သရုပ်ဖော်ဉာဏ်စမ်း

ဆုရရှိသူများ

ဖော်ပြပါပုံသည် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင် (အတွဲ-၂၅၊ အမှတ်-၈၊ ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်၊ ပုံ-၈၂)တွင် ဖော်ပြထားသောပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပုံအတွက် ရုပ်ပြောင်ဆရာပေးထားသော သရုပ်ဖော်ပုံစာမှာ-

“သည်းခံခြင်းသည် အောင်မြင်ခြင်းတဲ့။ သည်းခံနိုင်ရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ။”

ထိုပုံအတွက် ဉာဏ်စမ်းလိုသူ ၄၀၃-ဦးတို့က မိမိတို့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကျက်စားသလို ဟာသ သရုပ်ဖော်ပုံစာများ ပေးပို့ခဲ့ကြပါသည်။ ယင်းတို့အနက် အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ် ၁၄-ဦး၏ ဟာသသရုပ်ဖော်ပုံစာများကို မင်္ဂလာမောင်မယ်အယ်ဒီတာအဖွဲ့က အသင့်လျော်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ယူဆရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။ ရွေးချယ်ဖော်ပြခြင်းခံရသောပုံစာများအတွက် ဆုငွေ ၁၅၀၀/-စီ ပေးပို့ပါသည်။

- (၁) “ကံကောင်းတော့ ဆိုင်ကယ်ကမ်းခံခေါက်တယ်။ ကံဆိုးချင်တော့ ဆိုင်ကယ်မှောက်တယ်။”
ဦးခင်မောင်အေး၊ ၁၀၊ ၁၀၀၈ ၂-လမ်း၊ ကျွဲမုတ်မြို့၊ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး။
- (၂) “လက်ငှေ့တိုးတုန်းကတော့ နိုင်ပါတယ်ကွာ။ တန်ခိုးရပြီတော့မှပဲ စင်ပေါ်က ချော်ကျပြီး ဒဏ်ရာရသွားတာ။”
မောင်ဟန်ထူးအောင်(ခ)ညီလေးငယ်(လယ်တော်)၊ လယ်တော်ရွာ၊ ရပ်စောက်မြို့၊ ရှမ်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း။
- (၃) “ဟေ့ ကန်ထရိုက်တာကြီး၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲကွ။”
မခင်မိုးအေး၊ အရှေ့ပိုင်းရပ်ကွက်၊ ခန်းမအနီး၊ ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ မွန်ပြည်နယ်။
- (၄) “ဟေ့ကောင် သူငယ်ချင်း၊ ဘာဖြစ်လို့ ထက်ဆိတ်တစ်ဖက်ကို ခြေမှာ ဝတ်လာရတာလဲကွ။”
ခိုင်ဇင်သော်၊ ကညင်ကုန်းရွာ၊ ထက်ကောင်းဘော်ဒါတောင်ဘက်၊ ဒေါ်နွဲ့နွဲ့ခိုင်အဆောင်၊ မြို့မ(၂)၊ ပင်လည်ဘူးမြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။
- (၅) “ဆရာမိန်းမက တော်တော်စွမ်းတာပဲနော်။”
မခွဲခွဲအောင်မြင့်၊ သန္တသုခအဆောင်၊ (၇၃×၇၄)၊ (၂၉×၃၀)ကြား၊ မန္တလေး။
- (၆) “လက်ငှေ့ဝင်တိုးဖို့ ယောက်ဖနဲ့ လေ့ကျင့်နေတုန်း ယောက္ခမက ဝင်ရိုက်သွားတယ်ကွာ။”
မစကားဝါမြင့်၊ စက်ကုန်း၊ ဒါးက၊ ကန်ကြီးထောင်မြို့နယ်။
- (၇) “ဟာ ဦးလေး ဒဏ်ရာတွေနဲ့ ဘာဖြစ်လာတာလဲ။”
“အိမ်ကမိန်းမကွာ၊ သူ့ကို ပြန်ပြောတယ်ဆိုပြီး ရိုက်လွှတ်လိုက်လို့ကွ။”
မနှင်းသံစဉ်၊ မူလွန်-တပ်ကုန်း၊ ပေါက်မြို့နယ်၊ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး။

သင့်ကျန်းမာရေး လိုရာမေး

ဒေါက်တာ မေဝင်းအောင်ခင်

လက်ချောင်းများထုံကျဉ်ခြင်း

❏ ❏ ဒေါက်တာခင်များ။

ကျွန်တော့်အသက် ၄၀-ဖြစ်ပြီး အိမ်ထောင်သည် ထင်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ သွေးတိုးရောဂါရှိလို့ Amlonten 5 ကို တစ်နေ့တစ်လုံး သောက်နေရတာ ၃-နှစ်ခန့်ရှိပြီ။ ကျွန်တော့်ရဲ့လက်ချောင်းတွေဟာ အရာဝတ္ထုတစ်ခုခုကို ကြာကြာကိုင်ထားရင် ထုံကျဉ်လာပါတယ်။ စဖြစ်တာက ညာဘက်လက်က စဖြစ်တာပါ။ အခုတော့ ဘယ်ဘက်လက်လည်း အဲဒီအတိုင်း ဖြစ်လာပါတယ်။ အိပ်ရာကနိုးတဲ့အခါမှာလည်း လက်ချောင်း

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ❖ လက်ချောင်းများ ထုံကျဉ်ခြင်း
 - ❖ စကားထစ်ခြင်း
- တို့ ပါဝင်သည်။

တွေက ထုံနေပါတယ်။ ထုံတဲ့အပြင် လက်ချောင်းအဆစ်ကလေးတွေလည်း ကွေးရင်၊ ဆန့်ရင် နာလာပါတယ်။

ဆရာဝန်ပြုကုည့်တော့ အာရုံကြောအားနည်းလို့ ဖြစ်တာလို့ပြောပြီး Betex ဆေးကို မနက်ည တစ်ထုံးစံ သောက်ခိုင်းပါတယ်။ သက်သာသလို ရှိပေမယ့် လုံးဝတော့ ပျောက်မသွားပါဘူး။

❏ (၁) “နေရာတကာ လူစွမ်းကောင်းဝင်လုပ်တော့လည်း ဒီလောက်တော့ ခံရမပေါ့ဗျာ။”

မောင်ချမ်းမြေ့သူ၊ (မြင့်သူစတိုး)၊ မြောက်ရပ်၊ မြောင်မြို့၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

(၂) “ဟ-ဒါ မင်းမိန်းမလက်ချက်လား၊ မင်း ယောက္ခမလက်ချက်လား။”

အောင်မင်းထွေး၊ သံဃာဆေးရုံ၊ မော်လမြိုင်မြို့။

(၁၀) “မင်းရဲ့ သည်းခံနိုင်ခြင်းကို ငါ သိပ်ဂုဏ်ယူမိတယ်ကွာ။”

ဦးလိန်းနိုင်(လယ်အုပ်)၊ အ-ထ-က(ခွဲ)၊ မားခူရွာ၊ မတူပီမြို့နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်။

(၁၁) “စုန်းကတ်တစ်ခုရဖို့ ဒီလောက်တောင် ကြိုးစားရသထားကွာ။”

ကိုခဲ(လှူ-မျှ-ဝေ)ထိဆိုင်၊ ရွှေစာရံဘုရားဈေး၊ သထုံမြို့။

(၁၂) “ခင်ဗျားမိန်းမက ဘယ်ဘက်ခြမ်းချည်း ခိုက်တာပဲ။ ဘယ်ညာ မျှမျှတတ ခိုက်ဖို့ကောင်းတာပေါ့။”

(က) ဦးမြင့်ဌေး(ပူ/အုပ်)၊ အ-မ-က ပဲတခွဲ၊ မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး။

(ခ) မမေဇင်မျိုး၊ ၄/က-ရပ်ကွက်၊ နင်းဆီလမ်း၊ ပြည်ထောင်စုလမ်းထောင့်၊ ဥသျှစ်ပင်မြို့၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်။

(၁၃) “ဟော အဖေ၊ အမေ ခိုက်လွှတ်လိုက်ပြန်ပြီလား။”

မောင်ဦးမင်းထက်၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က သပြေကုန်း၊ မြန်အောင်မြို့နယ်၊ ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး။

ဒီရောဂါဖြစ်တာ ၂-နှစ်လောက်ရှိပါပြီ။ ဖြစ်စက
သိသာပေမယ့် အခု လက်ထုံတာက စိပ်စိပ်လာပါတယ်။
ကျေးဇူးပြုပြီး လိုအပ်တာ ညွှန်ကြားပေးပါခင်ဗျား။

မောင်အောင်ထူး၊ မ/ဥက္ကလာ။

ဖြေ။ ။ သွေးတိုးရောဂါက ၄၅-နှစ်ပတ်ဝန်းကျင်
မှ အဖြစ်များပါတယ်။ သွေးတိုးအတွက် သွေးတိုးကျ
ဆေးကိုသောက်နေတာ ၃-နှစ်ရှိပြီဆိုတော့ မောင်အောင်
ထူး အသက် ၃၇-နှစ်ကတည်းက သွေးစတိုးတဲ့
သဘောပါပဲ။ သောက်တဲ့ဆေးတွေက ဆရာဝန် ညွှန်
တာဆိုရင်တော့ ဘာမှပြောစရာမလိုပါဘူး။ သွေးတိုး
တယ်သာပါပြီး ဘယ်လောက်အထိတက်တယ်လို့
မပါတော့ မှန်းရခက်တယ်။ ဒီအသက်အရွယ်မှာဆိုရင်
အပေါ်သွေး ၁၄၀၊ အောက်သွေး ၉၀-ဆိုတာနဲ့ သွေး
တိုးတာ သေချာသွားတယ်။ တကယ်လို့ ပင်ကိုယ်ပုံမှန်
သွေးပေါင်ချိန်က ၁၁၀/၇၀-ဆိုရင် ၁၄၀/၉၀-က
သေသေချာချာ များနေတာပေါ့။ အများနားလည်
အောင် ရှင်းပြနေတာပါ။

ဆရာဝန်ပေးတဲ့ဆေးဆိုရင် ဆရာဝန်ကို ပြန်ပြီး
အကျိုးအကြောင်း ပြောပြနိုင်တယ်။ အခုလို ကြာကြာ
ကိုင်းထားရင် လက်ထုံကျဉ်လာတာ ၂-နှစ်ဆိုတော့
သွေးတိုးမှန်း သိသိချင်း တစ်နှစ်အတွင်း ဒီရောဂါရတဲ့

သဘောပေါ့။ အာရုံကြောကောင်းတဲ့ဆေးက တောက်
လျှောက်သောက်နေမှ အဆင်ပြေပါမယ်။ သွေးတိုးကျ
ဆေးကတော့ အမျိုးမျိုးရှိပါတယ်။ အဓိကကျတာက
သွေးပေါင်ပုံမှန်ဖြစ်နေဖို့ပါပဲ။ ဆေးမဟုတ်တဲ့အရာ
တွေကို အရင်အကြံပြုချင်ပါတယ်။ နေ့စဉ် ရေ ၈-
ခွက်လောက်သောက်ပြီး ဆီးမှန်၊ ဝမ်းမှန်အောင် ကြိုး
စားပါ။ ညကို ကောင်းကောင်းအိပ်ပျော်အောင် အိပ်
ပါ။ အသားကြီးဖြစ်တဲ့ ဝက်၊ အမဲ၊ ဆိတ်ကို အတတ်
နိုင်ဆုံးရှောင်ရင် ကောင်းတယ်။ မရှောင်နိုင်ရင် နည်း
နည်းနဲ့ တင်းတိမ်ပါ။ တညတာတွေက ကြက်၊ ငါး၊
ပုစွန်နဲ့ အသီးအရွက်၊ အသီးအနှံတို့ပါပဲ။ စိတ်စိမ်းမှု
မဖြစ်အောင်နေပါ။ ပုတီးစိပ်၊ တရားထိုင်ပါ။ ဆေးလိပ်၊
အရက်၊ ကွမ်း လုံးဝရှောင်ပါ။

ဆေးကို ပြောင်းပေးပါမယ်။ Losar (၂၅-မီလီ
ဂရမ်အား)ဆိုတဲ့ ဆေးကို သွေးပေါင်ချိန် ၁၄၀/၉၀-
မှာ အိပ်ခါနီး ၁-ကြိမ်ပဲသောက်ကြည့်ပါ။ Nootropil
ဆိုတဲ့ဆေးကို မနက်၊ ည တစ်ခါစီ ပုံမှန်သောက်ပါ။
Calcivita ကို မနက် ၁-လုံး၊ ည ၁-လုံး၊ Bevit (B.)
မနက်ည ၁-လုံးစီ၊ Cevit မနက်ည ၁-လုံးစီ ပုံမှန်
သောက်ကြည့်ပါ။ သွေးပေါင်ချိန်ကို ၁-ပတ် ၁-ခါ
ချိန်ပြီး များရင် Losar (၂၅-မီလီဂရမ်)အစား Losar
(၅၀-မီလီဂရမ်)ပြောင်းပါ။ ဆီးနည်းရင် Lasix ဆေး
ကို ဆောင်ထားပြီး တစ်ခြမ်းလောက် မနက်စောစော
မှာ သောက်ကြည့်ပါ။ သွေးပေါင်တည်ငြိမ်သွားရင်
ထုံကျဉ်တာ လျော့နိုင်ပါတယ်။ တစ်ခုရှိသေးတာက
ECG စမ်းတာတို့၊ ဓာတ်မှန်ရိုက်တာတို့လည်း လုပ်
သင့်ပါတယ်။ အခုပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ၁-လလောက်
သောက်ကြည့်၊ နေကြည့်ပြီး သိပ်မထူးရင် သမားတော်
ဆရာဝန်ကြီးတစ်ဦးဦးနဲ့ ပြပါလို့ အကြံပြုလိုက်ပါ
တယ်။

* * *

ဒေါက်တာခင်ဗျား။

ကျွန်တော် စကားပြောရင် ထစ်လည်းထစ်ပြီး
 ဝီထည်း မဝီသပါခင်ဗျား။ ထစ်တာက မွေးရာပါဖြစ်ပြီး
 တစ်ခါတလေ မထစ်အောင် သတိထားပြောမယ်ကြိုရင်
 ပြောမထွက်ပါ။ ထွက်လာတော့လည်း လောကြီးတဲ့ပုံစံ၊
 လုံးသွားတဲ့ပုံစံ ဖြစ်သွားပြီး ဖြည်းဖြည်းပြောပြန်တော့
 မေ့သလိုဖြစ်သွားပါတယ်။ ပြောလိုက်ရင် ထစ်ခနဲ၊ ထစ်
 ခနဲနဲ့ လိုရင်းမရောက်တော့ဘူး။ တချို့က လေဝိတ်တယ်
 ထင်ပြီး ကြက်သားနဲ့ ကြက်ဟင်းခါးသီး ရောချက်ကျွေး
 တာ စားခဲ့ဖူးပါတယ်။ ကျွန်တော် ဆေးတွေသောက်ဖို့
 လိုအပ်ပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ဘာဆေးတွေသောက်ပြီး
 ဘယ်လိုနေထိုင်ရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြားပေးပါခင်ဗျား။

မောင်ညွှတ်ဝင်း၊ သောတပန်ရပ်၊

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး။

ဖြေ။ ။ မွေးရာပါဆိုတော့ သတိထားပြီး လေ့ကျင့်
 မှဖြစ်မယ်။ စကားပြောတဲ့အချိန် သတိမှတ်ထားပြီး

အသံထွက်အောင် ပြောပါ။ ပြောစရာမရှိရင် ကျောင်း
 စာတွေကို အသံထွက်ညီညီသာသာ ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်
 ဖတ်တာမျိုးလေ့ကျင့်ကြည့်ပါ။ တေးသီချင်းကို
 ရအောင်ကျက်ပြီး အသံထွက်မှန်မှန်နဲ့ အမြဲဆိုဆို
 ပေးပါ။ တစ်ယောက်တည်းဆိုရင် ကြိုက်သလိုပြောလို
 ရတယ်လို့ ရေးထားပေမယ့် အခုပြောတာတွေ လေ့
 ကျင့်ခန်းအနေနဲ့ ပုံမှန်လုပ်ပါ။ ဒါ့အပြင် အခင်ဆုံး
 သူငယ်ချင်းတစ်ဦး သို့မဟုတ် မောင်နှမတစ်ဦးကို
 ကူညီဖို့ပြောပြီး အပြန်အလှန် အပြောလေ့ကျင့်ပါ။
 အပြင်လူတစ်ယောက်နဲ့ လေ့ကျင့်တာ အဆင်ပြေရင်
 အိမ်သားအားလုံးနဲ့ လေ့ကျင့်ပါ။

ဆေးသောက်ဖို့ကတော့ အာရုံကြောသန်မာဖို့ B,
 Burplex, F/A, Cevit, Calcivita ဆေးတွေကို ၁-ရက်
 ၂-လုံးစီလောက် စပြီး သောက်ကြည့်ပါ။ နောက်မှ
 ၁-လုံးစီ ပြန်လျှော့ပါ။ အာဟာရပြည့်အောင်စားပါလို့
 အကြံပြုချင်ပါတယ်။

ဒေါက်တာမေဝင်းအောင်ခင်

တိုင်းရင်းသား တို့တစ်တွေ

တို့တစ်တွေကား
 စားကျိုးကိုလည်း၊ မီးရဲရဲ၌
 ပန်းပဲအပ်နံ့ ပြင်ဖူးပြီ။

တို့တစ်တွေကား
 ကျားဆိုးကိုလည်း၊ အတူတူ၌
 ဆင်နွဲတိုက်ပွဲ ဝင်ဖူးပြီ။

တို့တစ်တွေကား
 ခွန်အားရှိရှိ၊ ညီညွတ်မိ၌
 အသိပိုင်ပိုင်၊ ဘေးကိုနိုင်ခဲ့
 မယိုင်မလဲ၊ စိတ်ခိုင်မြဲ။

တို့တစ်တွေကား
 တစ်သားတစ်သွေး၊ ကျားရန်ဝေးအောင်
 တစ်သွေးတစ်သံ၊ တို့နိုင်ငံကို
 အမှန်ထိန်းသိမ်း ထားကြမည်။

မောင်နန်းထက် (ဟင်္သာတ)

ဥဏ်ဒားနှင့် ခွန်ဒား

တစ်နေ့သောအခါ ဆင်တစ်ကောင်နှင့် ခြင်္သေ့တစ်ကောင်သည် တောင်ကုန်းတစ်ခုပေါ်တွင် နေဆာလှုံနေကြ၏။

ထိုစဉ် သူတို့နှင့် မနီးမဝေးရှိ မြစ်ပြင်ထဲတွင် လှေတစ်စင်း ရွက်လွှင့်သွားနေသည်ကို တွေ့ကြရ၏။

ခြင်္သေ့က “အဆွေဆင်၊ ကျုပ်တို့အနီးအနားကို လူသားတွေ ရောက်လာကြပြီနော်။ သတိထားနေကြမှ။ တစ်နေ့မှာ ကျုပ်တို့ကို ဒုက္ခပေးနိုင်တယ်။ ဒီနေရာကနေ ဝေးရာကိုပြောင်းကြရအောင်” ဟု ဆင်ကိုပြော၏။

ဆင်က “အဆွေကလည်း ကြောက်စရာမရှိတာကို ကြိဖန်တွေးပြီး ကြောက်နေတာပဲ။ အဆွေပြောတဲ့ လူသားက ကိုယ်ခန္ဓာလည်း ကျုပ်တို့လောက်မကြီးပါဘူး။ ခွန်အားလည်း ကျုပ်တို့က သာတယ်လေ” ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

ခြင်္သေ့က “ကျုပ်တို့လောက် အကောင်အထည်မရှိတာ၊ အင်အားနည်းတာ မှန်ပေမယ့် ကျုပ်တို့ထက် ခေါင်းကောင်းတယ်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်ဉာဏ်မှာ သာတယ်နော်။ လျှော့မတွက်ပါနဲ့” ဟု ပြောပြန်ရာ ဆင်က “ခင်ဗျားပြောတဲ့ လူသားရဲ့ခေါင်းက ကျုပ်ယိုတဲ့ ချေးလောက်တောင် မရှိပါဘူး။ ကျုပ်တစ်ချက် နင်းလိုက်ရင် ဒင်း ဘာခံနိုင်မှာမို့လဲ။ ပြားသွားမှာပါ”

ဟု အထင်သေးစကားများသာ ဆက်၍ ဆိုနေတော့၏။

“မဟုတ်သေးဘူးနော်၊ ခင်ဗျားအမြင်ပဲ၊ မမြင်နိုင်တဲ့လေရယ်၊ အသက်ခွဲတဲ့ သစ်တုံးကြီးရယ်ကိုတောင် သူတို့လိုရာ သွားနိုင်အောင် ကြံဆောင်နိုင်ကြတယ်လေ။ ကျုပ်တို့ကိုလည်း တစ်နေ့မှာ သူတို့လိုရာကို ခိုင်းကြမှာနော်။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ တောနက်နက်ဆီကို သွားကြရအောင်။”

ခြင်္သေ့က ဆင်ကို အမျိုးမျိုးပြောသော်လည်း မရနိုင်သဖြင့် သူတစ်ကောင်တည်းသာ ထွက်သွားတော့သည်။

နစ်အတော်ကြာလေသော် မိတ်ဆွေဆင်၏ အခြေအနေကို သိလိုသဖြင့် တောစပ်ဆီသို့ ချဉ်းကပ်လာခဲ့၏။ သူ့မိတ်ဆွေဆင်ကြီးအပေါ်တွင် လူက တက်စီး၍ သစ်တုံးကြီးများကို တပင်တပန်း ဆွဲခိုင်းနေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆင်သည် ယခုအခါ လူသားစေခိုင်းသမျှကို လုပ်ဆောင်ပေးနေရသည်။ ခြင်္သေ့သည် ဤအခြင်းအရာကိုကြည့်ပြီး တစ်ချိန်က လူသားကို အထင်သေးစကားပြောကြားခဲ့သည့် ဆင်၏စကားသံများအား ပြန်လည်ကြားယောင်နေမိတော့၏။ ထို့နောက် ခြင်္သေ့လည်း တောနက်ဆီသို့ ပြန်ဝင်သွားတော့သည်။

ဆရာအေး (လျှို့ဝှက်)

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် (၂၈၂)

လူငယ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ်

ပြိုင်ပွဲအမှတ်စဉ် ၂၈၂-ဖြစ်သော “လူငယ်နှင့်မျိုးချစ်စိတ်” စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲသို့ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ စာစီစာကုံး ၆၂-နှစ် ရောက်ရှိလာပါသည်။

ယှဉ်ပြိုင်သူအားလုံးလိုလိုပင် လူငယ်တိုင်း၌ အမိနိုင်ငံကိုချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်ရှိရန် အထူးလိုအပ်ကြောင်း သာကော အမျိုးမျိုးပြ၍ ရေးသားထားကြသည်မှာ အားတက်ဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ထိုအထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုရ စာစီစာကုံးအဖြစ် မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း၏ စာစီစာကုံးကို အဖွဲ့က ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

အဖွဲ့က “မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း၏ စာစီစာကုံးသည် (က) ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားနိုင်သည်။ (ခ) လူငယ်တိုင်းတွင် မျိုးချစ်စိတ်ရှိရန် လိုအပ်ကြောင်း သာကော အမျိုးမျိုးဖြင့် ဖွင့်ဆိုရှင်းပြရေးသားနိုင်သည်။ (ဂ) မျိုးချစ်စိတ်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ အသက်သွေးကြောဖြစ်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များနှင့် ပြည်

လက်ရွေးစင်စာစီစာကုံး

ယှဉ်ပြိုင်ကြသူများထဲမှ အကောင်းဆုံးဆုမရသော်လည်း ကောင်းမွန်သဖြင့် အောက်ပါ ၅-ဦး၏ စာစီစာကုံးများကို လက်ရွေးစင်အဖြစ် သတ်မှတ်၍ တစ်ဦးလျှင် ၃၀၀၀/-စီ ချီးမြှင့်ပါသည်။ နယ်မှဆုရရှိသူများအတွက် ဆုငွေများကို စာတိုက်မှတစ်ဆင့်ပေးပို့ပါသည်။

- မအင်ကြင်းဖြူ၊ ဒသမတန်း(ခ)၊ အ-ထ-က၊ မလှိုင်မြို့။
- မောင်ဝေဖြိုးအောင်၊ ဒသမတန်း၊ အ-ထ-က(၃)၊ တောင်ကြီးမြို့။
- မအိဌ်သန္တာအေး၊ နဝမတန်း(ဆ)၊ ရန်ကုန်ပညာရေးတက္ကသိုလ် လေ့ကျင့်ရေးအထက်တန်းကျောင်း။
- မဖူးဖူးမြင့်အောင်၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၂)၊ မရမ်းကုန်း။
- မနုလှိုင်ဝင်း၊ နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၅)၊ ဆားထုံး၊ ဆားလင်းကြီးမြို့နယ်။

မင်္ဂလာမောင်မယ် စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၃၀၀၀/-ချီးမြှင့်မည်။)

သူပြည်သားတိုင်း မျိုးချစ်စိတ်၊ နိုင်ငံချစ်စိတ်ပြည့်ဝမှသာ ထိုနိုင်ငံ၊ ထိုလူမျိုးသည် အဓွန့်ရှည်စွာ တည်တံ့နိုင်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြနိုင်သည်။ (ဃ) ရည်ရွယ်ချက်ကောင်းသည်။ (င) စိစဉ်တင်ပြပုံကောင်းသည်” ဟူ၍ မှတ်ချက်ချပါသည်။

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်းသည် အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့နယ်မှ နဝမတန်း(က) ကျောင်းသူဖြစ်သည်။ မြန်မာစာပြဆရာမှာ ဦးကျော်သူရဖြစ်သည်။

၂၈၅။ ၁၉-ဇူလိုင် မမေနိုင် (၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

၂၈၆။ ကျေးလက်နံနက်ခင်း (၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၀-ရက်နေ့မတိုင်မီ အရောက်ပေးပို့ရမည်။ အကောင်းဆုံးဆုရစာစီစာကုံးကို ၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လထုတ်စာစောင်တွင် ဖော်ပြပါမည်။)

အယ်ဒီတာ

အကောင်းဆုံးဆုရတစ်စုံတည်း လူငယ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ်

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း

အပင်တစ်ပင်၏ အကိုင်းအခက်များ ကြီးထွားလာစေရန် အဖူးအညွန့်များလို၏။ ထိုအတူ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရန် လူငယ်တည်းဟူသော အဖူးအညွန့်များလိုအပ်လှပေသည်။ ထိုနိုင်ငံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ရာတွင်လည်း လူငယ်များအတွက် မျိုးချစ်စိတ်သည် အရေးကြီးလှပေသည်။ လူငယ်နှင့် မျိုးချစ်စိတ်၊ မျိုးချစ်စိတ်နှင့် လူငယ်တို့သည် အစဉ်အမြဲ နွှဲတွဲနေပေသည်။ လူငယ်တို့တွင်သာ မျိုးချစ်စိတ် မရှိပါလျှင် ထိုနိုင်ငံသည် ပျက်သုဉ်းမည်မှာ မလွဲကောက်ပင်ဖြစ်ပေသည်။

မျိုးချစ်စိတ်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ အသက်သွေးကြောပင် ဖြစ်သည်။ ပြည်သူ၊ ပြည်သားတို့တွင် မျိုးချစ်စိတ်ပြည့်ဝပါမှ နိုင်ငံသည် ကောင်းမွန်စွာ အမွန်ရှည်တည်တံ့ခိုင်မြဲနေမည်ဖြစ်သည်။ မျိုးချစ်စိတ်ကင်းမဲ့ကာ အမျိုးသားစည်းလုံးမှု ပြိုကွဲလျှင် နိုင်ငံသည်လည်း အကာအရံမရှိသော ဇရပ်ပမာ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ ထိုအခါ၌ “နွားကွဲလျှင် ကျားဆွဲ” ဆိုသည့်အတိုင်း မျိုးချစ်စိတ်မရှိသည့်အတွက်ကြောင့် တိုင်းတစ်ပါးလက်အောက်သို့ ကျရောက်ရပေလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် တစ်ချိန်က သူ့ကျွန်ဘဝသို့ ကျရောက်ရခြင်းမှာ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု ပြိုကွဲခဲ့ခြင်းသည်လည်း အဓိကအကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပေသည်။ မြန်မာတို့သည် နှစ်တစ်ရာတိုင် နယ်ချဲ့တို့

၏ လက်အောက်ခံဘဝဖြင့် နေခဲ့ရဖူးသည်။ သို့သော် ဆီးဘန်းနီဆရာတော်၊ မောင်းထောင်ဦးကျော်လှ၊ ဆရာကြီး သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၊ ဆရာဇော်ဂျီ၊ ဆရာမင်းသူဝဏ် စသော မျိုးချစ်စာဆိုများ၊ မျိုးချစ်စာရေးဆရာများ၊ မျိုးချစ်ဂီတပညာရှင်များ စသူတို့၏ ကဗျာများ၊ စာများ၊ တေးများကြောင့် မျိုးချစ်လူငယ်များ များစွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဆင်းရဲတွင်းနက်ခဲ့ရသော မြန်မာပြည်ကြီးကြောင့် မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော လူငယ်တို့သည် နိုင်ငံအနှံ့ နယ်ချဲ့တို့ကို တော်လှန်ခဲ့ကြသည်။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် မအောင်မြင်ခဲ့ပါချေ။ မြန်မာမျိုးချစ်လူငယ်တို့၏သွေးသည် ကိုလိုနီခေတ်တစ်လျှောက် ချောင်းစီးခဲ့ရလေသည်။ ထိုသွေးတို့သည်ပင် မြန်မာမျိုးချစ်လူငယ်များ၏ နိုင်ငံအပေါ်ချစ်စိတ်၊ မြတ်နိုးစိတ်ကို ဖော်ပြနေပေသည်။

သခင်အောင်ဆန်းနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ခေါ် လူငယ်သုံးဆယ်တို့သည် အင်္ဂလိပ်တို့ကို တိုက်ထုတ်ရန် ဂျပန်တို့ထံ၌ စစ်ပညာသင်ယူခဲ့ကြသည်။ ထိုလူငယ်တို့သည် မျိုးချစ်စိတ်တစ်ခုတည်းဖြင့် မိဘဆွေမျိုးသားချင်းများကိုပစ်ပြီး ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသည့် စစ်ပညာကို သင်ယူခဲ့ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၌ မြန်မာလူငယ်များ ဦးဆောင်သော မြန်မာမျိုးချစ်စိတ်သည် အံ့သြချီးမွမ်းဖွယ်ကောင်းလှပါသည်။

ထို့နောက် ရဲဘော်သုံးကျိပ်ခေါ် လူငယ်သုံးဆယ်တို့ ဦးဆောင်၍ ပြည်သူတို့ကို စည်းရုံးကာ မြန်မာ

လွတ်လပ်ရေးတပ်မတော်ကို ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြသည်။ မြန်မာပြည်သူတို့ မျိုးချစ်စိတ်ရှင်သန်လာစေရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် လှုံ့ဆော်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းသူပြည်သား တိုင်းရင်းသားများ၏ နိုင်ငံချစ်စိတ်၊ တိုင်းပြည်ချစ်စိတ်ဖြင့် တညီတညွတ်တည်း တော်လှန်ခဲ့ကြရာ နောက်ဆုံးတွင် အသီးအပွင့်တို့ ဝေဆာနေသည့် လွတ်လပ်ရေးကြီးကို ရရှိခဲ့ပေသည်။ ဤသည်မှာ လူငယ်တို့၏ မျိုးချစ်စိတ်အရင်းခံမှုကြောင့်သာ ဖြစ်သည်။

နိုင်ငံ၏သမိုင်းတွင် မျိုးချစ်သူရဲကောင်း လူငယ်များ စွာရှိသည့်အနက်မှ ကျွန်မရင်ထဲတွင် မှတ်ကျောက်တင်ထားသူမှာ ဗိုလ်မှူးကြီးဗထူးပင် ဖြစ်ပါသည်။ လူငယ်မောင်ဗထူးသည် မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်လွန်းသဖြင့် မိဘများကိုပင် နှုတ်မဆက်ခဲ့ဘဲ တပ်မတော်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။ တော်လှန်ရေးတိုက်ပွဲများတွင်လည်း နိုင်ငံအတွက် အသက်ကိုပင် မငဲ့ဘဲ နယ်ချဲ့တို့ကို ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ တိုက်ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ တိုင်းပြည်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ရင်း ဗိုလ်မှူးဗထူးသည် ငှက်ဖျားရောဂါဖြင့် တောရွာလေးတစ်ရွာတွင် ဘဝကုန်ဆုံးခဲ့ရသည်။ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ချီးမြှင့်သော ဗိုလ်မှူးကြီးရာထူးမှတ်တမ်းလွှာကိုပင် မဖတ်ခဲ့ရရှာပေ။

မျိုးချစ်စိတ်ဆိုသည်မှာ တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးကိုချစ်ခင်သော စိတ်ဓာတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် တိုင်းတစ်ပါးမှ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာသော သရုပ်ဖျက် ဝတ်စားဆင်ယင်မှုများကို ပြည်တွင်း၌ မကျယ်ပြန့်စေရန် မျိုးချစ်လူငယ်များက တားဆီးသင့်ပေသည်။ မြန်မာ့ဝတ်စားဆင်ယင်မှု၊ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရန်မှာ မျိုးချစ်စိတ်ရှိသော လူငယ်တိုင်း၌ တာဝန်ရှိပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပညာရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး အခွန်ရှည်တည်တံ့ပြီး နိုင်ငံတကာနှင့် ဝင်ဆုံနိုင်ရန်

စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ

(ဆုငွေ ၁၀၀၀၀/- ချီးမြှင့်သည်။)

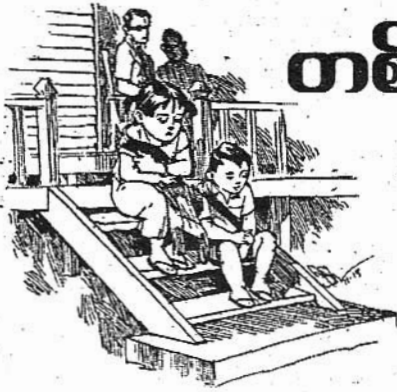
- ၁။ ၇-တန်း၊ ၈-တန်း၊ ၉-တန်း၊ ၁၀-တန်း ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ပါဝင်ရေးသား ယှဉ်ပြိုင်ခွင့်ရှိသည်။
- ၂။ ပေးထားသော ခေါင်းစဉ်နှင့်အညီ ရေးသားယှဉ်ပြိုင်ရမည်။ ကျောင်းသုံးမလာစာရွက်ဖြင့် ၃-မျက်နှာမှ ၅-မျက်နှာအထိ ရေးရမည်။ မင်ဖြင့် စာမျက်နှာတစ်ဖက်တည်းသာရေးရမည်။ မိမိကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ရမည်။ ထုတ်ဝေပြီး စာစီစာကုံးစာအုပ်များ၌ ပါရှိသော စာစီစာကုံးနှင့် အခြားပုံနှိပ်ဖော်ပြပြီး စာစီစာကုံးများကို တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ဖြစ်စေ၊ အစအဆုံးဖြစ်စေ ကူးယူရေးသား ပေးပို့ခြင်းမပြုရ။ ကိုယ်ပိုင်ရေးသားချက်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံချက်ရေးသား ပူးတွဲပေးရမည်။
- ၃။ ကျောင်းလိပ်စာအပြည့်အစုံ၊ နေရပ်လိပ်စာအပြည့်အစုံနှင့် အတန်း၊ အသက်တို့ကိုပါ ဖော်ပြရမည်။
- ၄။ သက်ဆိုင်ရာ မြန်မာစာဆရာ၏ မိမိအတန်းသားဖြစ်ကြောင်းနှင့် မိမိတပည့် ကိုယ်ပိုင်ရေးသားသော စာစီစာကုံးဖြစ်ကြောင်း ထောက်ခံချက် ပူးတွဲပေးရမည်။
- ၅။ အချိန်မီပေးပို့သော စာစီစာကုံးများထဲမှ အကောင်းဆုံးတစ်ပုဒ်ကို အဖွဲ့ကရွေးချယ်၍ “မင်္ဂလာမောင်မယ်” စာစောင်တွင် ဖော်ပြမည်။
- ၆။ ကန့်သတ်ထားသော နေ့ရက်မတိုင်မီ ပေးပို့ရမည်။
- ၇။ ပြိုင်ပွဲဝင်စာစီစာကုံးများသည် အောက်ပါလိပ်စာအတိုင်း ပေးပို့ရမည်။

အက်မြတ်အဖွဲ့

မင်္ဂလာမောင်မယ်(စာစီစာကုံးပြိုင်ပွဲ)

ယနေ့လူငယ်တို့ ကြိုးစားရပေမည်။ ထိုတာဝန်တို့မှာ ကြီးလေးလွန်းလှသည်။ သို့သော် ထိုကြီးလေးလှသော တာဝန်များကို ယနေ့လူငယ်များက မျိုးချစ်စိတ်အပြည့်အဝဖြင့်သာ ဆောင်ရွက်လျှင် ထိုတာဝန်များသည် စာဖွဲ့၍ မပြောပလောက်ပေ။

တပ်မတော်သား လူငယ်လူရွယ်များက နိုင်ငံတော်ကို ဘေးအန္တရာယ်ဆိုးများမှ ကာကွယ်ပေးသည်။ ဆရာဝန်လူငယ်များက တိုင်းပြည်အနှံ့၊ တောရောမြို့၊ ပါမကျန် ပြည်သူတို့၏ ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပြုစု

တစ်ကျပ်တန်

ဇန်နဝါရီ

ရောင်စုံသားရေကွင်းများ ဝယ်ယူခြင်းတို့ကို နေ့စဉ် မြင်တွေ့နေရပါသည်။

ကျွန်မသည်လည်း ကလေးများ၏ သဘာဝ အလျောက် သူတို့မုန့်စားလျှင် စားချင်ခဲ့ပြီး ရောင်စုံ သားရေကွင်းများဝယ်လျှင်လည်း လိုချင်ခဲ့သည်။ မိဘ နှစ်ပါးက မုန့်ဖိုးမပေး၍ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်မတို့ မောင်နှမနှစ်ယောက်အား နေ့စဉ်မုန့်ဖိုး ငွေတစ်ကျပ် စီကို ပေးပါသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်မသည် ထို ထက်တစ်ဆတိုး၍ ငွေ ၂-ကျပ် လိုချင်ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ငွေတစ်ကျပ်လျှင် မုန့်လေးငွေတစ်ချပ်သော်

ကျွန်မ ခြောက်နှစ်သမီးအရွယ် သူငယ်တန်း အချိန်တွင် ဖြစ်သည်။ စာသင်ကျောင်းသည် ဝန်းသို မြို့နယ်၊ သင်တောရွာမကြီး၌ တည်ရှိသည်။ ကျွန်မ သည် သင်တောရွာသစ်ကုန်းမှဖြစ်၍ စာသင်ကျောင်း ရှိသော သင်တောရွာမကြီးသို့ မိနစ်နှစ်ဆယ်ခန့် လမ်းလျှောက်ပြီးသွားရသည်။ စာသင်ကျောင်းတွင် အတန်းဖော်သူငယ်ချင်းများ၏ မုန့်ဝယ်စားခြင်း၊

စောင့်ရှောက်ပေးသည်။ ကျောင်းဆရာ၊ ဆရာမ လူငယ်များက နိုင်ငံ၏ရင်သွေးလေးများ ပညာတတ် မြောက်ရေးအတွက် နိုင်ငံတော်ကပေးအပ်သော တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်ကြသည်။

လယ်သမားလူငယ်များကလည်း ပြည်တွင်းစား သောက်ကုန်ဖြစ်သော ဆန်စပါးနှင့် အခြားကောက်ပဲ သီးနှံများ စိုက်ပျိုးကာ နိုင်ငံ၏ဝင်ငွေတိုးရန် တစ်ဖက် တစ်လမ်းမှကူညီကြသည်။ အလုပ်သမားလူငယ်များ ကလည်း ကုန်ထုတ်ပစ္စည်းများ ထွက်အားကောင်းရန် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ကြသည်။ ထိုလူငယ်များသည် မျိုးချစ်စိတ်၊ ပြည်ချစ်စိတ် အပြည့်အဝဖြင့် တာဝန် အသီးသီးကို ထမ်းဆောင်နိုင်သည်မှာ မိမိနိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ယူဖွယ်တစ်ရပ်ဟု ထင်မှတ်မိပါသည်။

“ယနေ့လူငယ် နောင်ဝယ်လူကြီး” ဟူသည့်အ တိုင်း နောင်တစ်ချိန်တွင် နိုင်ငံတာဝန်ကို ပခုံးပြောင်း ထမ်းဆောင်ရမည့် ယနေ့လူငယ်များသည် မျိုးချစ်စိတ်

တတ် အရင်းခံဖြင့် နိုင်ငံအတွက် ကျရာနေရာမှ ဆောင် ရွက်သင့်ပေသည်။ မြန်မာလူငယ်များအနေဖြင့် မလျှော့ သောဖွဲ့လုံ့လတို့ထားကာ ကြိုးပမ်းပါက အောင်မြင်မှု များ ဆွတ်ခူးနိုင်မည်မှာ အသေအချာပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နိုင်ငံတိုးတက်ကြီးပွားရေး၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာ ရေး၊ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်ရေး စသည်တို့ ကိုလည်း လူငယ်များသည် ဝိုင်းဝန်း၍ ကြိုးပမ်းဆောင် ရွက်ကြရမည်ဖြစ်သည်။ လွတ်လပ်ရေးတည်တံ့ခိုင်မြဲ ရေး၊ ပြည်ထောင်စုကြီးမပြိုကွဲရေး၊ တိုင်းရင်းသားပြည် သူအားလုံး သာတူညီမျှ ခံစားနိုင်ရေး၊ နိုင်ငံတိုးတက် စည်ပင်သာယာရေးအတွက် လူငယ်များ၏နလုံးသားထဲ ၌ မျိုးချစ်စိတ်တတ်ရှင်သန်ရေးမှာ အရေးတကြီး လိုအပ်လှပေသည်။

မနန်းယဉ်ယဉ်ထွန်း

နဝမတန်း(က)၊ အ-ထ-က(၁)၊ ဗန်းမော်မြို့

လည်းကောင်း၊ ရောင်စုံသားရေကွင်းငါးကွင်းထိသော်
လည်းကောင်း ရရှိပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်မသည် ကျောင်းပျော်လိုက်နေ
သော (ယခုခေတ်မူကြို) မောင်လေးနှင့်အတူ နောက်
နေ့တွင် မိဘနှစ်ပါးထံ၌ နောက်ထပ်ငွေတစ်ကျပ်စီ
တိုး၍ပေးရန် တောင်းခဲ့သည်။ သို့သော်လည်း အဖေ
သည် 'ငွေသုံးတတ်နေမည်' ဟုဆိုကာ မပေးခဲ့ပါ။

သို့သော် ကျွန်မသည် ငွေတစ်ကျပ်ဖြင့် မကျေ
နပ်နိုင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မိဘနှစ်ပါးသည် တောင်သူ
လယ်သမားများ ဖြစ်သည်အားလျော်စွာ လယ်တော
ထဲသို့ သွားနေကြသည့် နေ့တစ်နေ့၏ အခိုက်အတန့်
တွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်မသည် ငွေတစ်ကျပ်ကို တိုး၍
ရရှိရေးအတွက် အကျင့်စာရိတ္တ မကောင်းခြင်း၏ အစ
ခိုးယူခြင်းမည်သည့် ပထမခြေလှမ်းကို ကြံစည်လျှောက်
လှမ်းမိပါတော့သည်။

မိဘနှစ်ပါး စုဆောင်းသိမ်းဆည်းထားသည့်
ပိုက်ဆံများထဲမှ တစ်ကျပ်တန်တစ်ရွက်စီကို ကျွန်မ
တို့မောင်နှမ ခိုးယူပြီး ကျောင်းသို့ သွားခဲ့ကြသည်။
ကျောင်းသို့ရောက်သော် မုန့်လေပွေခြောက်များကို
ဝယ်စားပြီး ရောင်စုံသားရေကွင်းများကိုလည်း ဝယ်
ယူခဲ့ကြသည်။

ညနေကျောင်းဆင်း၍ အိမ်သို့ပြန်ရောက်သော်
အဖေသည် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်က ငွေ
တစ်ကျပ်စီ ခိုးယူသွားသည်ကို ကြိုတင်သိနှင့်ပြီးဖြစ်
သည်။

သို့ဖြစ်၍ အဖေသည် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်
ယောက်အား ရိုက်ပုတ်ဆဲဆိုပြီး ဆုံးမတော့မည်ဟု
တွေးထင်ကာ ကြောက်စိတ်ဝင်ခဲ့မိသည်။ သို့သော်
လည်း အဖေသည် တချို့သော မိဘများကဲ့သို့ သား
သမီးများအား အသားနာစေသည့် ရိုက်ပုတ်ဆဲဆိုခြင်း
မျိုးဖြင့် မဆုံးမခဲ့ပါ။

ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်အား အဖေ၏
အပြစ်ပေးပြီး ဆုံးမခဲ့ပုံမှာ မှတ်သားလောက်ပေသည်။
အဖေ၏ ဆုံးမခဲ့ခြင်းသည်ကား ကျောင်းဆင်းခဲ့သည့်
အချိန်မှစ၍ မိုးမချုပ်မချင်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခွင့်မပြု၊
လှေကားခုံတွင်သာ နေခိုင်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုဆုံးမခြင်းမျိုးဖြင့် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်
ယောက်၏ အသိစိတ်တွင် ကြောက်စိတ်တို့ ဖုံးလွှမ်း
သွားစေခဲ့သည်။ အဖေ၏ ဆုံးမပုံပြင်မှုကို ကျွန်မ
တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါတည်းဖြင့်
မှတ်မိသွားခဲ့သည်။ ထိုအတွက်ကြောင့် ကျွန်မတို့
သည် အနာဂတ်ရှေ့ရေးအတွက် အကျင့်စာရိတ္တ
ကောင်းမွန်ခြင်းဖြင့် ခရီးဆက်နိုင်ခဲ့သည်။

အဖေသည် ထိုအချိန်က ဆုံးမပြင်မှု မပြုခဲ့ပါ
လျှင်၊ တစ်နည်းအားဖြင့် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်
ယောက်က လိုက်နာမှုမရှိခဲ့ပါလျှင် အိမ်တွင်းသူခိုးများ
ဖြစ်နေလောက်ပေပြီ။ အိမ်တွင်းသူခိုးများအဖြစ်မှ
တစ်ဆင့်ကျော်လွန်ပြီး ရပ်ရွာသူခိုးများအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိသွားပေလိမ့်မည်။ ထိုသို့ဖြစ်ရကား မိဘနှစ်
ပါးသည် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ငါတို့ သားသမီးကို
မဆုံးမခဲ့၍ ခုလိုဖြစ်ရလေခြင်းဟု နောင်တရကြရပေ
မည်။

ကျွန်မသည် ငွေတစ်ကျပ်၏ တန်ဖိုးကိုလည်း
ကောင်း၊ ငွေတစ်ကျပ်၏တန်ဖိုးဖြင့်မကတန်သော
အဖေ၏ ဆုံးမသွန်သင်မှုကိုလည်းကောင်း ခွဲခြားသိ
မြင် သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ အဖေ၏ ဆုံးမသွန်သင်
မှုသည် ကျွန်မတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်အတွက် စာရိတ္တ
အလင်းရောင်ကို ပေးစွမ်းနိုင်သော အကောင်းဆုံး
အလင်းပြကြယ်တစ်ပွင့်ပါပင်။ ထိုမျှမက ကျွန်မတို့
မောင်နှမနှစ်ယောက်၏ အနာဂတ်ရှေ့ရေးအတွက်
စာရိတ္တကောင်းမွန်ခြင်းဟူသည့် လမ်းညွှန်မြေပုံဖော်
တစ်ချပ်လည်း ဖြစ်၍နေပါတော့သည်။

စန်မိုးဦး

အဆစ်ပါစ

ရှိန်မင်းကို

အဆစ်(joint)များ၏ အရေးပါပုံကို သိပါစ

လူတစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းမှုတွင် အရိုးများ၊ အရွတ်များ၊ ကြွက်သားများအပြင် အဆစ်များလည်း ပါဝင်သည်။ အခြားသော ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်းများ ကဲ့သို့ပင် အဆစ်များသည်လည်း အရေးကြီးသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အဆစ်များသည် အရိုးများ လွယ်ကူပြေပြစ်စွာ လှုပ်ရှားနိုင်ရန် ဆက်သွယ်ပေးထားသော အရာများဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင် အဆစ်အမျိုးမျိုးပါရှိပြီး ၎င်းတို့သည် သူ့နေရာနှင့်သူ အရေးပါစွာ တည်ရှိသည်။ ဥပမာ-ကျွန်ုပ်တို့ ခူးအတွင်းရှိ အဆစ်များသည် တံခါးပတ္တာတစ်ခု အဖွင့်အပိတ် လုပ်သကဲ့သို့ လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေ့သို့လည်းကောင်း၊ နောက်သို့လည်းကောင်း မိမိလိုအပ်သလို ရွေ့လျားနိုင်သည်။

ဦးခေါင်းနှင့် လည်ပင်းရှိ အဆစ်များကလည်း ကျွန်ုပ်တို့ ခေါင်းငြိမ့်၊ ခေါင်းမော့၊ ခေါင်းလှည့်၊ ခေါင်းစောင်းနိုင်ရန် ကူညီပေးသည်။ လက်မောင်းနှင့် ခြေထောက်ရှိ အဆစ်များကလည်း လက်များ၊ ခြေထောက်များကို ၃၆၀° အထိ လှည့်ပတ်ရွေ့လျားနိုင်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးနိုင်သည်။

* * *

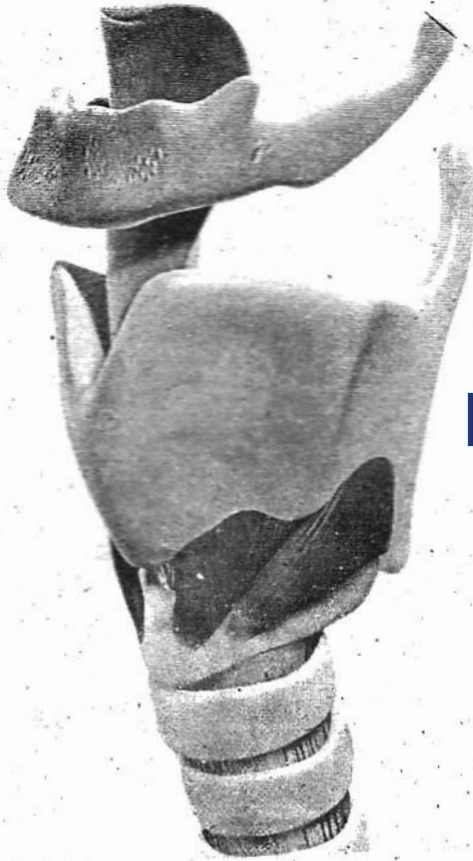
ရိုးတွင်းခြင်ဆီဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း

များသောအားဖြင့် အရိုးများအတွင်းတွင် ခြင်ဆီရှိတတ်သည်။ ခြင်ဆီဆိုသည်မှာ ဂျယ်လီကဲ့သို့ ခပ်ပျစ်ပျစ်အရည်တစ်မျိုးဖြစ်သည်။

ထိုခြင်ဆီကို သွေးဖြူဥနှင့် သွေးနီဥတို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည်။ သွေးနီဥများသည် ခန္ဓာကိုယ်အတွင်းရှိ အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းများသို့ အောက်စီဂျင်ဓာတ်ကို ဖြန့်ဝေပေးသည်။ သွေးဖြူဥများသည် ပိုးမွှားများနှင့် ရောဂါများကို ခုခံတိုက်ခိုက်ပေးသည်။

ထို့ကြောင့် ရိုးတွင်းခြင်ဆီသည်လည်း ခန္ဓာကိုယ်အတွက် အရေးပါသော ပစ္စည်းတစ်ခုပင်ဖြစ်သည်။

* * *

ခြေနင်းကွင်းပုံသဏ္ဌာန် တည်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ၎င်း၏အရွယ်အစားမှာ တစ်လက်မ၏ ၁၀-ပုံ ၁-ပုံခန့်သာ ရှိသည်။

* * *

လူ၏ခန္ဓာကိုယ်တွင် အခြားသောအရိုးများနှင့် တွဲဆက်မှုမရှိဘဲ သီးခြားတည်ရှိနေသော အရိုးတစ်ချောင်းကို သိပါစ

BURMESE CLASSIC

ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းပုံတွင် အရိုးများ၊ အရွတ်များ၊ အဆစ်များ၊ ကြွက်သားများ၊ သွေးများနှင့် အတွင်းကလီစာများ စသည်တို့ပါဝင်သည်။ ထိုသို့သော အဖွဲ့အစည်းကြီးအတွင်းတွင် အင်္ဂါအစိတ်အပိုင်းငယ်များသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု တွဲဆက်ပြီး လုပ်ငန်းဆောင်တာများကို လုပ်ဆောင်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် လည်ချောင်းအတွင်းရှိ hyoid ဟုခေါ်သော အရိုးတစ်ခုမှာမူ အခြားအရိုးများနှင့် တွဲဆက်မှုမရှိဘဲ သီးခြားရပ်တည်နေသည်။ ၎င်းသည် မာကျောခိုင်ခံ့သော အရွတ်များဖြင့် တွဲဆက်တည်ရှိနေသည်။

ထိုအရိုးသည် ကျွန်ုပ်တို့လျှာကိုလည်းကောင်း၊ အပိတ်အဖွင့်ပြုလုပ်၍ရသော အသက်ရှူလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ အရိုးနှင့် အစာခြေလမ်းကြောင်းဆိုင်ရာ အရိုးနုတို့ကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာလှုပ်ရှားနိုင်ရန် ကူညီပေးသည်ဟု သိရသည်။

မိုနီမင်းကို

အကိုး ။ ။ 500 Questions & Answers

ခန္ဓာကိုယ်တွင် အသေးငယ်ဆုံးအရိုးနှင့် အရှည်ဆုံးအရိုးကို သိပါစ

အရွယ်ရောက်လူတစ်ဦး၏ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အရိုးပေါင်း ၂၀၆-ရိုးရှိသည်။ ထိုအရိုးများထဲတွင် အရှည်ဆုံးအရိုးမှာ ပေါင်ရိုးဖြစ်သည်။

သာမန်အားဖြင့်ကြည့်လျှင် ခါးရိုးကို အရှည်ဆုံးဟု ထင်ရသော်လည်း အမှန်တကယ်တွင်မူ ပေါင်ရိုးသည် အရှည်ဆုံးဖြစ်သည်။

ပေါင်ရိုး၏အရှည်သည် လူအရပ်၏ ၄-ပုံ ၁-ပုံ ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။

ကိုယ်တွင်းရှိ အသေးဆုံးသောအရိုးမှာ နားအတွင်းရှိ အရိုးစုကွင်းကလေးဖြစ်သည်။ ယင်းသည် မြင်းစီး

ယဉ်ကျေးမှုနှစ်
အားသစ်ဆောင်သယ်
မင်္ဂလာမောင်မယ်

သမိုင်းဗဟုသုတဆိုင်ရာ မေးလို့ရာရာ သမိုင်းပါမောက္ခဦးမြင့်စော(ငြိမ်း)

ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်

မေး။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

ပဲခူး ဟံသာဝတီ ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်ကို မည်သည့်အချိန်တွင် မည်သူက တည်ဆောက်ခဲ့ပါသနည်း။ မည်သည့်ဘုရင်များက ဖျက်ဆီးခဲ့ပါသနည်း။ အကြောင်းကို သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန် ပန်ကြားအပ်ပါသည်ရှင်။

ဒေါ်စန်းစန်းမြင့်၊ ကထိက၊

သမိုင်းဌာန၊ ဒဂုံတက္ကသိုလ်။

ဖြေ။ ။ ဒုတိယမြန်မာ့လက်နက်နိုင်ငံတော်ကြီးကို ထူထောင်ခဲ့သော ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင် ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီးသည် ၁၅၆၆-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၇-ရက်နေ့တွင် ရာဇဌာနီမင်းနေပြည်တော်ကြီးကို

ယခုလက်ကဏ္ဍတွင်

- ◆ ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်
- ◆ မန္တလေးရတနာပုံမြို့တို့ ပါဝင်သည်။

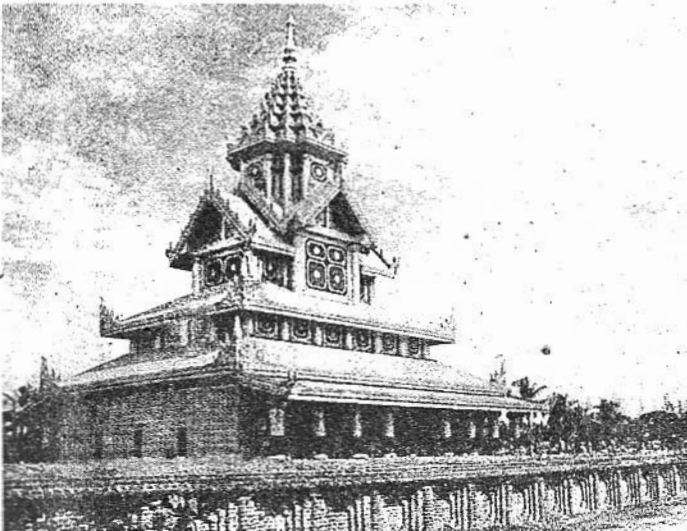
BURMESE
CLASSIC

တည်ထောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် ကမ္ဘောဇသောဒီ ရွှေနန်းတော်အဆောင်များကို ၁၅၆၈-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄-ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

ကမ္ဘောဇသောဒီ ရွှေနန်းအဆောင်များမှာ ရွှေပြာသာဒ်တော်ကြီး၊ ရွှေပြာသာဒ်တင်ရွှေနန်းဆောင်ခြောက်ဆောင်နှင့် ကိုယ်လုပ်မောင်းမတို့ နေရန်

အဆောင်များ ပါဝင်သည်။ ရှေးအကျဆုံး နန်းဆောင်များကို သုံးဆောင်ရင်ပေါင်တန်းလျက် ဆောက်ထားသည်။

နန်းဆောင်ကို ဝေဇယန္တာဟု သမုတ်သည်။ လက်ဝဲဘက်နန်းဆောင်ကို 'သုရာမ' ဟု သမုတ်သည်။ လက်ယာဘက်အဆောင်ကို 'သုမိတာ' ဟု သမုတ်သည်။ ၁၅၆၈-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁-ရက်နေ့တွင် နန်းမြို့တော်ကြီး ပြီးစီးသည်။ 'ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်' ဟု အမည်ပေးသည်။

ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်

မင်းတရားကြီးသည် အတွင်းနန်းမြို့သို့ တောင်ဘက်မောဒွါရတံခါးမှ ဝင်တော်မူ၍ အနောက်ကိုပတ်ကာ နန်းသိမ်းတော်မူသည်။ ထိုမြို့သိမ်းနန်းသိမ်း အခမ်းအနားတွင် မင်းညီမင်းသားများ၊ မှူးတော်မတ်တော်အရာရှိကြီးများကို ဘွဲ့မည်များ၊ ကျေးမြို့ရွာအဆောင်အရွက်နှင့် အိမ်များ ပေးသနားတော်မူခဲ့သည်။

ဘုရင့်နောင်၏ ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်ကို မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ တွေ့ခဲ့ရသူ စာဆိုတော် နဝဒေးကြီးက ‘ထက်စွန်နတ်ရွာ၊ ဝတီသာနှင့်၊ နှိုင်းရာတူနေ၊ သာမျိုးထွေသား၊ သပြေမြခန်း၊ ဟင်္သာနန်း’ စသည်ဖြင့် ရေးဖွဲ့ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် နန်းမြို့တော်ကြီးကိုလည်း ‘ရာဇဌာနီ၊ ပြည်ကြီးပိ၍၊ တုသိတာမှ၊ ဘုံလျင်ကျသို့’ ဟူ၍ နှိုင်းနှိုင်းစပ်ဆိုခဲ့သည်။

အနောက်တိုင်းသားများဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်လူမျိုး ရပ်စံရန်(၁၅၈၆)၊ အီတလီကုန်သည် ဆီဆာဖရက်ဒရစ်(၁၅၉၆)တို့၏ မှတ်တမ်းများတွင် ဟံသာဝတီဆင်ဖြူများရှင် နန်းတော်ကြီးသည် မြို့ကြီးတမျှ ကြီးမားကြောင်းဆိုသည်။ နန်းဆောင်များအားလုံး ရွှေချခြင်း၊ ပသာဒဖြစ်ဖွယ်ဆေးရောင်များ ခြယ်ခြင်းများ ပြုလုပ်ထားကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။ နန်းဆောင်ခန်းမများတွင် ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ပကတိလူတစ်ရပ်အရွယ်ရှိ မင်းရောဇ်နှင့် မိဖုရားကြီးတို့ ရပ်တုတော်များ ထားရှိပြီး ထိုရပ်တုကို ရတနာများဖြင့် စီခြယ်ထားသည်။ အချို့နန်းဆောင်များ၏ အမိုးကို ရွှေပြားရွှေချပ်အစစ်များဖြင့် မိုးထားသည်။ မင်းကြီးသည် ရွှေသားစစ်ရတနာထမ်းစင်ဖြင့် ထွက်တော်မူလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းတရားကြီးကို နတ်ဘုရားနှင့်သာ နှိုင်းဖွယ်ရှိကြောင်း ထိုမှတ်တမ်းတွင် ဂုဏ်တင်ရေးထားလေသည်။

ဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်ကြီးသည် ၁၅၉၉-ခုနှစ်၊ နန္ဒဘုရင်လက်ထက်၌ ရခိုင်ဘုရင်နှင့် တောင်ငူဘုရင်တို့ ပူးပေါင်း၍ မီးရှို့

ဖျက်ဆီးခဲ့လေသည်။ ခရစ်နှစ် ၁၆၀၀-ပြည့်နှစ်တွင် ပဲခူးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည့် ခရစ်ယာန်သာသနာပြု ဗောဓိဝံက ဘုရင့်နောင်၏ ကမ္ဘောဇသောဒီနန်းတော်ကြီး မီးရှို့ဖျက်ဆီးခံရပုံကို ကြေကွဲဖွယ် မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့သည်။

မန္တလေးရတနာပုံမြို့

မေး ။ ။ ဆရာကြီးရှင်၊

ရန်ကုန်မြို့တည်ဆောက်သည့်အကြောင်းအရာကို မင်္ဂလာမောင်မယ်စာစောင်တွင် ဖတ်ရှု၍ သိရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံအထက်ပိုင်း မန္တလေးမြို့ကို မည်သူက၊ မည်သည့်ခုနှစ်တွင် တည်ဆောက်၍ မည်သည့်ခုနှစ်တွင် ပြီးစီးခဲ့ပါသနည်း။ သိလိုပါ၍ ဖြေကြားပေးပါရန်။

ဒေါ်ဝင်းဝင်းမြင့်၊ ကထိက၊

သမိုင်းဌာန၊ ဒဂုံတက္ကသိုလ်။

ဖြေ ။ ။ အထက်မြန်မာနိုင်ငံ၏ မြို့တော်အဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော မန္တလေးမြို့ကို ‘အုတ်ကျပ်ကျော်အေး မန္တလေး’ ဟူသော အမှတ်အသားအရ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၁-ခု (ခရစ်နှစ် ၁၈၅၉)တွင် မင်းတုန်းမင်းကြီးက စတင်တည်ခဲ့ကြောင်း သိရသည်။ မန္တလေးသည် ပါဠိဘာသာအမည် ‘မဏ္ဍလ’ မှ ဆင်းသက်လာပြီး ‘ပြန်ပြုသောယာသောနယ်မြေ’ ဟု အဓိပ္ပါယ်ရသည်။

မင်းတုန်းမင်းသည် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ဒုတိယစစ်ပွဲတွင် ရှုံးနိမ့်ခဲ့သည့် နောင်တော်ပုဂံမင်း၏ အမရပူရနန်းတော်၌ ဆက်လက်စံနေလိုသောစိတ် မရှိခြင်း၊ သာသနာနှစ် ၂၄၀၀-ပြည့်နှစ်နှင့် တိုက်ဆိုင်လျက် မြို့တည်၊ နန်းတည်မင်းအဖြစ် ခံယူလိုခြင်း၊ ၁၈၅၉-ခုနှစ်တွင် ဆာအာသာဖယ်ရာဦးဆောင်သော ဗြိတိသျှသံအဖွဲ့ အောင်ပင်လယ်ကန်အတွင်းသို့တိုင် ဖျောက်ရှိုလှာခဲ့မှုကြောင့် အန္တရာယ်မကင်း ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းတို့ကြောင့် မန္တလေးမြို့သစ်တည်ဆောက်ရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့

မန္တလေးနန်းတော်

သည်။ ထို့နောက် မြေနေရာရွေးချယ်ခဲ့သည်။ ထိုမြေနေရာကို မြတောင်မြို့စားဝန်ကြီး ဦးမှိုဦးဆောင်သော အဖွဲ့က အသေးစိတ်ကြည့်ရှုကာ မြေတိုင်းစာရေးဦးရွှေ၊ ဦးသောကြာ၊ ဦးဘိုး၊ ပန်းချီခေါင်းဦးကြာနှင့် အဖွဲ့က မြေပုံထုတ်ခဲ့ကြသည်။

မြို့သစ်တည်ဆောက်ရေးအဖွဲ့သည် ၁၈၅၆-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၃၀-ရက်နေ့တွင် 'မန္တလေးရွှေကြီး သတ်နယ်မြေ' မြေပုံကို မင်းတုန်းမင်းထံ ဆက်သွင်းခဲ့ကြသည်။ ယင်းနောက် အောက်တိုဘာနှင့် နိုဝင်ဘာလများအတွင်း မြို့တော်သစ်တည်ဆောက်ရေးအတွက် လေးကြိမ်တိုင် စည်းဝေးတိုင်ပင်ခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ၁၈၅၆-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၉-ရက်နေ့တွင် မြို့တော်သစ်တည်ရန် အမိန့်တော်ကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

၁၈၅၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁-ရက်နေ့တွင် မြို့တော်သစ်နေရာအား ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းကြကာ ချိတ်ချိတ်ဆိုကြသည်။ ၁၈၅၇-ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃-ရက်နေ့တွင် မြို့နန်းတော်၊ နန်းနှင့် ကျုံးတို့အား ဖောက်ဆိုက်ကြသည်။ မင်းတုန်းမင်းသည် နန်းမြို့နေရာအနောက်မြောက်ထောင့်တွင် ယာယီနန်းတော်ဆောက်

လုပ်ကာ မြို့သစ်တည်ဆောက်မှုကို အနီးကပ်ကြည့်ရှုကြီးကြပ်သည်။

၁၈၅၈-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၁၆-ရက်နေ့တွင် နန်းမြို့ကို 'လေးကျွန်းအောင်မြေ'၊ နန်းတော်ကို 'မြနန်းစံကျော်' ဟု အမည်ပေးခဲ့သည်။ နန်းမြို့နှင့် နန်းတော်များတည်ဆောက်အပြီး ၁၈၅၉-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၂၈-ရက်နေ့တွင် မန္တလေးမြို့တော်ကြီးကို ဆက်လက်တည်ဆောက်ရန် အမိန့်တော်ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြို့တော်ကြီးကို ၁၈၅၉-ခုနှစ်၊ မေလ ၂၃-ရက်နေ့တွင် စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ရာ ၁၈၆၂-ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် ပြီးစီးခဲ့သည်။ မြို့တော်အား 'ရတနာပုံ' ဟု အမည်ပေးအပ်ခဲ့သည်။ မန္တလေးရတနာပုံမြို့တော်သစ် တည်ဆောက်မှုသည် သုံးနှစ်နီးပါး ကြာခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

မန္တလေးနေပြည်တော်ကြီးတွင် ရပ်ကွက်ပေါင်း ၅၄-ခုရှိသည်။ အရှေ့ပြင် ၇-ရပ်ကွက်၊ တောင်ပြင် ၁၃-ရပ်ကွက်၊ အနောက်ပြင် ၂၉-ရပ်ကွက်နှင့် မြောက်ပြင် ၅-ရပ်ကွက် အသီးသီးရှိလေသည်။

သမိုင်းပါမောက္ခ ဦးမြင့်စော (ဦးမင်း)

အံ့ဖွယ်စုံလင် ကမ္ဘာတစ်ခွင် အောင်ဟံနိုးထက်

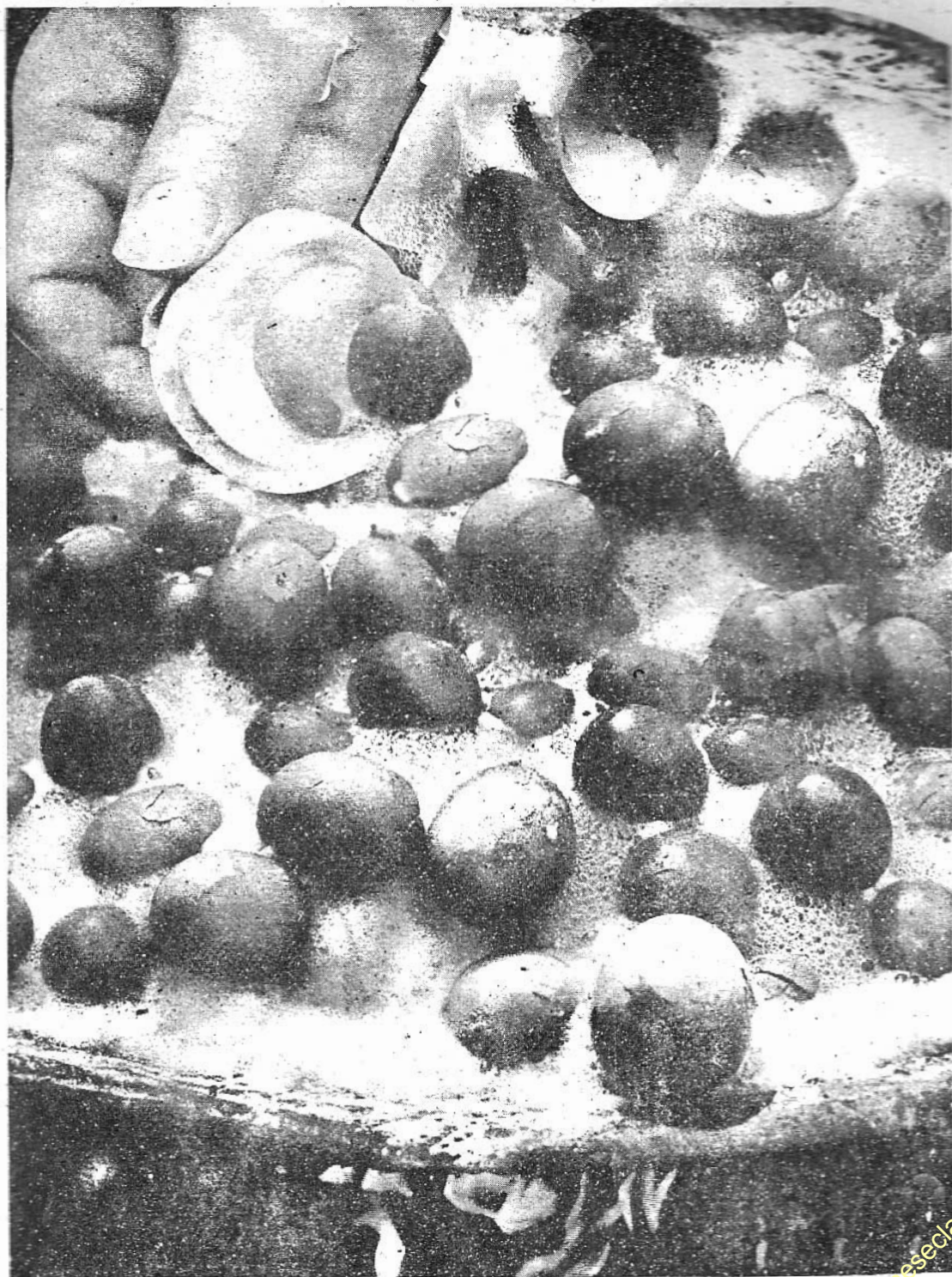
မလ္လာရှည်

နစ်နဲအက်ဖာနေဆင်ဆိုသူ အမျိုးသမီးကလေးသည် လျှာအလွန်ရှည်လှသည်။ သူမသည် ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း လျှာကိုထုတ်၍ အောက်မျက်ခမ်းသို့ ထိအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်။ သူမ၏လျှာသည် ၃-လက်မခန့် ကြီးမားသည်။

မော်စကိုမြို့၌ ဖွားမြင်၍ ယခုအခါ အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ်၌ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်သည်။ သူမ၏ ထူးခြားသော လျှာရှည်မှုကို ရုပ်မြင်သံကြားများ၌ ပြသရုံသာမက အံ့ပွဲများ၌လည်း ပြသရာ ဝင်ငွေကောင်းလျက်ရှိသည်။

* * *

ကျင်ငယ်ရည်ဖြင့် ပြုတ်ထားသော ကြက်ဥများ

ပရုံးနှစ်ဖက်ကို ရွှေသို့.ကွေးပြနေသော ဂျိုရှရာကာတာ

ညှပ်ရိုးပါသူ

ကျော်ကျီယာနိုင်ငံ၊ လိမ်တတ်မြို့မှ ဂျိုရှရာကာတာဆိုသူ လူငယ်ကလေးသည် အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ခန္ဓာကိုယ်ပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။ ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း သူသည် ပရုံးနှစ်ဖက်ကို ရွှေသို့.ကွေး၍ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ထိကပ်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်။ သူသည် မွေးစကပင် ညှပ်ရိုးပါမလာသဖြင့် ဤကဲ့သို့ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

* * *

ချောကလက်အချို့ပွဲ

အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ လန်ဒန်မြို့မှ ပေါလ်ဝိန်းဂရီဂိုရီဆိုသူ အမျိုးသားတစ်ဦးသည် ထူးခြားဆန်းပြား အချို့ပွဲပြင်ဆင်မှုပြိုင်ပွဲတွင် ဆုရရှိခဲ့သည်။ သူသည် ပုံတွင်မြင်ရသည့်အတိုင်း သူ၏ဦးခေါင်းပုံတူကို ချောကလက်များဖြင့် သွန်းလုပ်ကာ ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ပေါလ်က သူ၏ဦးခေါင်းပုံတူကိုသာမက အခြားသူများ၏ ဦးခေါင်းပုံတူများကိုလည်း ချောကလက်ဖြင့် သွန်းလုပ်ပြသနိုင်သည်ဟု ပြောဆိုခဲ့သည်။

အောင်ဟိန်းထက်

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (2013)

သိပ္ပံအရေး မေးလိုရာမေး

သန်းမင်းထွဋ်

မေး။ ။ ဆရာရင့်။

အယ်ဒိုင်းမားအမည်ရှိသော ရောဂါတစ်ခုအကြောင်းကို မကြာခဏကြားဖူးပါသည်။ သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် အဖြစ်များသည်ဟုလည်း သိရပါသည်။ လူငယ်များတွင် ရောဂါဖြစ်တတ်ပါသလား။ ယခုအခါ အယ်ဒိုင်းမားရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုအခြေအနေသည် တိုးပွားလာပါသလား။ လျော့ပါးသွားပါသလား။ ဤရောဂါအကြောင်းကို နားလည်သက်သာပေါက်အောင်ရှင်းလင်းဖြေကြားပေးစေလိုပါသည်။

မခိုင်ဇော်ဦး၊ မိတ္ထီလာမြို့။

ဖြေ။ ။ အချိန်ကား ၁၉၀၁-ခုနှစ်။ နေရာကား ဂျာမနီနိုင်ငံ၊ ဖရန်ဖွတ်မြို့ရှိ စိတ္တဇဂေဟာတစ်ခုတွင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာဝန်လေးတစ်ဦးသည် လူနာအမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ရောဂါရာဇဝင်နှင့်ပတ်သက်သော မေးခွန်းများကို မေးမြန်းနေလေသည်။ လူနာအမျိုးသမီးမှာ အသက် ၅၀-ခန့်ဖြစ်ပြီး ဆံပင်တို့မှာ ရှုပ်ပွလျက်၊ မျက်နှာသွင်ပြင်မှာ ပုံမှန်မဟုတ်ဘဲ စိတ်ညစ်ဟန် ရှိနေလေသည်။

အမျိုးသမီးခမျာ ဤဝေဒနာကြောင့် မိသားစုမှ စွန့်ပစ်ထားခြင်းကို ခံနေရရှာလေသည်။ သူ့ အသက် ၁၉-နှစ်အရွယ်မှာ ကားလ်ဒီတာအမည်ရှိ မီးရထားသံလမ်း အလုပ်သမားလေးနှင့် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့သည်။ သမီးလေးတစ်ယောက်ပင် မွေးဖွားခဲ့သေးသည်။

သူတို့မိသားစု၏ အိမ်ထောင်ကျစနစ်များမှာ ပျော်စရာအတိပင်။ သို့သော် အိမ်ထောင်သက် အနှစ် ၂၀-ကျော်လာသောအခါ အနိစ္စသဏ္ဌာန် ဩဂတ်စတီဒီတာသည် သတိမကောင်းတော့။

အသက် ၄၀-ကျော်၊ ၅၀-အရွယ်မှာ သူမေ့တတ်လာသည်။ နာမည်ခေါ်လျှင် ခေါ်သူ၏နာမည်ကို ပါးစပ်ဖျားမှာ မေ့နေတတ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ စကားပြောနေရင်း ကိုယ်ဘာပြောမှန်းမသိ ဖြစ်နေတတ်သည်။ နားနို့သောက်ရန်အတွက် ဖိစိုချောင်ထဲဝင်ရာမှ မေ့ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ရောက်ချင်ရောက်နေတတ်သည်။ ညရောက်လျှင်လည်း အိပ်မပျော်တော့။ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အော်ပစ်လိုက်ပြန်သည်။

ပထမတွင် သူ့ကို သာမန်သတိမေ့ခြင်းဟုသာ သူ့မိသားစုက ထင်မြင်ခဲ့ကြသည်။ နောက်ပိုင်းတွင်

အယ်ဒိုင်းမားအမည်သည်

အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်

ရေးသားထားသောကြောင့်

အထူးအဆန်းဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင် အဘိုးကြီး၊

အဘွားကြီးများ အသက်ကြီးပြီး

သူငယ်ပြန်သည်ဆိုသည်မှာ

အယ်ဒိုင်းမားရောဂါပင် ဖြစ်သည်။

သူ့အခြေအနေမှာ ပိုမို ဆိုးဝါးလာလေသည်။ ခေါင်း
ဖြီးသည်အလုပ်၊ အကျိုးကြယ်သီးတပ်သည်အလုပ်
တို့ကိုပင် ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်တော့။ အလွန်
လွယ်ကူသောကိစ္စလေးများသည်ပင် သူ့အတွက်
အခက်ခဲဆုံးကိစ္စများ ဖြစ်လာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် သူ့ခင်ပွန်းသည် သူ့ကို တာဝန်မယူ
နိုင်တော့ပြီ။ ဤသို့ဖြင့် ဩဂတ်စတီဒီတာ အမည်ရှိ
သော အမျိုးသမီးမှာ ဖရန်နွတ်မြို့ စိတ္တဇဂေဟာသို့
ရောက်ရှိလာခြင်း ဖြစ်လေသည်။ သူ့ကို မေးမြန်းနေ
သော ဆရာဝန်လေးမှာ ဒေါက်တာအယ်လွိုက်စ်အယ်
ဇိုင်းမားဟု အမည်ရလေသည်။

သူသည် စိတ်ရောဂါပညာကို အထူးပြုလေ့လာရန်
ဤဆေးရုံသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင်။ ဒေါက်တာ အယ်
ဇိုင်းမားသည် သူ့လူနာ ဒီတာကို မေးခွန်းများမေးလေ
သည်။ ဒေါက်တာမေးသောမေးခွန်းများကို ဒီတာက
မှန်ကန်အောင် မဖြေနိုင်ရှာ။ ယောက်ျားဖြစ်သူ၏
နာမည်ကိုမေးတော့ ကားလ်ဒီတာဟု ဖြေသည်။ သူမ
မှာ အိမ်ထောင်ရှိသူလားမေးသောအခါ သူမ အိမ်ထောင်
ရှိ၊ မရှိ ပြောရန် မေ့နေပြန်သည်။ ဘယ်ရောက်နေလဲ
မေးလျှင်လည်း ဆေးရုံရောက်မှန်းမသိ။ ဘယ်အချိန်
ရှိပြီလဲ မေးလျှင်လည်း မှန်အောင်မဖြေနိုင်။ ဆရာဝန်
အယ်ဇိုင်းမားခမျာ လူနာဒီတာတစ်ယောက်နှင့်ပင် ချာ
ချာလည်နေတော့သည်။ သို့သော် ဒေါက်တာအယ်ဇိုင်း
မားသည် စိတ်ရှည်လက်ရှည်ဖြင့် လူနာဖြေသမျှ မှတ်
တမ်းတင်ခဲ့သည်။ (ဤမှတ်တမ်းများကြောင့်ပင် နှောင်း
ခေတ် ဆေးပညာရှင်များက အယ်ဇိုင်းမားရောဂါအ
ကြောင်း ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိခဲ့ရလေသည်။)

ဒေါက်တာအယ်ဇိုင်းမားသည် ဒီတာ၏ ရောဂါ
အခြေအနေကို နှစ်နှင့်ချီပြီး စောင့်ကြည့်လေ့လာခဲ့
သည်။ ပထမတွင် ဒီတာသည် နာမည်၊ နေရာ၊
အချိန်တို့ကိုသာ မေ့နေသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အလွန်
လွယ်ကူသော ခေါင်းဖြီး၊ ကြယ်သီးတပ်အလုပ်များ

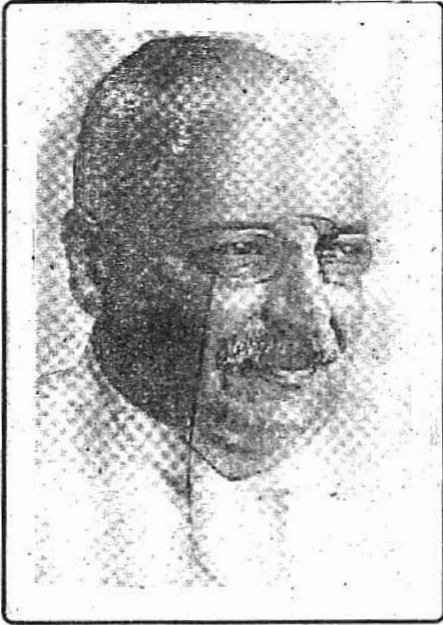
မလုပ်နိုင်တော့ချေ။ စကားလုံးများကို မေ့စပြုလာ
သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် စကားပြောဆိုရာ၌ အဆက်
အစပ် မရှိတော့ချေ။

ရေခဲအိုးကိုကိုင်လျှင် ပူသည်ဆိုသောအသိပင်
မရှိတော့သဖြင့် ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြစ်လာလေ
သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ဆီး၊ ဝမ်းတို့ကိုလည်း မထိန်း
နိုင်တော့။ အဆိုးဆုံးအချိန်တွင်မူ စကားပင်မပြောဘဲ
အိပ်ရာထဲ လဲနေတော့သည်။ လမ်းမလျှောက်တော့
သဖြင့် ခြေ၊ လက်၊ မျက်နှာတို့မှာ သေးသိမ်ပြီး အရေခွံ
များ ရှုံ့တွလာလေသည်။ အစာစားလျှင် မျှီရမည်ကိုပင်
မသိတော့ချေ။ နောက်ဆုံးတွင် ဒီတာ၏ကျောကုန်းတွင်
အိပ်ရာနာပေါက်လာပြီး ထိုအနာ ပိုးဝင်ငန်းဆိပ်တက်
ကာ ဒီတာ ကွယ်လွန်သွားလေသည်။

ဒေါက်တာအယ်ဇိုင်းမားသည် ဒီတာ၏အခြေအနေ
ကို နေ့စဉ်မှတ်တမ်းတင်သည်။ သူ့လုပ်သမျှ၊ ပြော
သမျှကို စာရေးမှတ်သားထားသည်။ ဤအတော
အတွင်း ဒေါက်တာအယ်ဇိုင်းမားသည် အခြားဆေးရုံ
တစ်ခုသို့ ပြောင်းရွှေ့ရပြန်သည်။ ဆေးရုံပြောင်းသွား
သော်လည်း အယ်ဇိုင်းမားသည် ဒီတာ၏အခြေအနေ

ကမ္ဘာ့ပထမဆုံး အယ်ဇိုင်းမားရောဂါ ဝေဖန်သည့်
ဩဂတ်စတီဒီတာ

အယ်ဒိုင်းမားရောဂါကို တွေ့ရှိသူ ဂျာမန်လူမျိုး
ဒေါက်တာအယ်လ်ဗိုက်ခ်အယ်ဒိုင်းမား

ကို နေ့စဉ် ဖုန်းဆက်မေးရင်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့လေ
သည်။

လာလေသည်။ အက်ဆီတိုင်းကိုလင်းမှာ အာရုံကြော
ဆဲလ်တစ်ခုနှင့်တစ်ခုကြား သတင်းပို့ပေးရသည့် ဓာတ်
ပစ္စည်းတစ်မျိုး ဖြစ်လေသည်။ ထိုပစ္စည်းမရှိတော့သော
အခါ အာရုံကြောများမှာ တစ်ကြောမှတစ်ကြောသော သတင်း
သည် ကျန်တစ်ကြောသို့ မရောက်နိုင်တော့ချေ။
ထို့ကြောင့် မှတ်ဉာဏ်၊ အသိဉာဏ် အလုပ်လုပ်ရာတို့
တွင် အမေ့မေ့ အလျော့လျော့ ဖြစ်လာရခြင်းဖြစ်လေ
သည်။

များသောအားဖြင့် အယ်ဒိုင်းမားရောဂါရှင် အများ
စုမှာ ဖြစ်ပွားရသည့် အကြောင်းရင်းခံများကို ယခုတိုင်
ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ ၁၀% မှ ၁၂% မှာမူ
မျိုးရိုးလိုက်တတ်ကြောင်း သိရသည်။ မျိုးရိုးအရ
ရောဂါဖြစ်သူများတွင် ရောဂါလက္ခဏာများကို အသက်
၆၅-နှစ်မတိုင်မီမှာ စတင်တွေ့မြင်ကြရသည်။ အချို့
ဆိုလျှင် အသက် ၄၀-ကျော်ရုံဖြင့်ပင် ရောဂါလက္ခဏာ
စပြုတတ်သည်။

သို့သော် ရောဂါသည်အများစုမှာ အသက် ၆၅-

အယ်ဒိုင်းမားရောဂါကို ခံစားရင်း ကြုံကြုံခံ နေ ထိုင်သွားခဲ့သူများအနက် အထင်ရှားဆုံးမှာ အမေရိကန် သမ္မတဟောင်း ရော်နယ်ရေဂင်ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရေဂင်သည် သမ္မတဖြစ်ခင်က ရုပ်ရှင်မင်းသားလည်း လုပ်ခဲ့သူဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၄-တွင် ရေဂင်သည် သူ့အနေဖြင့် အယ်ဒိုင်းမားရောဂါ ခံစားနေရပြီဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ သူသည် တိုင်းပြည်သို့ မိန့်ခွန်းတစ်ရပ် ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

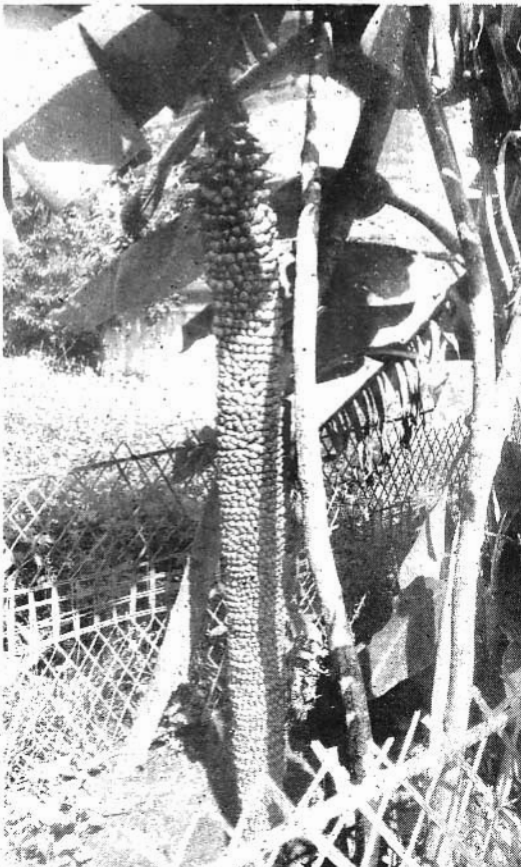
“အခုအချိန်မှာ ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ နေဝင်ရာလမ်းကို ဦးတည်တဲ့ ခရီးတစ်ခုကို စပါ

တော့မယ်။ အမေရိကကတော့ တောက်ပတဲ့ လင်းအရောင်ဦးလမ်းကို အမြဲတမ်းဦးတည်နေမှာ ကျွန်တော်သိနေပါတယ်” ဟူ၍ ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ကမ္ဘာကြီးသည် လူ့သက်တမ်း ရှည်လာသည်နှင့်အမျှ သက်ကြီးရွယ်အိုများ ပေါများလာပါသည်။ အကျိုးဆက်အနေဖြင့် သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် အဖြစ်များသော အယ်ဒိုင်းမားရောဂါရှင်များမှာလည်း နှစ်စဉ်တိုးတက်လျက်ရှိကြောင်း ပြန်လည်ဖြေကြားအပ်ပါသည်။

သန်းမင်းထွဋ်

အဖီးတစ်ရာကျော် ငှက်ပျောခိုင်

ထူးခြားသော ငှက်ပျောခိုင်ကို တွေ့ရစဉ်။

ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီးအနောက်ပိုင်း၊ ပြည်ခရိုင်၊ ပေါင်းတည်မြို့နယ်၊ မကျည်းပင်အုပ်စု၊ ကုက္ကိုကုန်းရွာဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းအတွင်းတွင် ကျောက်စိမ်းငှက်ပျောပင်မှ အဖီးတစ်ရာကျော်ရှိ ငှက်ပျောခိုင်တစ်ခိုင် ထွက်နေသည်ကို ထူးခြားစွာ တွေ့ရသည်။

ငှက်ပျောဖီးများသည် တစ်ဖီးနှင့်တစ်ဖီး ခပ်စိပ်စိပ် ထပ်လျက်ရှိပြီး အသီးခိုင်အရှည်မှာ ၆-ပေခွဲခန့် ရှိသည်။ အခိုင်ထိပ်ဖျားရှိ အဖူးမှ ငှက်ပျောဖီးများ ဆက်ထွက်ဆဲဖြစ်၍ မြေကြီးနှင့်မလွတ်သောကြောင့် ငှက်ပျောခိုင်အောက်တည်တည်၌ တွင်းတူး၍ နေရာလုပ်ပေးထားရသည်။ အပင်နှင့်မမျှအောင် ရှည်လျားလေးလံသော ငှက်ပျောခိုင်၏အလေးချိန်ကို ထိန်းမတ်ထားနိုင်ရန် သစ်သားခွထောက်အကူများဖြင့် အခိုင်အမာ ထောက်ထားရသည်။

တစ်သက်တွင် တစ်ခါတွေ့ရခဲသော ထူးခြားသည့် ငှက်ပျောခိုင်ဖြစ်၍ အပင်ပတ်လည်တွင် ရာမေတ်ကာပြီး အမြဲရုစိုက်ပြုပြင်ပေးရန် ဆရာတော်ဦးဩဘာသက ကပ္ပိယကြီးကို မှာကြားထားကြောင်း သိရသည်။

ညွန့်ဝင်း(နတ်ဘလင်း)

Simple Essays

လွယ်ရှင်းစွာရေးသား တစ်စာတည်းများ

အုန်းဝမ်(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Useful Ways of Spending Weekends

People have to work for their living throughout the weekdays. As time passes, they get tired and often fall ill. So, they need to take a rest for some period of time to refresh themselves and regain the energy. Similarly, students have been working hard at their lessons the whole weekdays.

People usually spend weekends in different ways. As a students, I always look forward to weekends. I can do what I like and go where I want to on weekends. I usually spend my weekends in the following ways. I sometimes take a walk in the morning. I often get up late in the morning as we do not need to go to school or tuitions. Sometimes, I help my mother in the kitchen. On weekends, she always cooks a special dish like coconut rice and chicken curry or butter rice and mutton curry and so on. Sometimes, I pay a visit to the Yangon Zoological Garden or the National Museum or the Drugs Elimination Museum or the Bogyoke Aung San Museum with my friends in order to gain general knowledge. On weekends, I usually watch videos and enjoy staying at home with my family. In the evening of weekends, I always help my father in the garden which is behind my house by watering plants. By doing so, I can refresh myself and do physical exercises. On Sunday mornings, I go swimming with my friends at the National Swimming Pool. I never waste my precious time of weekends although they are holidays. In the afternoons, I always read short stories, articles and magazines written in English in order to improve my proficiency of English. In the evenings, I sometimes play badminton with my sisters.

In conclusion, we should take a rest or do something for pleasure in order to refresh for weekdays. We should spend the weekends usefully although they are holidays. In this way, we can be fresh and active throughout the weekdays.

ခဏခဏ၊ တစ်နဂါးနေ့များ ကုန်ဆုံးစေရန် အသုံးဝင်သောနည်းလမ်းများ

လူများသည် အသက်ရှင်နေထိုင်မှုအတွက် တနင်္လာမှ သောကြာနေ့အထိ အလုပ်လုပ်ကြရပါသည်။ အချိန်ကုန်လာသကဲ့သို့ သူတို့သည် ပင်ပန်းလာပြီး မကြာခဏ ဖျားနာလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်

သူတို့ကိုယ်သူတို့ ပြန်လည်လန်းဆန်းလာစေရန်နှင့် အားအင်များ ပြန်လည်ရရှိလာစေရန် အချိန်အတော်ကြာ အနားယူရန် လိုအပ်ပါသည်။ ထိုနည်းတူ ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများသည် တနင်္လာမှသောကြာ တစ်ပတ်လုံး ကျောင်းသင်ခန်းစာများကို ကြိုးစားကျက်မှတ်ကြရပါသည်။

လူတို့သည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အားလပ်ရက်များကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကုန်ဆုံးစေလေ့ရှိကြပါသည်။ ကျောင်းသားတစ်ယောက်အနေနှင့် ကျွန်တော်သည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များကို မျှော်လင့်ပါသည်။ ယင်းနေ့များတွင် ကျွန်တော် လုပ်ချင်တာလုပ်နိုင်ပြီး သွားချင်သည့်နေရာကို သွားနိုင်ပါသည်။ ကျွန်တော်သည် စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များကို အောက်ဖော်ပြပါနည်းလမ်းများဖြင့် ကုန်ဆုံးလေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံ နံနက်ခင်းတွင် လမ်းလျှောက်လေ့ရှိပါသည်။ ကျောင်း သို့မဟုတ် ကျူရှင်သွားစရာမလိုသောကြောင့် နံနက်ခင်းတွင် မကြာခဏ အိပ်ရာထနောက်ကျတတ်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မီးဖိုထဲတွင် မိခင်ကို ကူညီပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် မိခင်သည် အုန်းထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်း (သို့မဟုတ်) ထောပတ်ထမင်းနှင့် ဆိတ်သားဟင်း စသည်တို့ကဲ့သို့သော အထူးဟင်းလျာများ ချက်ပြုတ်လေ့ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဗဟုသုတရရှိရန် သူငယ်ချင်းများနှင့်အတူ ရန်ကုန်တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ် (သို့မဟုတ်) အမျိုးသားပြတိုက် (သို့မဟုတ်) မူးယစ်ဆေးဝါး ပဗျောက်ရေးအထိမ်းအမှတ်ပြတိုက် (သို့မဟုတ်) ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းပြတိုက်သို့ သွားရောက်လေ့ရှိပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များတွင် ကျွန်တော်သည် ဗီဒီယိုကြည့်လေ့ရှိပြီး မိသားစုနှင့် အိမ်တွင်နေရသည်ကို နှစ်သက်ပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များ၏ ညနေခင်းတွင် အိမ်နောက်ဘက်ရှိ ဥယျာဉ်ငယ်ထဲ၌ အပင်များကို ရေလောင်းခြင်းဖြင့် အဖေကို ကူညီလေ့ရှိပါသည်။ ထိုသို့ ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်ကိုယ်ကျွန်တော် လန်းဆန်းလာနိုင်ပြီး ကာယလေ့ကျင့်ခန်း လုပ်နိုင်ပါသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တိုင်းတွင် အမျိုးသားရေကူးကန်၌ သူငယ်ချင်းများနှင့် ရေသွားကူးလေ့ရှိပါသည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များသည် အားလပ်ရက်များဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့၏ အဖိုးတန်အချိန်များကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မဖြုန်းတီးပါ။ နေ့လယ်ခင်းများတွင် ကျွန်တော်၏ အင်္ဂလိပ်စာပိုင်နိုင်ကျွမ်းကျင်မှု တိုးတက်စေရန် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ရေးသားထားသော ပုံပြင်တိုများ၊ ဆောင်းပါးများနှင့် မဂ္ဂဇင်းများကို ကျွန်တော် ဖတ်လေ့ရှိပါသည်။ ညနေခင်းများတွင် ကျွန်တော်သည် အစ်မများနှင့် တစ်ခါတစ်ရံ ကြက်တောင်ရိုက်ကစားလေ့ရှိပါသည်။

နိဂုံးချုပ်ဆိုရသော် တနင်္လာမှ သောကြာနေ့အထိ လန်းဆန်းနေစေရန်အတွက် ကျွန်တော်တို့သည် အနားယူသင့်သည်။ သို့မဟုတ် ပျော်ရွှင်မှုအတွက် တစ်ခုခုကို ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ စနေ၊ တနင်္ဂနွေနေ့များသည် အားလပ်ရက်များဖြစ်သော်လည်း ယင်းတို့ကို ကျွန်တော်တို့က အသုံးဝင်အောင် ကုန်ဆုံးစေသင့်သည်။ ထိုနည်းအတိုင်း ပြုလုပ်ခြင်းကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် တနင်္လာနေ့မှ သောကြာနေ့တစ်လျှောက်လုံး လန်းလန်းဆန်းဆန်း တက်တက်ကြွကြွ နေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Glossary (ခက်ဆစ်အဖြေ)			
useful	(adj) - အသုံးဝင်သော	tuition	(n) - ကျူရှင်
way	(n) - နည်းလမ်း	mutton	(n) - ဆိတ်သား
refresh	(v) - လန်းဆန်းသည်။	water	(v) - ရေလောင်းသည်။
regain	(v) - ပြန်ရသည်။	physical	(adj) - ကိုယ်ကာယနှင့်ဆိုင်သော
similarly	(adv) - ထိုနည်းတူ၊ အလားတူ	precious	(adj) - အဖိုးတန်သော
		proficiency	(n) - ကျွမ်းကျင်ပိုင်နိုင်မှု

Simple Letters

လွယ်ကူပြီးရေးသားပေးစာများ

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

You are Thin Thin Han and you live at No.30, Khatta street, Sanchaung Township, Yangon. Write a letter to your friend, Tin Tin Moe who lives in Pathein, telling her about your trip to the Plastic Bag Factory at Hmawbi Last Sunday.

No.30, Khatta street,
Sanchaung Township,
Yangon.

Date :

Dear Tin Tin Moe,

I haven't heard from you for a long time. How are you and your family? We all are fine and wish you all the same. I would like to tell you about our trip to the Plastic Bag Factory at Hmawbi last Sunday.

Our Headmaster led us to pay a visit to the Plastic Bag Factory at Hmawbi last Sunday. He intended us to get the general knowledge related to plastic bag. We left at about 10 am and arrived there at about 11 am. The Factory Manager warmly welcomed us and provided us lunch at the meeting room. After lunch, he explained us the history of the factory, process of the plastic bag and so on. Then, we went round the factory to study the process of the plastic bag from the beginning. We all were interested in all the processes in the factory. The supervisors from the respective units explained patiently what we wanted to know. At about 3 pm, we started to return to Yangon. We got a lot of experience and knowledge by paying a visit to the Plastic Bag Factory.

Well, friend, let me stop my letter here as it is quite long. Moreover, I have to do my homework. If you have time, please reply to me. I am looking forward to hearing from you.

Your loving friend,
Thin Thin Han

သင်သည် သင်းသင်းဟန်ဖြစ်ပြီး သင့်လိပ်စာမှာ အမှတ်-၃၀၊ ခတ္တလမ်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့ဖြစ်
ပါတယ်။ ပုသိမ်မြို့တွင် နေထိုင်သော သင့်သူငယ်ချင်း တင်တင်မိုးထံသို့ လွန်ခဲ့သော တနင်္ဂနွေနေ့က မှော်ဘီ
မြို့ရှိ ပလပ်စတစ်စက်ရုံသို့ ခရီးသွားခဲ့သည့်အကြောင်း ပြောပြသည့် စာတစ်စောင်ရေးသားပါ။

အမှတ်-၃၀၊ ခတ္တလမ်း၊

စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊

ရန်ကုန်မြို့။

နေ့စွဲ ။ -----

ခင်မင်ရပါသောတင်တင်မိုး၊

မင်းဆီက အကျိုးအကြောင်း မကြားရတာ အတော်ကြာပြီ။ မင်းနဲ့ မင်းမိသားစု နေကောင်း
ကြရဲ့လား။ တို့တွေအားလုံး နေကောင်းကြပြီး မင်းတို့အားလုံးလည်း ထပ်တူထပ်မျှ နေကောင်းပါစေလို့
ဆုတောင်းပါတယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့က မှော်ဘီမှာရှိတဲ့ ပလပ်စတစ်စက်ရုံကို ခရီးသွားခဲ့တဲ့အကြောင်း
ပြောပြချင်လို့ပါ။

လွန်ခဲ့တဲ့ တနင်္ဂနွေနေ့က မှော်ဘီမြို့က ပလပ်စတစ်စက်ရုံကိုသွားဖို့ တို့တွေရဲ့ ကျောင်းအုပ်
ဆရာကြီးက ဦးဆောင်ခဲ့တယ်။ သူက တို့တွေကို ပလပ်စတစ်အိတ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အထွေထွေဗဟုသုတရရှိ
စေဖို့ ရည်ရွယ်တယ်။ တို့တွေ နံနက် ၁၀-နာရီလောက်မှာ ထွက်ခဲ့ကြပြီး အဲဒီကို နံနက် ၁၁-နာရီလောက်
မှာ ရောက်ကြတယ်။ စက်ရုံမန်နေဂျာက တို့တွေကို လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ကြိုဆိုပြီး အစည်းအဝေးခန်းမကြီးထဲမှာ
နေ့လယ်စာ တို့တွေကို ကျွေးတယ်။ နေ့လယ်စာစားပြီး သူက စက်ရုံသမိုင်းကြောင်း၊ ပလပ်စတစ်အိတ်လုပ်ပုံ
လုပ်နည်း လုပ်ငန်းစဉ်အကြောင်းတွေကို ရှင်းပြတယ်။ အဲဒီနောက် ပလပ်စတစ်အိတ် စတင်ပြုလုပ်ပုံအဆင့်ဆင့်
ကို လေ့လာဖို့အတွက် စက်ရုံထဲကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုခဲ့ကြတယ်။ တို့တွေအားလုံး စက်ရုံထဲက လုပ်ငန်းစဉ်
အဆင့်ဆင့်ကို စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြတယ်။ သက်ဆိုင်ရာဌာနစိတ်က ကြီးကြပ်ရေးမှူးတွေက တို့တွေသိလိုသမျှကို
စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြခဲ့တယ်။ ညနေ ၃-နာရီလောက်မှာ ရန်ကုန်ကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။ ပလပ်စတစ်
စက်ရုံကို သွားရောက်လည်ပတ်တာကြောင့် အတွေ့အကြုံနဲ့ ဗဟုသုတတွေ အများကြီး တို့ရရှိခဲ့တယ်။

ကောင်းပြီ သူငယ်ချင်း၊ စာက အတော်အသင့်ရှည်နေပြီမို့ ဒီမှာပဲ ရပ်ခွင့်ပြုပါ။ ဒါ့အပြင်
တို့ အိမ်စာလုပ်ချင်းမယ်။ မင်း အချိန်ရရင် တို့ဆီကို စာပြန်ပါ။ မင်းဆီက အကျိုးအကြောင်းတွေကို တို့
မျှော်လင့်နေမယ်။

မင်းရဲ့ချစ်သူငယ်ချင်း၊

သင်းသင်းဟန်

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

အင်္ဂလိပ်စကားပြော

Conversational English

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

အိမ်အကြောင်းပြောကြားခြင်း (Talking about a house)

Kay Thi : This is our house. It's a single-storey wooden house.

ကေသီ - ဒါ တို့တွေရဲ့အိမ်ပေါ့။ တစ်ထပ်သစ်သား အိမ် ဖြစ်ပါတယ်။

Annie : It looks nice. Do most of the people in your town live in houses like this?

အယ်နီ - အိမ်လေးက ကြည့်လို့ကောင်းတယ်နော်၊ မင်းတို့မြို့က လူအများစုက ဒီလိုမျိုး အိမ်နဲ့ နေကြသလား။

Kay Thi : Yes, they do.

ကေသီ - ဟုတ်ကဲ့၊ သူတို့နေကြပါတယ်။

Annie : And do you have a garden?

အယ်နီ - နောက်ပြီး ပန်းခြံရော ရှိသလား။

Kay Thi : Yes, there's a small garden at the back of the house.

ကေသီ - ဟုတ်ကဲ့၊ အိမ်ရဲ့နောက်ဘက်မှာ ပန်းခြံ ငယ်လေးရှိပါတယ်။

အိမ်အနီးပတ်ဝန်းကျင်အကြောင်း မေးမြန်းခြင်း (Asking about neighbourhood)

Jenny : Do you like living in Kyauk Myaung?

ဂျွန်နီ - ကျောက်မြောင်းမှာနေရတာ ကြိုက်သလား။

Maria : Yes, it is a good place to live. It's close to the bus route and there are plenty of shops near by.

မာရီယာ - ဟုတ်ကဲ့၊ နေလို့ကောင်းတဲ့ နေရာတစ်ခုပါပဲ။ ဘတ်စ်ကားလမ်းကြောင်းနဲ့လည်း နီးပြီး အနီးအနားမှာ ဆိုင်တွေ အများကြီးရှိတယ်။

Jenny : And is there anywhere for the children to play?

ဂျွန်နီ - ပြီးတော့ ကလေးတွေ ကစားဖို့နေရာ ရော ရှိသလား။

Maria : Yes, there's a park just down the street, and the swimming pool is only five minutes away.

မာရီယာ - ဟုတ်ကဲ့၊ လမ်းအတိုင်း သွားလိုက်ရင် ပန်းခြံတစ်ခုရှိပြီး ရေကူးကန်ကလည်း ငါးမိနစ်ပဲ ဝေးပါတယ်။

အိမ်အနီးပတ်ဝန်းကျင်

(The neighbourhood)

1. A What sort of house do you live in?

- မင်း ဘယ်လိုအိမ်အမျိုးအစားနဲ့ နေတာလဲ (သို့မဟုတ်) မင်း ဘယ်လိုအိမ်နဲ့ နေတာလဲ။

B. A single-storey wooden house. (OR)

- တစ်ထပ်သစ်သားအိမ် (သို့မဟုတ်)

A two-storey concrete house. (OR)

- နှစ်ထပ်တိုက်အိမ် (သို့မဟုတ်)

A terrace house. (OR)

- တိုက်တန်း (သို့မဟုတ်)

I live in a ten-storey block of apartments/flats.

- ကျွန်တော်က ၁၀-ထပ်တိုက်ခန်းအိမ်ရာမှာ နေပါတယ်။

2. A. Do you have	a garden	in front of	your	house?
Is there		around		apartment building?
Are there any	grounds			
	trees			

- မင်းအိမ်/အိမ်ရာ အရှေ့မှာ/အနားမှာ ပန်းခြံရှိသလား။

- မင်းအိမ်/အိမ်ရာ အရှေ့မှာ/အနားမှာ ကစားကွင်းများ/သစ်ပင်များ ရှိသလား။

B. Yes, we do./No, we don't.

Yes, there is./ No, there isn't.

- ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်။ /မရှိပါ။

Yes, there are./ No, there aren't.

- ဟုတ်ကဲ့၊ ရှိပါတယ်။ /မရှိပါ။

3. A. Do you live close to a bus route?

- ဘတ်စ်ကားလမ်းကြောင်းနဲ့နီးတဲ့နေရာမှာ နေတာလား။

B. Yes, our place is close to the bus route.
(OR)

- ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော်တို့နေရာက ဘတ်စ်ကားလမ်းကြောင်းနဲ့ နီးပါတယ်။ (သို့မဟုတ်)

No, not very close.

- မဟုတ်ပါ၊ အရမ်းမနီးပါ။

4. A. Are there any shops near by?

- အနီးအနားမှာ ဘာဆိုင်တွေ ရှိသလဲ။

B. Yes, there are quite a lot. (OR)

- ဟုတ်ကဲ့၊ ဆိုင်အတော်များများ ရှိပါတယ်။ (သို့မဟုတ်)

Yes, there are some about ten minutes away. (OR)

- ဟုတ်ကဲ့၊ ၁၀-မိနစ်လောက်အကွာမှာ ဆိုင်တွေ ရှိပါတယ်။ (သို့မဟုတ်)

No, there aren't any shops near by.

- မရှိပါ၊ အနီးအနားမှာ ဘာဆိုင်မှ မရှိပါ။

5. A. How far is your house from the airport/
the bus station/town?

- ခင်ဗျားအိမ်က လေဆိပ်/ဘတ်စ်ကားစိတ်/မြို့နဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ။

B. About half an hour away/ ten minutes
away. (OR)

- နာရီဝက်လောက်/၁၀-မိနစ်လောက် ဝေးပါတယ်။ (သို့မဟုတ်)

It's in the middle of town.

- မြို့လယ်ခေါင်မှာ ရှိပါတယ်။

ကူးကူးကူး || BREAKTHROUGH

by J.C.Richards M.N.Long

အုန်းဝမ် (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ထူးခြားသော

မျက်ခုံးပိုင်ရှင်

ဒေါက်တာခင်ရီဝင်း

တစ်ခါက တရုတ်ပြည်တွင် အလွန်တရာချောမောလှပသော မိန်းမပျိုကလေးတစ်ဦး ရှိသည်။ ထိုမိန်းမပျိုကလေးသည် မိုးမခပင်ကလေးကဲ့သို့ ကျက်သရေရှိသည်။ သူ၏အသားအရေမှာ နီနစ်ရောင်ရှိ၍ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုကလေးကဲ့သို့ ချောမွတ်ပြေပြစ်သည်။ သို့သော် သူ့အလှကိုမျက်နေသော အရာတစ်ခုရှိသည်။ ထိုအရာမှာ သူ၏ လက်ဝဲတက်မျက်ခုံးမွေးဖြစ်သည်။ ယင်းသည် အမာရွတ်တစ်ခုကြောင့် တစ်ဆက်တည်းမနေ၊ အနည်းငယ်ပြတ်တောက်နေသည်။ သူသည် ငယ်စဉ်ကလေးဘဝက မတော်တဆ ထိခိုက်မိကာ ထိုဒဏ်ရာကို ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သော် ချောမောလှပပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝသော လူငယ်တစ်ဦးသည် ထိုမိန်းကလေး၏ အိမ်အနီးသို့ ရောက်လာသည်။ သူသည် မိန်းကလေး၏အိမ်အနီးရှိ သစ်ပင်အပေါ်သို့ တက်ကာ ငှက်သိုက်များကိုလိုက်လံရှာဖွေသည်။ ထိုစဉ် မိန်းကလေးနေထိုင်ရာ အိမ်၏ ခြံဝင်းတံတိုင်းပေါ်သို့ တက်ရင်း ခြံအတွင်းသို့ အမှတ်မထင် ကြည့်လိုက်မိ၏။ ထိုအချိန်တွင် မိန်းကလေးသည် ခြံတွင်း၌ ထိုင်၍ အပ်ချုပ်နေသည်။ မိန်းကလေး၏အလှမှာ ပေါ်လွင်လွန်းလှသည့်အတွက် လူလင်ပျိုသည် မိန်းကလေးကို အလွန်နှစ်သက်သွားမိသည်။ သူသည် မိန်းကလေးကို အတန်ကြာစိုက်

မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွား၍ ဧည့်သည်များ အိမ်သို့ပြန်သွားကြသည်။ ထိုအခါ သတို့သားသည် သတို့သမီး၏ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်ထားသော ဇာပဝါပါးကို ဖယ်လိုက်ရာ ...

ကြည့်နေမိရင်းက အလွန်ချစ်ခင်သွားမိတော့သည်။ ထိုနေ့ည အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သော် သူ၏မိဘများအား အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသည်။ မိန်းကလေးကို သွားရောက်တောင်းရမ်းပေးရန် ပူဆာသည်။ သူ၏မိဘများသည် ပထမတွင် မယုံကြည်ကြပေ။ သို့သော် သူက အကြိမ်ကြိမ်ပင် အသနားခံသည့်အတွက် နောက်ဆုံးတွင် မိန်းမပျိုကလေးကို သွားရောက်တောင်းရမ်းပေးရန် သဘောတူလိုက်ကြသည်။

သူ၏မိဘများသည် အောင်သွယ်ကောင်းတစ်ယောက်ကိုရှာ၍ ထိုကိစ္စကို စီမံကြသည်။ မကြာမီပင် သူတို့သည် အိမ်နီးချင်းများအား အသိသက်သေအဖြစ် ခေါ်ဆောင်ကာ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများနှင့်အတူ မိန်းမပျိုလေးကို သွားရောက်တောင်းရမ်းကြသည်။ မိန်းမပျိုလေး၏ မိဘများကလည်း သဘောတူလက်ခံကြသည်။

အောင်သွယ်က လုလင်ပျိုအား “မိန်းကလေးဟာ ချမ်းသာပြီး သိပ်ကိုလှတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး မင်းဘယ်လောက်သိထားသလဲ။ ဒီအချက်ကို သေချာသိပြီးမှ မင်္ဂလာကိစ္စကို စီမံသင့်တယ်။ မလောသင့်ဘူး” ဟု ပြောသည်။

လုလင်က “အို-ကျွန်တော် သူ့ကိုတွေ့ဖူးပါတယ်။ သူ့ဘယ်လောက်လှတယ်ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် သိပါတယ်” ဟုပြောကာ စကားဖြတ်လိုက်သည်။ မိန်းမပျို၏မျက်ခုံးမွှေးမှာ ချိုယွင်းချက်ရှိနေကြောင်း အောင်သွယ်တော်က ဆက်ပြောမည့်စကားကို သူသည် လုံးဝ နားမထောင်ပေ။

ရက်များ တဖြည်းဖြည်း ကုန်ဆုံးလာခဲ့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲနေ့သို့ ရောက်လာသည်။ သတို့သမီး၏မိဘများပိုင်ဆိုင်သော ခြံဝင်းအတွင်းတွင် ရပ်နီးရပ်ဝေးမှ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟများ လက်ဖွဲ့သော ပစ္စည်းများဖြင့် ပြည့်နေသည်။ သို့သော် မိန်းမပျိုလေးမှာ မပျော်ရွှင်နိုင်ရှာပေ။ သူ့ခင်ပွန်းသည် သူ့မျက်ခုံးမှ အနာရွတ်ကိုမြင်ဟန်မတူ။ ယင်းကိုမြင်လျှင် စိတ်ပျက်ကာ သူ့အား ခပ်သွားမည်ကို စိုးရိမ်နေရှာသည်။

သူ၏မိခင်က “ဘာမှ စိတ်ပူမနေပါနဲ့ သမီးရယ်၊ အောင်သွယ်တော်က သမီးရဲ့မျက်ခုံးအကြောင်းကို အကျိုးအကြောင်း ပြောထားပြီးသား ဖြစ်မှာပါ။ သူကျေနပ်လို့သာ အခုလို လက်ထပ်တာဖြစ်မှာပါ” ဟု နှစ်သိမ့်ရှာသည်။

သို့သော် မိန်းမပျိုလေးမှာ မပျော်ရွှင်နိုင်ရှာပေ။ ထိုခေတ်က သူတို့ရိုးရာဓလေ့ထုံးစံအရ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲတွင် မျက်နှာကို လူမမြင်အောင် အပေါ့ပါးဖြင့် ဖုံးအုပ်ထားကြရသည်။ သို့ဖြစ်၍ အပေါ့ပါးကို ဖယ်လိုက်ချိန်တွင် အမာရွတ်ကို လုလင်ပျို မြင်တွေ့သွားမည်ကို မိန်းမပျိုသည် စိုးရိမ်နေရှာသည်။ လုလင်ပျို

ကမူ ဘာမှမသိရှာ။ ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာဖြင့်သာ ဧည့်သည်များကို နှုတ်ဆက်စကား ပြောနေသည်။

မကြာမီ မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြီးဆုံးသွား၍ ဧည့်သည်များ အိမ်သို့ ပြန်သွားကြသည်။ ထိုအခါ သတို့သားသည် သတို့သမီး၏ မျက်နှာကို ဖုံးအုပ်ထားသော အပေါ့ပါးကို ဖယ်လိုက်သည်။ သတို့သမီး၏ မျက်ခုံးမွှေးတစ်ဖက်မှာ တစ်နေရာတွင် ပြတ်တောက်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ သူသည် အလွန်အံ့သြသွားသည်။

သတို့သမီးသည် သူ့ခင်ပွန်း အံ့သြနေသည်ကို ကြည့်ကာ “အံ့သြနေသလား မောင်ရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ မျက်ခုံးမွှေးအကြောင်းကို အောင်သွယ်တော်က ဘာမှ ပြောမပြဘူးလား။ ကျွန်မငယ်စဉ်ကလေးဘဝက ဒဏ်ရာရခဲ့လို့ ခုလိုဖြစ်ရတာပါ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်မဟာ ကျွန်မရဲ့မိဘတွေနဲ့အတူ တခြားမြို့တစ်မြို့ကို လိုက်သွားပါတယ်။ အဲဒီက ခြံထဲမှာ ကစားနေတုန်း ခြံထဲမှာရှိတဲ့ သူငယ်လေးတစ်ယောက်က ခဲတစ်လုံးနဲ့ ပေါက်လိုက်ပါတယ်။ သူကတော့ ကျွန်မကို တမင်ပေါက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ မတော်တဆ ထိမိတာပါ။ အဲဒီခဲတစ်လုံးဟာ ကျွန်မရဲ့မျက်ခုံးကို လာမှန်တယ်။ အဲဒီဒဏ်ရာကြောင့် အနာကျက်သွားတဲ့အခါမှာ အဲဒီနေရာမှာ မျက်ခုံးမွှေး ပြန်မပေါက်တော့ဘူး။ ခုလိုပဲ အရုပ်ဆိုးသွားရပါတော့တယ်။ ဒီအတွက် ကျွန်မ အထူးတောင်းပန်ပါတယ်။ ခွင့်လွှတ်ပါ” ဟု ပြောပြသည်။

လုလင်ပျိုက “နေပါဦးနှုမရယ်၊ အဲဒီ ခဲနဲ့ပေါက်တဲ့ သူငယ်လေးရဲ့ နာမည်ကို မသိဘူးလား” ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းမပျိုက “မသိပါဘူး၊ သူလည်း ကျွန်မလိုပဲ ခဏလာတဲ့ ဧည့်သည်ပါ” ဟု ပြန်ဖြေသည်။

လုလင်ပျိုက “ငယ်ငယ်က ကစားခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ ပန်းခြံဟာ ပိကင်းမြို့က လီမီသားစုရဲ့ပန်းခြံ မဟုတ်လား” ဟု မေးလိုက်သည်။

အသက်ကယ်သော ပိုလ်မှူးချုပ် (၂၉)

(အခန်းဆက် အတ္ထုပ္ပတ္တိရှည်)

မင်းယုဝေ

(ယခင်လမ္မအဆက်)

ငရဲခံနေရသလို

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်က “ပေါင်းတည်သွားတုန်းက အခြားလူနာတစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ရပြီး သံဝေဂရမိပါတယ်။ ဒီလူနာက အသက် ၅၀-ကျော်လောက်ရှိပြီး အရေပြားအောက် ပိုးဝင်ဖျက်ဆီးတဲ့ရောဂါကြောင့် ဘယ်ပေါင်တစ်ခုလုံး နူးခေါင်းအပါအဝင် အရေပြားတွေ ပျက်စီးကွာကျနေတာကြောင့် အသားနီရဲနေတဲ့ အသားနုများကို မြင်တွေ့နေရပါတယ်။ သူ့ကိုလည်း အရေပြားအစားထိုးခွဲစိတ်မှုအဆင့်ဆင့်ပြုလုပ်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကိုရန်ကုန်ပြည်သူ့ဆေးရုံကြီး Plastic Surgery ဌာနကို

မိန်းမပျိုလေးသည် တအံ့တဩဖြင့် “ဟုတ်တာပေါ့ မောင်ရယ်၊ မောင် ဘယ်လိုလုပ် သိသလဲ” ဟု ပြောလိုက်သည်။

လုလင်ပျိုက “သိဆို အဲဒီသူငယ်ဟာ တခြားသူမဟုတ်ဘူး။ မောင်ပဲ။ မောင်ပစ်လိုက်တဲ့ခဲလုံးကြောင့် လီမိသားစုရဲ့ ခြံထဲမှာ ကစားနေတဲ့ ကလေးမလေး တစ်ယောက်ရဲ့နဖူးကို ထိသွားတယ်လို့ မိဘတွေက ပြောကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူမှန်းတော့ မသိဘူး။ အခုတော့ နဖူးစာရွာလည်ဆိုတာလို မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့ဆုံကြရပြီ။ ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ နှမရဲ့ ပျက်စီးသွားတဲ့ မျက်ခုံးအတွက်ကိုလည်း ထိုက်တန်တဲ့ လျော်ကြေးပေးပါမယ်” ဟု ပြောလိုက်သည်။ ထို့နောက်

ခရီးက မဝေးလှပေမယ့်

ညအမှောင်ထဲမှာ

ကားမောင်းရတာဆိုတော့

ကားဆရာက ဂရုစိုက်မောင်းပါတယ်။

သို့ပေမယ့် သူ့ရဲ့ကြိုးစားမှုကြောင့်

ကား ချောက်ထဲမကျသော်လည်း ...

လွှဲပြောင်းကုသပေးဖို့ စာရေးပေးလိုက်ပါတယ်။ သက်ဆိုင်ရာ ဗြူနယ်အဖွဲ့အစည်းတွေကိုလည်း ဝိုင်းဝန်းကူညီဖို့ မှာကြားခဲ့ရပါတယ်။ ဘယ်လိုအကုသိုလ်ကံအကျိုးပေးတွေကြောင့် ဒီလိုရောဂါတွေ ခံစားရပြီး အချိန်မီ ထိရောက်စွာမကုသနိုင်ခဲ့ရှာသည်မသိ။အသက်

သူသည် အကောင်းဆုံး မင်အနက်ရောင်နှင့် အသေးငယ်ဆုံး စုတ်တံတစ်ခုကိုယူကာ မိန်းမပျို၏ ပြတ်တောက်နေသော မျက်ခုံးနေရာတွင် အစားထိုးရေးဆွဲပေးသည်။ သူရေးဆွဲပေးသော မျက်ခုံးမှာ အလွန်လှပြီး မိုးမခရွက်ကလေးနှင့် တူသည်။ ဤမျက်ခုံးမျိုးကို အခြား မည်သူမျှ တုပနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ လုလင်ပျိုသည် သူ့ဇနီးအား နံနက်တိုင်း မျက်ခုံးမွေးရေးဆွဲပေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူတို့နှစ်ဦးသည် အသက်ထက်ဆုံး ချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းနေထိုင်သွားကြလေသည်။

(တရုတ်ပုံပြင်)

ဒေါက်တာခင်စိုင်း

မင်္ဂလာမောင်မယ် * ၅၇

ရှင်လျက် ငရဲခံနေရသလို ဒုက္ခရောက်နေတာကို မြင်ရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားတိုင်း ဟောကြားခဲ့တဲ့ “မကောင်းမှုရှောင်၊ ကောင်းမှုဆောင်၊ ဖြူအောင်စိတ် ကိုထား” ဆိုတဲ့ တရားတော်ကို ကျွန်တော်တတ်နိုင် သမျှ အမြဲနုလုံးသွင်းဆင်ခြင်ပြီး ကြိုးစားလိုက်နာနေမိ ပါတယ်” ဟူ၍ ဖွင့်ဟပြောဆိုခဲ့သည်။

အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်၍

ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် ပရဟိတ လုပ်ငန်းများကို အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ သွားရောက် လုပ်ကိုင်ရာတွင် များသောအားဖြင့် အဆင်ပြေချော မွေ့ခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် အချို့ခရီးစဉ်များမှာ အန္တရာယ် ကို ရင်ဆိုင်သွားလာခဲ့ရသည်။

လက်ပံတန်းမှ ထိန်တောဘက်သို့ သွားရာတွင် လမ်းမကောင်းသဖြင့် အဖွဲ့ဝင် ၂၀-ကျော်မှာ အခက် အခဲတွေ့ရသည်။ ဒေသခံများက မော်တော်ဆိုင်ကယ် အစီး ၂၀-ဖြင့် ပို့ပေးဖို့ စီစဉ်ထားကြောင်း ပြောပြ သည်။ ထိုသို့သွားရာတွင် ညအမှောင်ထဲ၌ သွားရမည် ဖြစ်သည်။ ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်ရပြီး အိပ်ရေးက

လည်း ပျက်နေကြသည်။ အိပ်ငိုက်ပြီး မော်တော် ဆိုင်ကယ်ပေါ်က မတော်တဆပြုတ်ကျလျှင် ဒုက္ခ ရောက်တော့မည်။ စီးနေကျမဟုတ်၍ ပြုတ်ကျလျှင် လည်း ဒုက္ခရောက်နိုင်သည်။ သို့ဖြင့် မော်တော် ဆိုင်ကယ်များဖြင့် မသွားတော့ဘဲ ဖြစ်အတူ၊ ပျက် အတူဟု သဘောထားကာ ကုန်တင်ယာဉ်များနောက် ခန်းမှစီးလျက် လိုက်ကြသည်။ လမ်းက တာရိုးအပေါ် မှာ ရှိနေသည်။ လမ်းက မကောင်း။ သည့်အပြင် ဖြတ်သန်းသွားရမည့် တံတားများကလည်း ပျက်နေ သည်ကများသည်။ တံတားကိုရှောင်၍ အခြားလမ်း က ကားမောင်းရာ တာရိုးတွေက မြင့်မားမတ်စောက် နေသည်။ သူ့အဖို့ တရုတ်ပရိတ်တော်ကို အမြဲရွတ် ဖတ်နေရသည်။ တစ်ဖန် တာရိုးအပေါ် ပြန်တက်တော့ အနည်းငယ် အရှိန်လွန်သွားရုံမျှဖြင့် တာရိုးတစ်ဖက်က ချောက်ထဲကျသွားနိုင်သည်။ ရင်တမမ တထိတ်ထိတ် နှင့် ဆေးကုသမည့် ထိန်တောရောက်မှပင် သက်ပြင်း ချနိုင်ခဲ့သည်။

စွန့်စွန့်စားစား

“အလားတူပဲ ချင်းပြည်နယ် မင်းတပ်နဲ့ မကွီ မြို့တွေမှာ ရွှေပါရမီအဖွဲ့ဖြင့် လိုက်ပါပြီး ဖိတ်တဒါ ကုသိုလ်ယူရာမှာလည်း အန္တရာယ်ကြီးလှပါတယ်။ တောင်တန်းတွေက မြင့်မားမတ်စောက်ပြီး အကွေ့အ ကောက်က များလှပါတယ်။ ဘေးအရံအတားတွေက လည်း အချို့နေရာမှာ မရှိပါဘူး။ ကျဉ်းမြောင်းလှ တဲ့ အကွေ့အကောက်တွေမှာ ကားချောက်ထဲ မကျ ပါစေနဲ့လို့ အမြဲဆုတောင်းနေရပါတယ်။ ခရီးက မဝေးလှပေမယ့် ညအမှောင်ထဲမှာ ကားမောင်းရတော့ ကားဆရာက တဖြည်းဖြည်း ဂရုစိုက်မောင်းပါတယ်။ သူ့ရဲ့ကြိုးစားမှုကြောင့် ကားချောက်ထဲ မကျပေမယ့် ကွေ့တစ်ခုမှာတော့ မော်တော်ဆိုင်ကယ်တစ်စီးက ကျွန်တော်တို့ကားနားကို ကပ်ပြီးကျော်ထက်ရာမှာ ဖုတ် တိုက်မိသွားတယ်။ ကားဘန်ပါ ပျက်စီးသွားသလို မော်တော်ဆိုင်ကယ်နောက်ကစီးတဲ့ ခရီးသည်ရဲ့ ခြေ

- ♦ ဘုန်းကြီးကျောင်းသား၊ နွားကျောင်းသားဘဝမှ ရိုးသား၊ ကြိုးစား၍ ပညာထူးချွန်သဖြင့် အထွေထွေ ခွဲစိတ်အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ဖြစ်လာသူ။
- ♦ ၁၉၆၄-ခုနှစ်၊ ရန်ကုန်ဆေးသိပ္ပံနောင်ဆုံးနှစ် သင်တန်း ကို အမှတ်အများဆုံးဖြင့် ပထမဆုရ၍ အောင်မြင် ခဲ့သူ။
- ♦ အင်္ဂလန်နိုင်ငံမှ F.R.C.S ပါရဂူဘွဲ့ကို မြန်မာဆရာဝန် များထဲတွင် အသက်အငယ်ဆုံးဖြင့် ဆွတ်ခူးရရှိခဲ့သူ။
- ♦ လူနာပေါင်းများစွာ၏အသက်ကို ကယ်တင်နိုင်သဖြင့် တစ်မတော်ဆေးဝန်ထမ်းတပ်ဖွဲ့၏ ညွှန်ကြားရေးမှူး (ဗိုလ်မှူးချုပ်) ဖြစ်လာသူ။
- ♦ အငြိမ်းစားယူပြီးသော်လည်း အနားမယူ။ ရန်ကုန် ဆေးခန်းများတွင် လူနာများကို ဆေးကုသပေးရင်း ကျေးလက်သို့ဆင်း၍လည်း လူနာများကို အခမဲ့ ဆေးဝါးကုသပေးနေသော စေတနာရှင် ဆရာဝန်ကြီး ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ။

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်တို့ ဇနီးများ၏ ချစ်မြဲနားသမင်လာပွဲတွင် တွေ့ရစဉ်။

သလုံးဟာ စုတ်ပြပြီး အသားတုံးထွက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ဒီလူနာကို မတူပီဆေးရုံသို့ ကားနဲ့တင်ဆောင်လာပြီး ညတွင်းချင်း ခွဲစိတ်ကုသ

ပေးရပါတယ်။ ထိုက်သင့်တဲ့ ဆေးကုသမှု ပေးရုံသာ မက ငွေကြေးထောက်ပံ့ပေးလိုက်လို့ ဘာပြဿနာမှတော့ ဖြစ်ပေါ်မလာပါဘူး။ ဆိုလိုတာကတော့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလုပ်ရာမှာလည်း တစ်ခါတစ်ရံ စွန့်စားကြရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ စေတနာမှန်တဲ့အတွက် အဆင်ပြေသွားကာ အခက်အခဲများကို ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်” ဟူ၍ ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်က ပရဟိတလုပ်ငန်း လုပ်ဆောင်ရာတွင် ကြုံတွေ့ရုံအချို့ကို ပြောပြသည်။

မယမုံဦး

မယမုံဦး၏အသက်ကိုကယ်

မယမုံဦးသည် မွေးဖွားစာရွယ်မှစ၍ ဦးခေါင်းနောက်စေ့မှာ အကြိတ်ဖုကြီးပါရှိလာပါသည်။ ကျောခင်းအိပ်၍ မရရှာ။ ဝမ်းလျားမှောက်၍သော်လည်းကောင်း၊ ဘေးစောင်း၍သော်လည်းကောင်း အိပ်ရရှာသည်။ ယခု အသက်တစ်နှစ်လေးလအရွယ်ရှိပါသည်။ အကယ်၍ ခွဲစိတ်ကာ အကြိတ်အဖုကြီးကို ဖယ်ရှားခြင်းမပြုပါက ၃-နှစ်အကြာတွင် ကွယ်လွန်သွားနိုင်သည်ဟု ဆရာဝန်ကြီးများက ခန့်မှန်းကြသည်။ မိဘနှစ်ပါးမှာ နှိုးပါးသူများဖြစ်ကြသည်။ ဖခင်ဖြစ်သူသည် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီအလုပ်ကို လုပ်ရသည်။ တစ်နေ့လုပ်မှ တစ်

နေ့စားရရှာသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ပဲနွယ်ကုန်းနှင့် ၃-မိုင်ခန့် ကွာဝေးသော ကျောင်းစိုးရွာကလေးတွင် နေထိုင်သည်။ သူ့အကြောင်းကို ဆရာကြီးမြသောင်း (ပဲနွယ်ကုန်း)က ရေးသား၍ ဓာတ်ပုံနှင့်ပေးပို့သည်။ မြတ်မင်္ဂလာစာစောင်က ကရုဏာသက်စွာဖြင့် ဖော်ပြ၍ ခွဲစိတ်ရန် အလှူငွေများရှာဖွေခဲ့သည်။ မင်္ဂလာ ဗျူဟာ ပရဟိတအဖွဲ့က ၃-သိန်းကျပ် မတည်လှူ ဒါနိသည်။ စံချိန်စံညွှန်းဆရာတော် အရှင်ဝေဇနကလည်း မယမုံဦးနှင့် မိသားစုကို ရန်ကုန်မြို့ရှိ မိမိကျောင်း တိုက်သို့ ဆေတ္တခေါ်ယူထားပြီး ခွဲစိတ်မှုအတွက် အထူး စောင့်ရှောက်ထား၍ ကြိုးစားဆောင်ရွက်သည်။ ဤမယမုံဦး ၏ ကြင်နာဖွယ်ဖြစ်ရပ်ကို ၂၀၁၃-ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ထဲတွင် ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သို့ တင်ပြ သည်။ ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်ကလည်း အထူး ကရုဏ်ာ၍ ကုသိုလ်ယူဆောင်ရွက်သည်။ ဆရာကြီး၏ ကြိုးစားမှုကြောင့် မယမုံဦးကို အမှတ်(၁)မင်္ဂလာဒုံ စစ်ဆေးရုံကြီးတွင် တင်ခွင့်ရပြီး ခွဲစိတ်သည်။ ဆရာဝန် ဗိုလ်မှူးကြီးသန့်လွင်စံဦးမီးသော အဖွဲ့ကလည်း စောင့်ရှောက် အပြည့်အဝဖြင့် ခွဲစိတ်ကြသည်။ မယမုံဦး၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်ကြသည်။ နောက်ဆုံး အောင်မြင်သွားလေ သည်။ မယမုံဦး အသက်ဘေးမှ ချမ်းသာရာရသွားပြီ။

ဆေးပညာရေးစာအုပ်များ

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်၏ ဖိစိတဒါန အသက်ကယ်မှုများမှာ ရေးဖွဲ့၍ မကုန်နိုင်အောင်ပင် ဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးသည် မိမိတတ်စွမ်းသော ပညာ ဖြင့် လူပေါင်းများစွာ၏အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့ရုံသာ မကအများပြည်သူတို့ သိရှိသတိပြုရန်လည်း ကျန်းမာ ရေးဂျာနယ်များ၌ဆေးပညာပေးဆောင်းပါးများ အချိန် ရလျှင် ရသလောက် ရေးသားခဲ့သည်။ ယင်းတို့ကို စုပေါင်း၍လည်း လုံးချင်းစာအုပ်များ ထုတ်ခဲ့သည်။ ယင်းတို့မှာ (၁) နှလုံးကျန်းမာသက်ရှည်ရန် သိဖွယ် နည်းလမ်းများ၊ (၂) ရင်သားကင်ဆာ မသေသင့်ပါ၊ (၃)လိပ်ခေါင်းလေလား ကင်ဆာလား၊ (၄) တိတ်တ

ဆိတ်လူသတ်သမားကင်ဆာရောဂါများ၊ (၅) အများ ဆုံး ကြုံတွေ့ရသော လူသတ်သမားကင်ဆာရောဂါများ၊ (၆) ကြုံရ ဆုံရ ဘုံဘဝ၊ (၇) အမျိုးသမီးများတွင် အဖြစ်များသော ကင်ဆာရောဂါ ၁၀-မျိုး တို့ဖြစ် သည်။

ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင်ထား၍

ဆရာကြီး ဒေါက်တာမြသိန်းဟန်တွင် သားသမီး ၃-ဦးရှိသည်။ သားနှစ်ယောက်နှင့် သမီးတစ်ဦးဖြစ် သည်။ အားလုံးပင် အရွယ်ရောက်၍ မိမိတို့ဘဝကို မိမိတို့ အောင်မြင်စွာ ရပ်တည်နေနိုင်ကြသည်။

ဆရာကြီးဒေါက်တာမြသိန်းဟန်သည် ယခု ၂၀၁၃- ခုနှစ်တွင် အသက် ၇၂-နှစ်ရှိပြီ။ ဆရာကြီးသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းတစ်ယောက် ပီသစွာဖြင့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတို့ကို ကြိုးစားလုပ်ကိုင်လျက်ရှိသည်။ တစ်ဖက်ကလည်း မိမိတတ်ကျွမ်းသော ဆေးပညာဖြင့် လူသားများ၏အသက်ကို တတ်စွမ်းသမျှ ကယ်တင် လျက်ရှိသည်။

ဆရာကြီးရေးသားသော “နှလုံးကျန်းမာသက်ရှည် ရန် သိဖွယ်နည်းလမ်းများ” စာအုပ်ပုံနှိပ်တွင် ဆရာ ကြီးက အောက်ပါ စကားလက်ဆောင်ကို မေတ္တာ မျှဝေ ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

လောကအတွင်း

ခပင်းဥသု အလုံးစုံသည်
ကံကြောင်းရင်းခံ ဖြစ်မှန်သော်လည်း
မမြကေနံ ကြောင်းကျိုးသာတည်
မမြဖြစ်လေ ထိုဤထွေတွင်
တဏှာမာန ဒိဋ္ဌိလွန်ကြိုး မယစ်မှူးနှင့်
လောကဝံတရား
ကြုံတွေ့ငြားလည်း စိတ်ထားမယိုင်
တည်စွာယောနီ သောမုနုသိဖြင့်
ဆင်ခြင်ဉာဏ်ပွား
ဗြဟ္မစိုရ်တရား လက်ကိုင်ထားကာ
နေပါ သက်ဆုံးတိုင်ထိလေး။

(ပြီးပါပြီ။)

မင်းယုဝေ

မင်္ဂလာလက်ဆောင်

ပီမိုးနင်း

“ရှင် ဘာကိုအလိုရှိသလဲ။ မြန်မြန်ပြောပါ။ လူတွေမြင်တာ မကောင်းပါဘူး” ဟု ညီညီတုတ်တုတ်၊ ရုပ်ရည်မလှ၊ ဝှက်ကျကျဝတ်ဆင်သော အသက်လေး ဆယ်ခန့်ရှိသူ၏ မျက်နှာကိုကြည့်ကာ မေးလေ၏။ ထိုလူ၏မျက်နှာမှာကား ချဉ်ချဉ်ခါးခါး မျက်နှာထား တင်းတင်း၊ အောင်မြင်နိုင်နင်း အရေးသာခြင်း၏ အသွင်ကို ဆောင်လေ၏။ ယောပုဆိုးအနက်မှာ ဟောင်းနွမ်းလှသဖြင့် မမည်းမပြောင် ဘုတ်ထိုင်းထိုင်း အရောင်ရှိလေ၏။ သက္ကလပ်အင်္ကျီရင်စေ့ အနက်မှာ လည်း ထိုအတူ ထိုင်းမှိုင်းမပြောင် ဖြူဝါရောင်ဖက်၊ မှိုကွက်တွေပေါ် ပံ့ပိုးပေါ်မှာ ဖာရွံ့ထားသော အရာ အကွက်ကို သိသာစွာ မြင်ရလေ၏။ ခေါင်းပေါင်း

မှာ အဖြူထက်တွင် တင်ရှိက်သော ပန်းကွက်ပန်းပြောက် များ ကွယ်ပျောက်ကာ ဟိန္ဒူဒေဝင်္ဂကုလားများ ဆင် မြန်းသော ညစ်နွမ်းသည့် ခိုက်ရောင်ပြေး၍ နေလေ၏။ ကျားပါးစပ်ဖိနပ်အဝါ သစ်ရွက်ခြောက်ရောင်မှာ ဘေး ဘက်တွင် ဖာရာအကွက်တစ်ကွက်စီ ရှိလေ၏။

အင်္ကျီမှာ ရင်စေ့ကြယ်သီးတွေ အကုန်တပ်သဖြင့် ရှုပ်အင်္ကျီ အဘယ်မျှလောက် စုတ်ပြတ်သည်ကို မသိ ရ။ လက်ဖျားများနှင့် လည်ပင်းမှာ ဖွာထလာကြ၍ နေသည်ကို သိမြင်နိုင်လေ၏။ နှုတ်ခမ်းတွဲတွဲ သွား ကျဲကျဲတို့မှာ သွားဖုံးမှ ပြုတ်ထွက်၍ ပြေးဖို့ရန် အား ယူကာ ခြေလှမ်းပြင်၍နေသည်နှင့် တူလေ၏။ ဦးထုပ် နှင့်တူ ခပ်စုစုဝမ်းဗိုက်နှင့် ကျောက်ပေါက်မှာ မထူမပါး

မျက်နှာကြီးဝိုင်းပြားပြားမှာ ပျဉ်ထောင်သို့ ပစ်ကပ်၍ ထားသော ရွှံ့ကို ထင်စေမြင်စေသည့်သဏ္ဌာန်ဖြစ်လေ၏။ ရိုးပြတ်နှင့်တူသော နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် ပြည့်စုံသည့် နှုတ်ခမ်းထူထူနီနီမှာ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား စကားပြောသည့် အခါ အမွေးထောင်ထောင် တွန့်ခါတွန့်ခါသွားသည့် ရူကောင်တစ်မျိုး၏သဏ္ဌာန်ကို ဆောင်လေ၏။

ထိုမျက်နှာသည် မလှသော မျက်နှာဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း မုန်းစရာ မျက်နှာမျိုး၌ မပါဝင်ချေ။ သိန်းမေသည် ၎င်းကိုမြင်တိုင်း မိမိကို သူရဲခြောက်သည်ဟု မှတ်ထင်ခဲ့၏။ သို့သော်လည်း ၎င်းကို လွယ်ကူစွာ ငြင်းဆန်ရှောင်ရှား၍မရ။ ၎င်းမျက်လုံးများ၌ နိုင်နင်းအောင်မြင်သူ၏ အရှိန်အဝါ လက္ခဏာသည် သိသာထင်ရှားလေ၏။ သိန်းမေမှာ အသက်နှစ်ဆယ်ခန့်မျှရှိ၍ လွန်စွာချောမော လှပယဉ်ကျေးနုနယ်သော အသွင်ရှိလေရာ ၎င်းတို့နှစ်ယောက် ပန်းဆိုးတန်းနှင့် ဒါလဟိုဖီလမ်း(ယခု-မဟာဗန္ဓုလလမ်း)ထောင့်မှရပ်ကာ စကားပြောကြသည်ကို မြင်ရသူတို့၏ စိတ်၌ ပန်းရွှေလိပ်ပြာနှင့်စွတ်ဖား အဘယ်ကိစ္စနှင့် တွေ့ကြုံစကားပြောကြပါလိမ့်မလဲဟု တွေးဖွယ်ရာရှိလေ၏။

“ပြောပါရှင်၊ ဘာကို အလိုရှိသလဲ၊ လူတွေ မြင်ကုန်ပြီ။”

“လူတွေမြင်တာကို မင်းကပဲ ရှက်ရသေးသလား။ ငါလိုသူဌေးတစ်ယောက်နဲ့ စကားပြောတာ လူမြင်ရင် ဘာဖြစ်သလဲ။”

“ရှင်ကို အခုရုပ်ပုံမျိုးနဲ့ မြင်ရသူဟူသမျှ ဘယ်သူကမှ သူဌေးလို့မထင်ဘူး။ ရှင်လိုကော်စီးနဲ့ ကပ်တစ်ရာ၊ မစားရက်မသုံးရက်စုကြရင် ဘယ်လိုလူမဆိုဌေးမှာပေါ့။”

“အေး၊ စုတိုင်း မဌေးဘူး။ ရတိုင်းလည်းမကြွယ်ဝဘူး၊ လိမ်လိမ်မာမာ ပစ္စည်းကို ထိန်းတတ်မှ ဌေးတာ၊ ငါ့မှာ မှားလို့မကုန်ဘူး။ လူမိုက်မှ မှားလို့ကုန်တာ။”

“တော်ပါ...တော်ပါ၊ ရှင်အလိုရှိတာသာ ပြောပါ။ ကျွန်မ သွားစရာ ရှိသေးတယ်။ အခု လေးနာရီခွဲ

တော့မယ်”ဟု လက်ပတ်နာရီကို ကြည့်ကာ ပြောလေ၏။

“ငါကလား၊ ငါလိုချင်တာပြောရမလား။ လောကမှာ ငါလိုချင်တာ နှစ်ခုပဲရှိတယ်။ တစ်ခုက ငွေ၊ တစ်ခုက နှင့်ကို၊ အခု နှင့်ကို ငါမရလို့ ဟိုက်ကွတ်ရုံးစာရေးကြီးရသွားမှ ငါ ဘာလိုချင်စရာ ရှိတော့မှာလဲ။ ငါပေးခဲ့တဲ့ ငွေတစ်ရာ၊ အတိုးရော အရင်းရော တစ်ထောင် အခုချက်ချင်း လိုချင်တာပေါ့။”

“လိုချင်ရင် ရှင်မရဘူး။ ကျွန်မမှာလည်း ငွေတစ်ထောင် မရှိဘူး။”

“ဟိုက်ကွတ်စာရေးကြီးကတော် တစ်ယောက်လုံးမှာ ငွေတစ်ထောင်ကို လက်ဖျောက်တီးခေါ်ရုံနဲ့ မရနိုင်ဘူးလား။”

“မရနိုင်ဘူးရှင်၊ ငွေလည်း တစ်ထောင်ထိအောင် အတိုးမတက်ဘူး။”

“တက်ချင်သလောက် တက်နိုင်တယ်။ ငါ့ငွေမှာ ငါတိုးချင်သလောက် လိုတာပေါ့။”

“အခု ကျွန်မမှာ ငွေတစ်ရာတောင် မရှိဘူး။”

“ရှိအောင် ကြံရမပေါ့။ စာရေးကြီးကတော်ရဲ့။”

“ယူတုန်းကတော့ အင်မတန် သဘောကောင်းတယ်။ အခု ပေးဖို့ကျသော စကားမှ ကောင်းကောင်း မပြောချင်ဘူးလား။ စာချုပ်မရှိလို့ မပေးဘဲ နေရင် ဖြစ်မယ် အောက်မေ့သလား၊ စာရေးကြီးကတော် မသိန်းမေ။”

“ရှင် ကျွန်မကို ကြိုက်လို့ ငွေတစ်ရာကို နောက်ပိုးကြေးပေးတာ မဟုတ်လား။”

“အနီ အမိကကော ဟိုတုန်းက ဒီသူဌေးမင်းကို မကြိုက်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်သလား။ မင်းကြိုက်လို့ ပေးရတာ ငါကြိုက်လို့ ပေးရတာမဟုတ်ဘူး။”

“အလိုလေးရှင်၊ ရှင်လို ဖွတ်ရုပ်ကြီးကို ကျွန်မက ကြိုက်ရမယ်လား။ ကျွန်မ ရှင်ကို နောက်ချေးငွေပေးတာ ကောင်လောက်တော့ ချစ်လေမလား မသိဘူး။”

ဟိုတုန်းက

ကျွန်မမှာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှမရှိ၊

အိမ်လခပူ။ အမေကလည်း

အသည်းအသန်မမာ။

ဆေးဖိုးမှမရှိလို့ ကျွန်မ ရှင့်ကို

ချစ်ဟန်ကြိုက်ဟန်ဆောင်ပြီး ...

“တကယ်၊ မင်းကလေး ဒီမျက်နှာကို မင်းကများ မကြိုက်ဘူးရယ်လို့ ရှိရသေးသလား”ဟု ပြောကာ ခုတ်ပြီးစကောင်းတော့နှင့်တူသော၊ မရိတ်ရသေးသော မေးစွေကို သိန်းမေ၏နှာခေါင်းနှင့် ထိလှစမ်း မော့ကာ ကပ်ကာ ရှေ့တိုးကာ ပြောလေ၏။

“ဟိုတုန်းက ကျွန်မမှာ ပိုက်ဆံတစ်ပြားမှမရှိ၊ အိမ်လခပူ။ အမေကလည်း အသည်းအသန်မမာ။ ဆေးဖိုးမှမရှိလို့ ကျွန်မ ရှင့်ကို ချစ်ဟန်ကြိုက်ဟန်ဆောင်ပြီး ရေးလိုက်တဲ့စာပါ။ ရှင်က ရှင့်ကို ကျွန်မ တကယ် ကြိုက်တယ်ထင်ပြီး ငွေတစ်ရာကိုပေးတာ မဟုတ်ဘူးလား။”

“ထားလိုက်ပါတော့လေ။ သို့သော်လည်း အဲဒီစာကို ငါ့ဆုတ်ပစ်လိုက်တယ်လို့ ထင်မိတယ်။ အခုတော့က နင် ငါ့ကိုပစ်ပယ်ပြီး စာရေးကြီးနဲ့ညားတော့ နင့်ကို ငါဘယ်လိုညှဉ်းရမလဲလို့ ကြံစည်ဆဲမှာ နင့်ကဲ့သို့ ထင်ပါရဲ့။ သေတ္တာထောင့်မှာ နင်ရေးတဲ့စာကို ငါတွေ့ရတယ်။ ဟောဒီမှာ မြင်ရဲ့လား။ အချစ်စာမို့ ရှိရှိသေသေ ချိပ်တံဆိပ်နဲ့ အသင့်ထည့်ထားတယ်။ ဟောဒီမှာ မြင်ရဲ့လား”ဟု ပြောကာ အင်္ကျီအတွင်း အိတ်ထဲမှ စာအိတ်တစ်အိတ်ကို ထုတ်၍ပြလေ၏။

ထိုစာအိတ်မှာ စာအိတ်ဝါကြန့်ကြန့် အရောင်ဖြစ်လေ၏။

“ဒီစာကို ရှင် ဘာလုပ်မလဲ။”

“ငွေတစ်ထောင်ကို ယနေ့ညမရရင် နက်ဖြန်ခါ လူတစ်ယောက် ဒီစာကို နင့်လင်စာရေးကြီး လက်အရောက် ပို့လိမ့်မယ် သိပလား။ အဲဒီတော့ စာရေးကြီးကတော်ရာထူးပြုတ်ကရော မဟုတ်လား။ စာရေးကြီးကတော် ရာထူးပြုတ်တော့မှ သူဌေးကတော် လုပ်ပါရစေလို့ လာပြီးလျှောက်ရင် (နိုးဘောကင်စီ) ဗျာ။ နေရာမလစ်ဘူး သိပြီလား”ဟု အောင်မြင်သော သူ၏အမူအရာနှင့် ပြောလေ၏။

သိန်းမေ၏မျက်လုံးများသည် ကြောက်ရွံ့ခြင်းနှင့် ဝိုင်း၍လာလေ၏။ သူဌေး၏မျက်နှာကို စိုက်ကာ မျက်တောင်မခတ်ဘဲ ကြည့်၍နေလေ၏။ ဒီ မကောင်းဆိုးဝါးကြီးဟာ ငါ့အား အကောင်းကြံတော့မည် မဟုတ်။ ကေနဒီဒွ အဟုတ်တကယ်မကောင်းဖြင့် ကြံတော့မှာပဲ။ မရတဲ့အမဲကို သဲနှင့်တော့ ယက်တော့မှာပဲ။ ငါ ဘယ်လိုလုပ်ရပါမတုံး။ ငါ ဒီမကောင်းဆိုးဝါးကြီးနဲ့ ပတ်သက်မိတာ မှားခြင်းကြီး မှားတော့တာပဲ။ ငွေတစ်ထောင်မပေးရင် ကေနဒီ ငါ့ကို ဒုက္ခရှာတော့မှာပဲ စသည်ဖြင့်တွေးကာ ရေနစ်သူလို ဖြစ်စပြုလေ၏။

“နင့်ကို နင့်လင်စာရေးကြီးက ခြောက်ပစ်ကင်း ထင်နေတယ်။ အခု သူဌေးမင်းနဲ့ မကင်းပါကလား။ သူဌေးမင်း ကိုဘသင်းဟာ ငါ့ထက် စွမ်းပါကလား။ ငါ၏ အချစ်ဆုံးသော ပန်းသင်္ဃိုင်ခိုင်မကလေးဟာ သူဌေး ဦးဘသင်းလက်ထဲမှ ကျလာတာပါကလားဆိုတဲ့ အချက်တွေကို ကွက်ခနဲ ကွက်ခနဲ တွေးပြီး အသည်းနာသလောက် နင့်ကို မဲမှာတွေကို မုန့်တီဟင်းလို့ အကွင်းအကွင်း ငါမြင်လွန်းလို့ သနားတော့ သနားလိုက်ပါရဲ့ သိန်းမေ၊ သို့သော်လည်း ချင်းစိမ်းနဲ့ မိတ်သလင် သူကမှ မကြင်တာ ငါက ကြင်နာဖို့ ရှိသလား။ လောကမှာ အချစ်အရသာ ချိုချိုကလေး

ကို မခံစားရရင် အမုန်း၏အရသာ ချဉ်းစပ်ရှား ခါး ခါးသက်သက်၏ အရသာကို လှလှကြီး ခံစားတော့ မယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ သနားပါလျက် လုပ်ရတော့မှာပဲ။ အမှိုက်မကလေးရဲ့။”

“ရှင် တစ်ဖက်သားကို ဆင်းရဲဒုက္ခဖြစ်အောင် လုပ်ရလို့ ဘာကျေးဇူးရှိမှာလဲရှင်။ ရှင်မှာ အဆီ အသားတိုးမှာလား။ ကျွန်မယောက်ျားကကော ရှင့် စာကို အယူရှိမှာတဲ့လား။ ရှင့်လို သူဌေးကို ကျွန်မ ယောက်ျားစာရေးကြီးက အိမ်ပေါ်တက်လာရင် ခြေနဲ့ ကန်ချလိုက်မှာပေါ့။ ပိုက်ဆံရှိတိုင်း အဖိုးတန်တယ် ထင်သလား။”

“အဖိုးတန်တာ မတန်တာ အသာကလေးထား လိုက်ပါ။ မင်းတို့ လင်မယား ပျော်ပျော်ပါးပါး စံစား နေတာကို စိတ်ညစ်အောင် ငါညှင်းရရင် ကျေနပ် တာပဲ။ သည့်အတွက် ဒီစာကို အခုည ငွေတစ်ထောင် နဲ့ ဝယ်ပြီး နင်ကိုယ်တိုင် နင့်လက်နဲ့ မီးရှို့ပစ်လိုက်ပြီ ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ အခုည စိတ်ချလက်ချ ပျော်ပျော်အိပ် မလား။ သို့မဟုတ် တစ်ညလုံး တထိတ်ထိတ် တလန့် လန့်နဲ့ နေပြီး နံနက်မိုးလင်းတော့ အိမ်ပေါ်က ကျော ကော့ပြီး ဆင်းမလား။ ကြိုက်ရာကို အမိချွေးချယ်နိုင် တယ်။ ကိုင်း ဆိုလျော့။ ငါ့မှာလည်း ကိစ္စတွေ ရှိ တယ်။ အချိန်ဟာ ရွှေငွေလို မှတ်ပါ။ တစ်စက္ကန့်ကို ရွှေတစ်ရွေးသားနဲ့ မလဲဘူး။”

“ရှင် တကယ်ပြောနေတာလား၊ ကျွန်မ ငွေ တစ်ထောင်ဘယ်မှာရှာလို့ ရမလဲ။ ကိုဘသင်းရဲ့”ဟု ပိုမိုမဲ့မျက်နှာနှင့် ပြောလေ၏။”

“တကယ်ပေါ့ ကလေးမရယ်။ ဘာပြုလို့ အချိန် ကုန်ခံပြီး တွေ့ကရာတွေ ပြောနေရမှာတုန်းကွဲ့ အမှိုက်မ ရဲ့။ သူဌေးကတော် မဖြစ်ထိုက်တဲ့ စာရေးကတော် အစစ် အမှိုက်မရဲ့။”

“ရှည်မနေပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မသွားပါ့မယ်။ ကျွန်မ ငွေတစ်ထောင် မပေးနိုင်ဘူး။”

“သွားချင်လည်း သွားရောလေဗျာ။ ဘယ်လူ ကမှ မထားပါဘူး။ သွားနိုင်ပါတယ်။ သို့သော် အဲဒီစာက လည်း သွားမှာပဲ။”

သိန်းမေသည် မသွားနိုင်ဘဲ ကြိုးနှင့်တုပ်ကာ အဆွဲခံရသလိုဖြစ်၍ နေလေ၏။ သိန်းမေသည် ဤ သတ္တဝါမကောင်းဆိုးဝါးကြီးကို ငါတောင်းပန်လို့လည်း ရမည်မဟုတ်၊ အသနားခံ၍လည်း ဖြစ်မည်မထင်။ ကိုဘသင်း၏စိတ်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို လုပ်မည်ဟု ကြံစည်သည့်အခါ တကယ်ဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သော အလေ့ရှိသည်ကို သိလေ၏။ သို့ဖြစ်သောကြောင့် ကြိုးစွာအခက်ကြုံ၍ နေရှာလေတော့သတည်း။ မိမိ၏ လက်၌ ငွေတစ်ထောင် မရှိ၊ အဘယ်မှာ သွား၍ ခိုးရမည်နည်း။ မိမိစာရေးကြီးနှင့် ညားသောအခါကျမှ တူမကို အသိအမှတ်ပြုကာ ဦးကြီးဘစ်ယောက်က လက်ဖွဲ့သော လက်ဝတ်လက်စား ငါးရာဖိုးခန့်ရှိ၏။ ထိုမှတစ်ပါး မိမိ၏လင်ယောက်ျား စာရေးကြီး အသိ။ နှစ်ယောက်စုဆောင်း၍ထားသော ငွေခြောက်ရာခန့် ရှိ၏။ တိတ်တဆိတ်ယူရမည်မှာ သိန်းမေ၏စိတ်၌ လွန်စွာဝန်လေး၍နေ၏။ နောင် အဘယ်ပုံ ပြန်၍ဖြည့် ဆပ်ရမည်ကိုလည်း တွေးကြံ၍ မရချေ။ သို့ဖြစ်၍ ကိုဘသင်းကို အတန်တန် တောင်းပန်ရလေ၏။ တောင်းပန်သော်လည်း မရ။ တောင်းပန်လေလေ၊ အားရှိပါးရှိ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ညှင်းချင်စိတ်ပေါ်ပေါက် လေလေဖြစ်သည်ကို သိန်းမေ သိလေ၏။ သို့ဖြစ်လေ ရာ ပေးပါမည်ဟု ဝန်ခံလိုက်ရရှာလေသတည်း။

“ဘယ်အချိန် ဘယ်နေရာ”ဟု ကိုဘသင်းက မေးလေ၏။

“ည ၉-နာရီခွဲအချိန် ဆူးလေဘုရား”ဟု သိန်းမေ က ချိန်းလေ၏။

(ရှေ့လစာတံသိမ်း)

ပီမိုးနင်း

(သူရိယမဂ္ဂဇင်း၊ ၁၉၃၂၊ စက်တင်ဘာလထုတ်)

ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်ဝတ္ထု

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုးသည် ကမ္ဘာ့ဂန္ထဝင်မြောက် ဝတ္ထုများတွင် ထိပ်တန်းက ပါဝင်သည်။ ထိုဝတ္ထုကို ၁၇၁၉-ခုတွင် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဒယ်နီရယ်ဒီပိုး ရေးခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှာ မြန်မာနိုင်ငံ၌ ညောင်ရမ်း ခေတ် ထွန်းကားချိန်ဖြစ်သည်။ ထိုဝတ္ထုသည် လူသား တို့၏ စွမ်းရည်နှင့် လူသားတို့၏အားမာန်ကို ဖော်ကျူး ရာတွင် လွန်စွာထိမိိုင်နိုင်သည်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ဖတ်၍မရိုးနိုင်အောင် ကောင်းမွန်သဖြင့် ကမ္ဘာစာပေ၌ ယနေ့တိုင် ကျော်ကြားလျက်ရှိသည်။ လူကြီးများ အတွက်သာမက ကလေးလူငယ်များအတွက်ပါ တန်ဖိုး ရှိသဖြင့် ကမ္ဘာ့ကလေးလူငယ်စာပေလောကတွင်လည်း ယင်းကို အမြတ်တနိုး နေရာပေးထားကြသည်။

တကယ့်ဖြစ်ရပ်

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုးဝတ္ထုသည် စိတ်ကူးယဉ် သက်သက်မဟုတ်။ တကယ့်ဖြစ်ရပ်ကို မူတည်ရေး သားသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ ၁၇၀၄-ခုတွင် “အယ်လက် ဇနွာဆဲလကတ်” အမည်ရှိ ဗြိတိသျှသင်္ဘောသားတစ် ဦးသည် အင်္ဂလိပ်ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်း၌ အမှုထမ်း လျက် ပင်လယ်ခရီးထွက်ခဲ့သည်။ လမ်းခရီးတွင် ထို

သင်္ဘောသားသည် သင်္ဘောကပ္ပိတန်နှင့် မသင့်မမြတ် ဖြစ်ရာ မိမိကို နီးရာကျွန်းတစ်ကျွန်း၌ ချထားခဲ့ရန် ပြောဆိုသည်။ ထိုအချိန်၌ သင်္ဘောသည် တောင်ပိုင်း ပစိဖိတ်ဒေသရှိ ‘ဂျူအန်ဖာနန်းဒက်’ ကျွန်းကလေး အနီးမှ ဖြတ်သန်းသွားလျက်ရှိသည်။ ထိုကျွန်းသည် ချီလီနိုင်ငံကမ်းခြေမှ မိုင် ၄၀၀-အကွာတွင် တည်ရှိ သည်။ သင်္ဘောကပ္ပိတန်သည် ဆဲလကတ်အား ထို ကျွန်းပေါ်၌ ချထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် သင်္ဘော ကို ကမ်းမှခွာတော့မည့်အပြုတွင် ဆဲလကတ်သည် သူ၏အမှားကို နောင်တရကာ သူ့ကို ပြန်ခေါ်ပါရန် တောင်းပန်သည်။ သို့ရာတွင် ကပ္ပိတန်ကား ဆဲလ ကတ်၏တောင်းပန်ချက်ကို လက်မခံ။ သင်္ဘောကို ကမ်းမှခွာ၍ ထွက်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဆဲလကတ်သည် လူသူကင်းမဲ့သော ကျွန်းကလေးပေါ်တွင် တစ်ယောက်တည်း နေထိုင် ခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်၌ ဆဲလကတ်မှာ အသက် ၂၈- နှစ်အရွယ်မျှသာ ရှိသေးသည်။ ဆဲလကတ်သည် ထို ကျွန်းပေါ်၌ ကယ်သူကို စောင့်မျှော်လျက် နေထိုင်ခဲ့ ရာ ၄-နှစ်နှင့် ၄-လမြောက်ဖြစ်သည့် ၁၇၀၉-ခု၊ ဇန်နဝါရီလတွင်မှ ထိုကျွန်းအနီး ဖြတ်သန်းသွားသော

အင်္ဂလိပ်ရွက်သင်္ဘောတစ်စင်းက တွေ့ရှိသဖြင့် ကယ်
တင်ခြင်းခံရသည်။

ဆဲလကတ်သည် လူ့လောကကြီးနှင့် နှစ်အတန်
ကြာမျှ အမက်ပြတ်နေခဲ့ရသဖြင့် သူ့ကိုယ်ဆယ်
သော သင်္ဘောသားများနှင့် တွေ့သောအခါ သူ၏
ဘာသာရင်းစကားဖြစ်သော အင်္ဂလိပ်စကားကိုပင် နား
မလည်သလောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူ့လူမျိုး၏ စားနေ
ကျအစားအသောက်တို့ကိုလည်း မစားတတ်သလောက်
ဖြစ်ခဲ့သည်။

အင်္ဂလန်သို့ ဆဲလကတ်ပြန်ရောက်သောအခါ သူ့
အကြောင်းကို စာစောင်စာအုပ်များ၌ ရေးသားဖော်ပြ
ကြသည်။ သူ့ကို ကယ်တင်ခဲ့သူ သင်္ဘောကပ္ပိတန်
'ဂုရောဂျား' က 'ပင်လယ်ခရီးဖြင့် ကမ္ဘာလှည့်ခဲ့ခြင်း'
ခေါ် စာအုပ်ကိုရေး၍ ဆဲလကတ်၏ အဖြစ်သနစ်ကို
ထည့်သွင်းဖော်ပြခဲ့သည်။ စာရေးဆရာကြီး 'ဒီဖီး' ကမူ
ဆဲလကတ်၏ အဖြစ်အပျက်ကို မူတည်ကာ 'ရော်ဘင်
ဆန် ကရူးဆို' ဝတ္ထုကို ဖန်တီးရေးသားရာ တဟုန်ထိုး
ကျော်ကြားသွားလေသည်။

ဆဲလကတ်သည် အင်္ဂလန်သို့ ပြန်လည်ရောက်
ရှိပြီးနောက် သူ့ကျေးဇူးရှင် ကပ္ပိတန်ရောဂျား၏လက်

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဒယ်နီယယ်ဒီဖီး (၁၆၆၁-၁၇၃၁)

အောက်တွင် ၁၇၁၁-ခုအထိ အမှုထမ်းသည်။ ထို့
နောက် အခြားသင်္ဘောတွင် အမှုထမ်းရင်း ၁၇၂၁-
ခု (အသက် ၄၅-နှစ်)၌ ကွယ်လွန်သွားရှာပေသည်။

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုနှင့် ကမ္ဘာ

ဒီဖီးရေးသော ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုဝတ္ထုကြီးမှာ
များစွာတန်ဖိုးရှိလှသဖြင့် မူရင်းဝတ္ထုအတိုင်းလည်း
ကောင်း၊ အကျဉ်းချုံး၍လည်းကောင်း၊ ရုပ်ပြဇာတ်
လမ်းအဖြစ်လည်းကောင်း အမျိုးမျိုး စီစဉ်ထုတ်ဝေ
ကြသည်။ ရုပ်ရှင်များကလည်း အကြိမ်ကြိမ်ရိုက်ကူး
တင်ဆက်ကြသည်။ မူရင်းအင်္ဂလိပ်ဘာသာမှတစ်ဆင့်
ပြင်သစ်၊ ဂျာမနီ၊ ရုရှား၊ အီတလီ၊ ဂျပန်စသည့်
ကမ္ဘာ့ဘာသာပေါင်းများစွာဖြင့် ပြန်ဆိုထုတ်ဝေခဲ့ကြ
သည်။ မြန်မာစာပေလောကတွင် ဆရာကြီးအုန်ရွှေ
များက ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုကို မြန်မာပြန်ဆို ထုတ်
ဝေခဲ့ရာ ၁၉၅၉-ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်ဘာသာပြန်ဆု ရရှိ
သည်။

ကျွန်တော်သည် ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုဝတ္ထုကို
နှစ်သက်လှသဖြင့် ကျောင်းသားလူငယ်များ သိရှိစား
နိုင်ရန် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်း ရေးခဲ့ပါသည်။ ရေးရာ၌
မောင်စောနိုင်ကလောင်အမည်ဖြင့် ရေးခဲ့ပါသည်။ ထို
ဇာတ်လမ်းကို ပန်းချီဗိမာန်(ကွယ်လွန်)က ရုပ်ပြရေးဆွဲ
ခဲ့ပါသည်။ ယင်းကို လွန်ခဲ့သော ၃၅-နှစ်ကျော်
(၁၉၇၇-ခုနှစ်)က ဒို့ကျောင်းသားစာစောင်တွင် လစဉ်
ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ရုပ်ပြစာအုပ်အဖြစ်လည်း
ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ရော်ဘင်ဆန်ကရူးဆိုဝတ္ထုမှာ ခေတ်အဆက်ဆက်
မရိုးနိုင်သောဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ယင်းကို
ကျွန်တော် တစ်ဖန် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်းရေး၍ ပန်းချီ
ကိုဟန်ရွှေအား ရုပ်ပြရေးဆွဲစေကာ မျိုးဆက်သစ်
ကျောင်းသားလူငယ်များအတွက် မင်္ဂလာမောင်မယ်စာ
စောင်တွင် လစဉ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ကမ္ဘာကျော်ဝတ္ထုကြီး

ရောဘင်ဆန်ကလေးဆိုး

ဇာတ်လမ်း၊ မင်းယုတ
ပန်းချီ၊ ကိုဟန်ရွှေ

အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဒယ်နီ ရယ်ဒီဖိုး ရေးသည်။

၁၆၃၂-ခုနှစ်၌ အင်္ဂလန်ပြည်နယ်တစ်မြို့တွင် ကျွန်တော်ကိုဖွားမြင်သည်။

ဖခင်၏အမည်မှာ "ကလေး" ဆိုပြီး ဖြစ်၍ မိခင်၏မိဘအမည်မှာ "ရောဘင်ဆန်" ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကို "ရောဘင်ဆန်ကလေး" ဆိုပြီး ဟုမူည့်ခေါ်ကြသည်။ ဖခင်သည် ဣန္ဒြေဝံ့သော ကျန်သည်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ကို ကောင်းစွာ ပညာသင်ကြားပေးသည်။ ဥပဒေပညာကိုလေ့လာဆည်းပူးကာ ထိုပညာဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြုစေချင်သည်။ ကျွန်တော်ကား ပင်လယ်ခရီးသို့ ချီတက်သွားလာခြင်း အလုပ်မှတစ်ပါး မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှ စိတ်မဝင်စားပေ။

ကျွန်တော်၏ပင်လယ်သား စာသစ်စာမူစာကိုကလေး
ရောဂါဝေဒနာကို ခံစားနေရသည်။ တစ်နေ့တွင်
ပင်လယ် ...

လေလေတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး။
လေလေစကား နားမထောင်ဘဲထင်ရှားလုပ်ရင်
ငါသား တစ်နေ့နောင်တရမှာပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ
ငါသားကိုဘယ်သူမှအာကူအာညီမလေးဘူးမှတ်ပါ။

ငါသား၊ မိဘအိမ်မှာ
တစ်သက်လုံး ချမ်းချမ်း သာသနာ့နိုင်တဲ့
ဟာပဲ။ ဘာကြောင့်များ နုကုဆင်းရဲခဲပြီး
ပင်လယ်ခရီးကိုသွား ချင်ရတာလဲ။

ဗွန်စား ချင်တတ်တာ
ပြင်းပြနေလို့ပါလေ။ တစ်ကြိမ်
တစ်ခါ သွား ခွင့်ပြုပါ။

ကျွန်တော်သည်ပင်လယ်ကိုမည်သို့မျှ ပူဆာပြောဆို၍မရသဖြင့်မိခင်ထံ ချဉ်းကပ်ပြီး လျှင်

လေလေရာ ကျွန်တော်တော့
ပင်လယ်ခရီး ထွက်ပြီး ကမ္ဘာကြီး
ကိုလေ့လာကြည့်ရဦးကလို့လို့ ဘာမှ
စိတ်မဝင်စားဘူး။ ကျွန်တော်ဆန္ဒကို
လေလေက ခွင့်ပြုသင်ပါတယ်။ ခွင့်မပြုဘူး
ဆိုရင် ကျွန်တော်လေလေဆန္ဒကို
ဆန့်ကျင်ပြီး ပင်လယ်ခရီးကို
ထွက်မှာပဲ။

ငါ့သား တိတ်တဆိတ်ထွက်ပြေး
သွားလည်းမေမေတို့မတတ်နိုင်
ဘူးပေါ့။ ဒါပေမေမေတို့ကတော့
ခွင့်မပြုနိုင်ဘူး သားရယ်။

ဟိုနောက်မိခင်က ကျွန်တော် ပြောဆိုသည်ကိုတော့
ပြောပြသန့။

မိဘစကားကိုနားမထောင်ဘဲ
ပင်လယ်ခရီးကို ဇွတ်တိုးသွား
ရင်တော့ ငါ့သား ဒုက္ခတွေ့မှာ
သေချာတယ်။

တစ်နေ့တွင် သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်နှင့်
တွေ့ဆုံပြီး...

ငါအပေရသင်္ဘော လန်ဒန်ကို
မင်လယ်ခရီး ထွက်မယ်။ ငါလိုက်သွား မလို့၊
မင်းရော လိုက်ချင်ရင် လိုက်ခေါ်ပါလား။

သိပ်လိုက်ချင်တယ်ကွာ...
ဒါပေမေ...

အို... သင်္ဘောခအတွက်လား။
မပူပါနဲ့ကွာ၊ မင်းတစ်ပြားတစ်ချပ်မှ
မကုန်စေရပါဘူး။

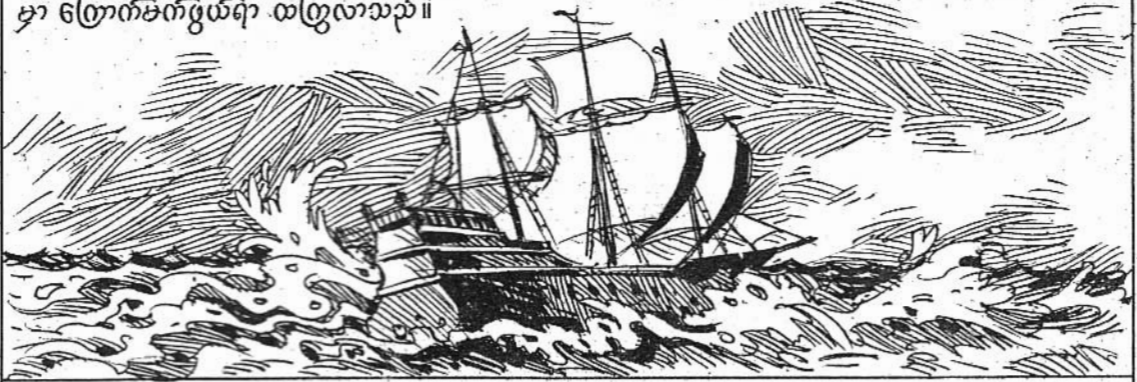

လိုက်မယ်ကွာ။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် မိဘများကို နှုတ်မဆက်
တော့ဘဲ သူငယ်ချင်းနှင့် နာမည်တော်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ
သည်။ ဟိုနာချိန်၌ ကျွန်တော်မှာ နာမည်တော်နှင့် နာမည်
မျှသာ ရှိပေသည်။

သင်္ကေတသည် ဆိပ်ကမ်းမှထွက်ခွာပြီး မကြာမီ ပင်လယ်လေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာသည်။ လှိုင်းလုံးပြီးများ
မှာ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ထင်္ကလာသည်။

ကျွန်တော်သည် ပင်လယ်ခရီးစာတွေစာဖြု
လုံးဝမရှိခဲ့သဖြင့် လှိုင်းများသောဝေဒနာကို
ခံစားရသည်။

ငါ့မှာ ငြိမ့်နေကန်တစ်ခါ
ဘယ်တော့မှ ပင်လယ်ခရီး
မထွက်တော့ဘူး။

နောက်တစ်နေ့ လေငြိမ်စဉ် ကျွန်တော်က သူငယ်ချင်းနား
ပြောပြလိုက်သည်။

မနေ့က လေမုန်တိုင်းက
တယ်ကြောက်စရာ
ကောင်းပါလား။

ပင်လယ်ပြင်မှာ ငြိမ်သက်၍ သာယာနေသည်။
လေပြင်းနှင်တွေ့စဉ်က ခေတ္တငယ်လျှိုးသွားသော
ကျွန်တော်၏အန္တရာယ်များသည် ဖြီးထွားလာပြန်သည်။

မနေ့ကဟာ လေမုန်တိုင်း
မဟုတ်သေးဘူးကွ။ လေပြင်းတိုက်
တာပဲရှိသေးတယ်။ မကြောက်
ပါနဲ့ သူငယ်ချင်း။

သို့သော် ၁၄-ရက်ခန့် ဖြာသောအခါ၌ကား
ကျွန်တော်တို့သည် ဖြောက်မက်ဖွယ်ကောင်း
သောတကယ်အုန်တိုင်းပြီးကို တွေ့ကြုံရပါလေ
တော့သည်။

ဒီလိုအုန်တိုင်းမျိုး ငါ
တစ်သက်မှာ ဒီတစ်ခါပဲ
ကြုံဖူးသေးတယ်။

ညနေဘက်သို့ ရောက်သောအခါ အုန်တိုင်းမှာ ပိုမို
ပြင်းထန်လာသည်။

ခွက်တိုင်တွေကို
ဖြတ်ချမှတ်မယ်။ သင်္ဘော
မှောက်လိမ့်မယ်။

ထိုည ဘုန်းဘောင်က အံ့သြစွာတွင်.....

အား လုံး လာကျကျပါ
မျိုး။ သင်္ဘောဝမ်း ပေါက်ပြီး
ရေတွေဝင်နေတာ ခါး လယ်
လောက်ထိ ရောက်နေပြီ။

သင်္ဘောပေါ်ရှိ လူများအားလုံးပင် ရေများကို
အစွမ်းကုန် ခုပ်ထုတ်ပစ်ကြသည်။

ရေတွေ ခုပ်ပစ်လိုက်
မခိုင် ခိုင်အောင်
ဖြတ်နေပြီ။

ကျွန်တော်တို့ ဒုက္ခရောက်နေကြောင်း နာမူးသင်္ဘောများကသိစေရန်
နာမူးမြောက်ပစ်ဖောက်၍ နာချက်ပေးရာ... ..

သင်္ဘောတစ်စင်းက သိရှိသွားသဖြင့် နာသက်
ကယ်လေ့တစ်စင်း လွှတ်ပေးသည်။

ကျွန်တော်တို့ သင်္ဘောကိုစွန့်ခွာပြီး နာသက်ကယ်
လေ့ပေါ်သို့ ခုမြဲတက်ကြသည်။

နာသက်ကယ်လေ့ဖြင့် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြပြီး တစ်နာရီကျော်ခန့်
နာမူးမြောက်ပစ်ဖောက်၍ သင်္ဘောမှာ နစ်မြုပ်သွားသည်။

ကျွန်တော်တို့သည် အသက်ကယ်လှေကို ဖြိုးစားလှော်ခတ်၍ ရာ
ယားမောက်မြို့သို့ ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုမြို့သို့ သားများ
သည် ကျွန်တော်တို့အား ဝိုင်းဝန်း စောင့်ရှောက်ကြသည်။

ရက်စွဲတန်ကြာသောအခါ ကျွန်တော် သူငယ်ချင်း
၏ပင်ခင်နှင့် ကျွန်တော် စကားဆိုကြသည်။

ဒီပင်လယ်ခရီးကို အခမ်း သဘောမျိုးနဲ့
လူလေးလိုက်လာတာလို့ ဦးလေး ရဲသားက
ပြောတယ်။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။

လူလေးဟာ ပင်လယ်ခရီးနဲ့မသင်တော်ဘူး
ဆိုတာ ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရပြီ မဟုတ်လား။ ဒီအိမ်သာ
ပြန်ပါကွာ၊ လမ်းစရိတ်ဦးလေးပေးပါမယ်။

အိမ်ပြန်ရင် ရှက်စရာဖြစ်မှာပါ။
အိမ်နီးချင်းတွေက လျှောင့်ပြောင်
ကြမှာပေါ့ ဦးလေးရဲ့။

လူငယ်တွေဟာ အတော်
ခက်တာပဲကွာ။ ကိုယ်မိုက်ပြန်ကိုင်နဲ့မခံရဲကြဘူး။
တကယ်တော့ ကိုယ်မိုက်ပြန်ကိုင်နဲ့ခံရဲတာဟာ
တကယ်ပဲ သာရှိပဲကွာ။

မင်္ဂလာမောင်မယ် သုတကြွယ်

မင်းဝင်း

၁၇-နှစ်သား ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်

အမေရိကန်နိုင်ငံသား ဂျွန်ဝမ်ကလိုးသည် ၁၉၉၄-ခုနှစ်တွင် မွေးဖွားရာ ၂၀၁၃-ခုနှစ်တွင် အသက် ၁၉-နှစ်အရွယ်သာ ရှိသေးသည်။ သို့ရာတွင် သူသည် ဘဏ်လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ စာမေးပွဲများကို ထူးချွန်စွာ အောင်မြင်သဖြင့် သက်ဆိုင်ရာတို့က သူ့အား ဘဏ်လုပ်ငန်း

တွင် ရာထူးကြီးပေး၍ ခန့်ထားခဲ့သည်။ သူသည် ဘဏ်လုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ရာ အထူးအောင်မြင်သဖြင့် ၂၀၁၁-ခုနှစ်၊ အသက် ၁၇-နှစ်သားအရွယ်မှာပင် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဖြစ်လာပေသည်။

အကိုး ။ ။ Guinness World Records (2013)

၁၇-နှစ်အရွယ်ဖြင့် အစိုးရအသိအမှတ်ပြု ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်ဖြစ်လာသူ ဂျွန်ဝမ်ကလိုး

အထူးအောင်မြင်သော
ကမ္ဘာကျော်ကျောင်းကြီး

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ လက်ခံနှောင်းမြို့ရှိ
မွန်တေဆိုရီကျောင်းသည် ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား
အများဆုံး ပညာသင်ယူနေသော ကျောင်းဖြစ်သည်။

မွန်တေဆိုရီကျောင်းတွင် တက်ရောက်ပညာသင်ယူနေကြသော ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူများ

ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားကလေးများကို အသက် ၂-
နှစ်မှ ၅-နှစ်အတွင်း စတင်လက်ခံ၍ ဘွဲ့ရသည်အထိ
ပညာသင်ကြားပေးသည်။ ၂၀၁၀-၂၀၁၁-ပညာသင်
နှစ်တွင် ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူပေါင်း ၃၉၄၇-
ဦး (သုံးသောင်းကိုးထောင်လေးရာသုံးဆယ်ခုနစ်)ရှိ
သည်။

ထိုကျောင်းကို ယူနက်စကိုအဖွဲ့က ငြိမ်းချမ်းစွာ
ပညာသင်ကြားပေးသော ကျောင်းအဖြစ် ဆုချီးမြှင့်ခဲ့
သည်။ ထိုကျောင်းကို ဂျက်ဒစ်ရှ်ဂန္တီနှင့် သူ၏ဇနီး
ဘဟာဒီတို့က ၁၉၅၉-ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယငွေ ၃၀၀-
ရူပီးကို ချေးငှား၍ စတင်တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ထိုစဉ်က ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား ၅-ဦးသာ
ရှိသည်။ စည်းကမ်းကောင်းခြင်း၊ စနစ်ကျခြင်း၊ ပညာ
ပေးကောင်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကောင်းမွန်အောင် တိုးမြှင့်
ပေးနိုင်ခြင်း စသည်တို့ကြောင့် တဖြည်းဖြည်း တိုးတက်
ဖွံ့ဖြိုးလာရာမှ နှစ်ပေါင်း ၅၁-နှစ်အတွင်း ဤအခြေ
အနေသို့ ရောက်ရှိထင်ရှားကျော်ကြားလာခြင်းဖြစ်
သည်။

အကိုး ■ ■ Guinness World Records (2013)

* * *

ကမ္ဘာ့အရပ်အမြင့်ဆုံးလူသား

ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံသား ရောဘတ်
ပါရုန်းဝဒ်လိုးကို ကမ္ဘာ့အရပ်အမြင့်ဆုံးလူသားအဖြစ်
သတ်မှတ်ထားသည်။ သူသည် အရပ် ၈-ပေ၊ ၁၁-
ဒေမ ၁-လက်မရှိ၍ ကိုယ်အလေးချိန် ၄၃၉-ပေါင်ရှိ
သည်။

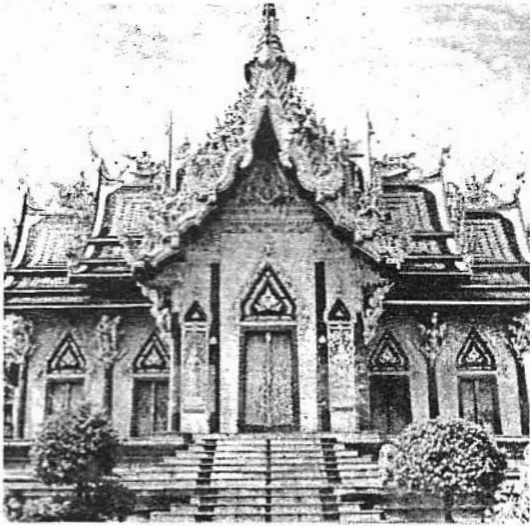
သူသည် အရပ်ရှည်သည်နှင့်အမျှ သူ၏ခြေဖဝါး
မှာလည်း ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး ခြေဖဝါးပိုင်ရှင်အဖြစ် မှတ်
တမ်းတင်ခံရသည်။ ထိုခြေဖဝါးသည် ၁၈-ဒေမ ၅-
လက်မ အလျားရှိသည်။ သို့သော် သူသည် အသက်
မရှည်ရှာ။ ၁၉၄၀-ပြည့်နှစ်၊ အသက် ၂၂-နှစ်အရွယ်
တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။

ပုံတွင် ကလေးငယ်တစ်ဦး၊ လူရွယ်တစ်ဦးနှင့်အတူ
ယှဉ်တွဲရိုက်ကူးထားသော ရောဘတ်ပါရုန်းဝဒ်လိုးကို
တွေ့မြင်နိုင်သည်။

အကိုး ■ ■ Guinness World Records (2010)

* * *

ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းရုပ်တုထားရှိရာ
ထိုင်းနိုင်ငံမှ ဘုန်းကြီးကျောင်း

ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်း

**ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းထဲမှ
ကမ္ဘာကျော်ဘောလုံးသမားရှုပ်တူ**

ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်ဘောလုံးသမား ဒေးဗစ်ဘက်ခမ်းသည် မကြာမီကပင် ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းလာခဲ့သည်။ သူ့ကို ချီးကျူးဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းတွင် ရွှေချထားသော သူ့ပုံတူကြေးရုပ်တုကို ထားရှိသည်။

အကိုး ။ ။ 500-Fantastic Facts (2012)

* * *

အံ့ဖွယ်ဉာဏ်စွမ်းရည်ရှင်

ဟော်လန်နိုင်ငံ၊ လေဒန်မြို့မှ Jan Driesche ဆိုသူ လူငယ်လေး (၁၅၈၈-၁၆၀၉)သည် အံ့ဖွယ်ကောင်းလောက်အောင်ပင် ဉာဏ်စွမ်းရည်ရှိသူဖြစ်သည်။ သူသည် အသက် ၁၅-နှစ်အရွယ်မှာပင် ဟိဘရူးဘာသာနှင့် ဂရိဘာသာစကားတို့ကို တတ်မြောက်ခဲ့သည်။ သူ အသက် ၁၇-နှစ်သားအရွယ်တွင် အင်္ဂလန်နိုင်ငံ

၇၈ * မင်္ဂလာမောင်မယ်

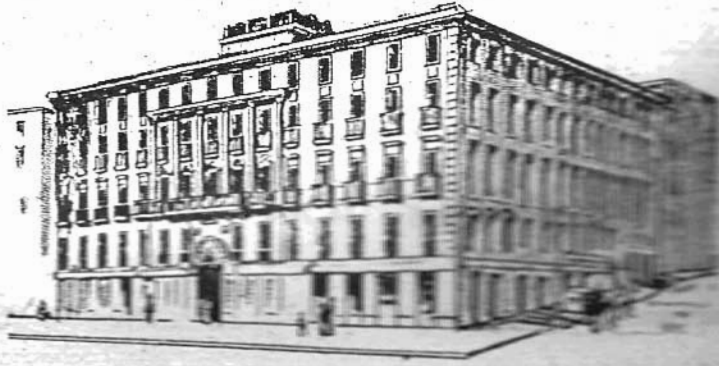

ဉာဏ်စွမ်းရည်ရှင်

ဘုရင် ဂျိမ်းစ်(၁)၏ ထီးနန်းတွင် ဓမ္မဆရာအဖြစ် ခန့်ထားခြင်းခံရသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (1976)

* * *

ထီဆူရှင်ကို ဆုငွေအစားပေးလိုက်သော မက်ဒရစ်မြို့လယ်ရှိ အနီးရပိုင်အဆောက်အအုံကြီး

ထီဆူရှင်၏ အလျော်တောင်းမှု

၁၈၆၀-ပြည့်နှစ်တွင် စပိန်နိုင်ငံ၊ မက်ဒရစ်မြို့၌ အစိုးရက အောင်ဘာလေထီဆူ ဖွင့်ခဲ့သည်။ ဆုငွေမှာ ဒေါ်လာ ၉-သိန်းဖြစ်သည်။ ယင်းထီဆူကို ဆန်တိုရာဂိုမြို့မှ အလွန်ဆိုကောဒရိုဆိုသူ ပေါက်သွားသည်။ ထိုအချိန်တွင် စပိန်အစိုးရ၌ ထီဆူငွေထုတ်ပေးရန် ငွေမရှိဖြစ်နေသည်။ ဤတွင် ကောဒရိုက ထီဖွင့်ရာ မက်ဒရစ်မြို့လယ်ရှိ အစိုးရပိုင်အဆောက်အအုံကြီးကို ဆုငွေအစား ပေးအပ်ရမည်ဆိုသဖြင့် အစိုးရကလည်း ပေးအပ်လိုက်ရလေသည်။

အကိုး ။ ။ Ripley's Believe it or not (1976)

* * *

ကောက်ရသည့် ဒေါ်လာနှစ်သိန်းကျော်ကို ပိုင်ရှင်ထံ ပြန်လည်အပ်နှံ

အမေရိကန်နိုင်ငံ၊ လော့စ်အိန်ဂျလိစ်မြို့၊ ဂျက်ဖာဆင်ခရိုင်ရုံးမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သူ ဂျက်စီကာဂျက်ဟူသော အမျိုးသမီးသည် ရိုးသားသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ဂျက်စီကာသည် ၂၄-သ-၂၀၁၃-နေ့တွင် ရုံးမှ အိမ်သို့အပြန် စကော့ဒယ်လမ်းမ၌ အထုပ်တစ်ထုပ်ကို တွေ့ရသည်။ ကောက်ယူဖွင့်ကြည့်လိုက်ရာ ယင်းအထုပ်ထဲတွင် အမေရိကန်ဒေါ်လာ ၂၂၃,၆၀၀-ခန့်ရှိသော ငွေသားများကို တွေ့ရှိရသည်။

ရိုးသားသူ ဂျက်စီကာသည် ယင်းငွေများကို ကိုယ်ကျိုးအတွက် အလွဲသုံးခြင်းမပြုခဲ့ပေ။ ချက်ချင်းပင် ရဲစခန်းသို့ အကြောင်းကြားခဲ့သည်။ ယင်းငွေထုပ်ကို ဘွန်တောင်းကက်စီနိုလောင်းကစားရုံမှ လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းအချို့က လုပ်ငန်းတာဝန်အရ ကားပေါ်တင်၍ သယ်ယူပို့ဆောင်ပေးစဉ် လမ်းပေါ်သို့ မတော်တဆ ပြုတ်ကျခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ငွေထုပ်ကြီးပျောက်ဆုံးသွားသည်ကို သိလျှင်သိချင်း လုံခြုံရေးဝန်ထမ်းများက လမ်းတစ်လျှောက် ပြန်ရှာခဲ့ကြသည်။ ဤတွင် ငွေထုပ်ကို ရဲများထံ အပ်နှံနေသော ဂျက်စီကာကို တွေ့ကြုံရသည်။ ရဲများက လိုအပ်သောစစ်ဆေးမှုများပြု၍ ငွေထုပ်ကို ပိုင်ရှင်ထံ ပြန်လည်အပ်နှံခဲ့ကြကြောင်း သိရှိရသည်။

အကိုး ။ ။ ပြည်မြန်မာ့ဂျာနယ် (၂၀-၁၁-၂၀၁၃)

**အင်္ဂလိပ်အက္ခရာ
အတိုကောက်စာလုံးများ**

(လခေါ်လေ့ရှိသော)

29. **UEFA** - Union of European Football Associations

ဥရောပဘောလုံးအသင်းများသမဂ္ဂ

30. **UAE** - United Arab Emirates

အာရပ်စော်ဘွားများနိုင်ငံ

31. **TTC** - Teachers Training College

ဆရာအတတ်သင်သိပ္ပံ

32. **TOEFL** - Testing Of English as a Foreign Language

နိုင်ငံခြားဘာသာစကားအဖြစ်

အင်္ဂလိပ်စာတတ်မတတ် စစ်ဆေး

ခြင်း

33. **NGO** - Non-Governmental Organization

အစိုးရနှင့် မသက်ဆိုင်သော အဖွဲ့အစည်း

34. **NASA** - National Aeronautics and Space Administration

အမျိုးသားလေကြောင်းနှင့် အာကာသအုပ်ချုပ်ရေးအဖွဲ့

35. **MWEA** - Myanmar Women Entrepreneur's Association

မြန်မာအမျိုးသမီးစွမ်းဆောင်ရည်အသင်း

36. **MRCS** - Myanmar Red Cross Society

မြန်မာ့ကြက်ခြေနီအသင်း

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မင်းဝင်း

BURMESE CLASSIC

အမတ်ဒီတာအဖွဲ့ - တိုက်အမှတ်-(၁/၄)၊ ပထဝီ(က)၊ ဓမ္မာရုံ(၁)လမ်း၊ ၁၁-ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၀၉-၄၂၁၁၂၄၉၃၆

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစောဝင်းသိမ်း၊ ၁၁၃-ဒီ၊ သံလွင်လမ်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ - (အဖုံး+အတွင်းစာသား) ဒေါ်သန်းကြည် (၀၂၆၇၈)၊ ဝင်းရွှေစင်ပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၆/၉၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၀၁ ၂၉၀၉၇၃

ကွန်ပျူတာ - ခင်ချိုဇော်

ဖြန့်ချိရေးဌာန - မင်္ဂလာတောင်ညွန့်စာပေဖြန့်ချိရေး၊ အမှတ်-၂၆၆၊ ပြေညီတပ်(၁)၊ လမ်း-၄၀(အထက်)၊
၉-ရပ်ကွက်၊ ဧရာဝတီတံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း(၀၁-၃၇၄၉၃၂)

တန်ဖိုး - ရန်ကုန် ၃၀၀/-၊ နယ် ကားခ + ၃၀၀/-၊ ရထား ၃၀၀/-။
နယ် စာတိုက် V.P.P (ရွေးယူစနစ်)တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၁-အုပ်အောက် V.P.P ဖြင့်မပို့ပါ။)
စာတိုက် R.L (ကြိုတင်ပေးစွန့်) တစ်အုပ် ၄၀၀/-၊(၁၀)အုပ်အောက်မှာယူလိုသူများအတွက်
စာအုပ်တန်ဖိုး ၃၀၀/-ကို စာပို့ခနှင့်ပေါင်း၍ အောက်ပါအတိုင်း ပေးပို့မှာယူနိုင်ပါသည်။
(၆-လစာတွေကြိုသွင်းရန်)၊ (၁-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+စာပို့ခ ၃၀၀/-)၊(၂-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+
စာပို့ခ ၄၀၀/-)၊(၃-အုပ်မှ ၅-အုပ် စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၇၀၀/-)၊(၆-အုပ်မှ ၉-အုပ်
စာအုပ်တန်ဖိုး+ စာပို့ခ ၁၀၀၀/-)၊ စောင်ရေ - ၂၀၀၀။